

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 1- 15 HAZİRAN 1995 SAYI: 52 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

CHP TUNCELİ MİLLETVEKİLİ SINAN
YERLİKAYA'YLA RÖPORTAJ

SAYFA 4

ERZURUM CEZAEVİNDE VAHŞET

SAYFA 7

EMİNÖNÜ BELEDİYESİNDE İŞÇİ KIYIMI

SAYFA 10

İZMİR'DE GECEKONDU YIKIMI

SAYFA 10

ALMANYA- KÖLN'DE Kİ GECEDE İBRAHİM

KAYPAKKAYA COŞKUYLA ANILDI

SAYFA 11

ANALAR KURULTAYI YAPILDI

SAYFA 18

TRAKYA KIR GEZİSİNDE PARTİZAN

COŞKUSU

SAYFA 21

GERÇEK VİRÜS EBOLA MI?

SAYFA 23

DERSİMLİ MUHTARLAR:

“Öleceksek, şerefimizle ölelim!”

□ Dersim'den çok sayıda muhtar, çeşitli siyasi parti temsilcileri ve yerel yöneticiler, Dersim'de yaşanan, köy yakmalar, boşaltma ve her türlü vahşeti kamuoyuna anlatmak ve bu vahşeti durdurmak amacıyla Ankara'ya gelerek çeşitli girişimlerde bulundular.

İstanbul, Ankara, İzmir Tuncelililer Derneklerindeki destek ve katılımlarıyla Ankara'da üç gün boyunca toplantı yapan muhtarlar ve diğer yerel yöneticiler yaşanan vahşete daha aktif tavır geliştirebilmek için "Dersim Halkıyla Dayanışma Komisyonu" adı altında bir komisyon oluşturdular.

Sayfa 4-5

TUNCELİLİLER DERNEĞİ BAŞKANI SALMAN YEŞİLGÖZ'LE RÖPORTAJ

□ 7-15 Mayıs tarihleri arasında Dersim'de yaşanan sorunları yerinde incelemek amacıyla bir heyet oluşturarak Dersim'e giden İstanbul Tuncelililer Derneği Başkanı Salman YEŞİLGÖZ "Göç edenler köylerine geri dönmelidir" dedi.

www.partizanasiv.net

Nurtepe'de faşist saldırı boşa çıkartıldı

□ Devrim (Gazi) Mahallesi direnişinin ardından, faşizme karşı bir destan da Nurtepe'de yaşandı. Faşistlerin provokasyon yaratmak amacıyla, havaya ateş açıp sloganlar atması üzerine sokağa dökülen Nurtepe halkı "Nurtepe Faşizme Mezar Olacak!" sloganlarıyla kısa sürede barikatlarını kurarak, Devrim Mahallesi'nin kazandırmış olduğu büyük deneyimle, faşist provokasyonu boşa çıkarttı.

Sayfa 8

HASAN OCAK KATLEDİLDİ

Kayıpların bulunması için kampanya

□ Gözaltına alınıp işkenceyle katledilen Hasan Ocak'ın cenazesi Devrim (Gazi) Mahallesi'nde 5 bini aşkın kitle tarafından "Hasan Ocak Ölümsüzdür!" sloganlarıyla toprağa verildi. Şimdi sıra diğer kayıplarda. Gözaltıda kayıp ailelerinin diğer kayıpların bulunması ve hesabının sorulması için başlattıkları kampanya desteklenmeli, tüm ülke sathına yaydırılıp, egemenler dize getirilmelidir. Arjantin'li anaların düzeni dize getirdikleri gibi.

Sayfa 21

Serbest Kürsü

Bulutlar gök yüzünü kaplıyarak,
Toprak yağmura boğularak
Ve sen yaşayacaksın bir gün
Köyünde büyüyen bir çocuğun elinde.
Bir demet gül olarak.

'inci oluyorsak alınların terinde, güneş görmemiş tenimiz mermilerle parçalsada onurumuzdur senin adın ve gösterdiğin yol ışığımızdır.'

Evet yoldaş, bugün 18 Mayıs, silah elde saygı duruşunda yine tüm yoldaşların ve ezilen çeşitli milliyetlerden cümle halkımız. Belki elde kızıl karanfillerle gelemedik mezarın başına ama yüreğimize beynimize işlediğin komünist bilinçle selamladık seni cezaevi cephesinden donattık faşizmin zindanlarını bayrak ve pankartlarımızla, sloganlarımızla inleyen havalandırmada partizan coşkusuyla söyledik marşlarımız. Ve sonra halaya durduk. İki kırma ile zulme başkaldırışını, faşizmin işkencehanelerinde "Ser verip sır vermeme" komünist inanç, bilinç ve tavrını işledik tiyatromuzda. Son olarak sazımızın telinde türküleştirdik koskoca 22 yılı...

"18 Mayıs ağıtların değil, kavganın şafağıdır" şiarıyla noktalandık programımızı. Evet yoldaş, bize miras bıraktığın değerleri hangi koşullarda olursa olsun sahiplendik, yaşattık/

yaşatacağız. Ve o büyük gün geldiğinde "Defne çelengi içindeki başına, ışıklandırılmış, kasketli başına yer vereceğiz."

Kayseri Cezaevi TKP(ML) davası tutsakları

Unutmayız sizleri

*Yıl bin dokuz yüz yetmiş üç
Kışın son aylarından ocak ayı
Hava soğuk,
hava dondurucu,
Kar yağmaya devam ediyor
dağlarında*

*Bir sessizlik hakim burada.
Bir sessizlikki sesliliğe*

dönüşecek

*Bir ses ki,
Tüm dünyaya seslenecek
Bir yiğit var bu dağlarda,
Haykıracak birazdan.*

*Bir ses yükseldi derinden
Kalkın!, Kalkın!.,
Haykıracak yürekte
Kim korkar Fehmi köpekten
Sarıldı bombasına yiğit,
Savurdu üstüne düşmanın*

*Yankılandı dağlar, rahatsızlattı
dağlarını
Munzur'u, Düzgün Dağı'nı, Beyaz
Dağı*

*Birleştirdi ve uyandırdı
memleketimin tüm dağlarını,
Eteklerindeki tüm yoksulları,
Uyandırdı birden bire*

*Elinde bir bayrak var, dikti
dağlarına kızılca,
Yavaşça uzandı memleketimin
toprağına*

*Kolay değildi kalles ölüm
ezilenler için*

*Sömürsüz, sınıfsız bir dünya
için armağanıdır HAYDAR'ın*

*Yaklaştı Çorum'lu yavaşça
üstüne*

*Sol elini taktı HAYDAR'ın boynun
altına,*

*Bir sağı, solu gözledikten sonra,
Üşümesin diye
Mendilini örttü üstüne.
Öptü, okşadı hırçınlaşarak ve
yürüdü İBRAHİM KAYPAKKAYA*

Nevers. Yusa. Y
Fransa

Merhaba!

Bugün ülkemizde gözaltında kayıplarıyla, sokak infazlarıyla, işkence ve sürgünleriyle bir insanlık dramı yaşanmaktadır. Yaşanan bu drama karşı Kürt, Türk, Çerkez, Laz, Ermeni, Arap demeden tüm emekçi halkımız ayağa kalkmalı ve sesini yükseltmelidir. Özelde şehit ve tutsak analarını, genelde tüm emekçi anaların kurultayıyla yükselen ses özgür geleceğe ve halk demokrasisine atılan bir adımdır. Sizlerle bütünleşen mücadelemiz kazanacaktır. **Devrim Şehitleri Ölümsüzdür! Analar Kurultayını Selamlıyoruz! Birlik- Mücadele- Zafer!**

Buca Cezaevi'nden
TKP(ML) dava tutsakları adına
Osman KAAAN

Önderimizi anıyoruz

Faşist TC devletinin her türlü engelleme, baskı ve gözdağına karşı sürdürdüğünüz özverili çalışmalarınızı ve kararlı mücadelenizi yürekten destekliyoruz. İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın Diyarbakır işkencehanelerinde katledilişinin 22. yılında O'nu saygıyla anıyor O'nun gibi bir öndere sahip olmanın onuru ile tüm yoldaşları selamlıyoruz. Dünya halklarının elele yürüdüğü ALTINÇAĞ'a kavuşmak umuduyla.

Mersin'den Özlem Sürgeç

Ben insandım / Ben cümle ezilenlerin dostu/ Zulme sömürüye düşmandım/ Devrim ve sosyalizm kavgasında/ En ön saflardaydım/ Elde silah! /kahramanca /savaşandım/ Yokluğuma kadeh tokuşturdu hain takımı/ Bilmedilerki ben söylenen türküde yakılan ağıtta/ Ve dinmeyen silah seslerinde yaşayandım.

14 Nisan 1995 tarihinde Erzincan Kemah'ta faşist diktatörlüğün kolluk güçleriyle girdikleri çatışmada şehit düşen üç yiğit TKP(ML) TİKKO gerillası Dr. Meral, Ahmet ve Munzur'u saygıyla anıyoruz. Faşist diktatörlüğü döktüğü kanda boğacağız.

Devrim şehitler mücadelemizde yaşıyor.
Bir grup MLKP-K savaşçıları

H. ÇAKIROĞLU

S. DAĞDEVİREN

M. KESKİN

Mücadelenin her santimetresini kızıl kanlarıyla sulayanlar; Türkiye halklarının bağrında kızıl güller gibi açacaklardır. Bıraktığınız bayrağı P.P'nin neferleri zafere dek şerefle taşıyacaklardır.

Kayseri Cezaevi
TKP(ML) davası tutsakları

H. ÇAKIROĞLU

S. DAĞDEVİREN

M. KESKİN

*Yiğit Komünistler.
Sevmek, en iyi şimdi
Dövüşmek, yine şimdi
Sol yanı göğsümüzün
unutmaz bir daha seni*

Sizler ki, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm kavgasında, Maoizm bayrağını doruklarda dalgalandıran, altınçağ sevdasıyla dağbaşlarında ilke ilke açan kızıl güllerimizdiniz. Andolsun ki, yoldaşlarınıza devrettiğiniz kızıl sancığı, patron- ağa devletinin burçlarında göndere çekip, sevdamızı zaferle taçlandıracağız. Şan olsun, ölümü tay dağından da yüce kılanara...

İskenderun Cezaevi
TKP(ML) tutsakları

H. ÇAKIROĞLU

S. DAĞDEVİREN

M. KESKİN

**Şehitlerimiz Toprakta Tohum
Hasadımız Devrim Olacak**

Yaşasın HALK SAVAŞI!
Yaşasın MAOİZM!

Ankara'dan
Partizan
Özgür Gelecek
Yeni Demokrat Gençlik okurları

“Katilleri istiyoruz! Gözaltında kaybedilenler bulunsun!”

Hitler faşizmi döneminde bir rahibin, “bana dokunmayan yılan bin yaşasın” fel-sefesiyile hareket ettikten sonra başına nelerin geldiğini biliyoruz.

“Birgün geldiler, yahudileri aldılar. İşkence yaptılar, öldürdüler, yerlerinden sürdüler, kimse sesini çıkartmadı, bende çıkartmadım. Çünkü bana dokunan yoktu... Birgün geldiler komünistleri aldılar. İşkence yaptılar, kimse sesini çıkartmadı, bende çıkartmadım. Çünkü bana dokunan yoktu. Birgün geldiler sosyal demokratları aldılar... Birgün geldiler ilericileri -aydınları aldılar, sesimi çıkartmadım. Çünkü bana dokunan yoktu... Birgün geldiler beni almaya, bağıştırdım- çağırtdım, komşularımdan yardım istedim, kimse sesini çıkartmadı. Çünkü sesini çıkartacak kimse kalmamıştı... Ve buradan da öğreniyoruz ki, faşizm kendisinden olmayan herkese düşmandır!

Kendisine dokunmayan yılanı karşımayanlar, güçlenen ve yarın daha güçlü olarak kendisine yönelecek yılanın karşısında aciz durumda kalmaya da mahkumdurlar.

Fakat çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının yılan karşısında aciz kalmadığı, kalmayacağı da şimdiden anlaşılıyor. Hergün daha geniş bir kitle yılanın karşısına dikiliyor.

Tarihe baktığımızda, düşmanlarını savaşı bile kirletircesine katletmenin, yeni olmadığını görüyoruz. Savaşın bile kendi içerisinde bir kuralı vardır. Öldürdüğün veya sağ yakaladığın düşmanınında olsa saygılı olunmak zorundadır. İşkence yapmak, öldürmek, öldürüp cesedi parçalamak, bilinmeyen yerlere atmak hiçbir savaşın mantığıyla uyuzmaz. Ancak ve ancak kendi saltanatlarını kan ve zulüm üzerine kuran sömürücü sınıfların mantığıyla uyuzabilir. Bu sınıfların oluşmasıyla birlikte sınıf mücadelesinin keskinleştiği her momentte daha belirgin olarak kendisini göstermiştir. Zaten sömürücülerden, savaşı bile kuralına uygun olarak yürütmesini beklemek, mert bir düşmandan beklenebilecek beklentilere girmek sınıf mücadelesinin ve sömürücülerin sınıf karakterlerinin ruhuna da aykırıdır. Onlar için saltanat herşeydir ve bu saltanatın korunması için herşey mübahdır... Ama yinede tarihte kayıpların, gözaltında kaybetmelerin planlı- programlı bir sistem olarak gündeme getirilişi, yoğun ve kitlesel bir şekilde uygulanışı Hitler faşizmi dönemine rastlamaktadır.

Naziler, “idamların kahramanlar yarattığı” anlayışından hareketle gözaltında kaybetmeleri sistemli ve planlı olarak gündeme getirirler. “Gece ve sis” (Nacht und Nebel) kararnameyle bu resmileşir. Bu kararnameye göre; “Tutuklular Almanya’ya gece nakledilecek” ve “Bu önlemlerin bitirici bir etkisi olacaktır. Çünkü, tutuklulardan kalan, tek bir iz olmayacak, onların nerede oldukları yada akıbetleri hakkında herhangi bir bilgi verilmeye-bilecektir” Böylece bilinemez bir güçle topluma korku salınacak, herkes aynı tehdit altında tutulacaktır.

Aynı felsefe, zamanımızda daha çok askeri faşist cuntalar döneminde gündemi yoğun olarak meşgul etse de, yarı- sömürge, yarı-sömürge/ yarı-feodal toplumlarda genel olarak,

▼ Faşizm “ne asacağız ne de besleyeceğiz, faili meçhule getireceğiz” politikasını hayata uygulamaya başlamıştır. Bu politikayı “yakala ve öldür” emirleriyle, “yakalama öldür” uygulamalarıyla ve “faili meçhul” cinayetleriyle yıllardır uyguluyorlar...Artık yeter; faşizm kimseyi kandıramayacak, kayıp ailelerini susturamayacaktır. Kayıp aileleri bilinçle ve kararlılıkla kavgalarını sürdürüyorlar, sürdürecekler.

ama özellikle de devrimci halk muhalefetinin gelişip-güçlendiği süreçlerde gündemi yoğun olarak meşgul etmektedir. Bunların en çok ayyuka çıkan uygulamaları Uruguay’da, Şili, Arjantin, Salvador ve Türkiye’de görülmektedir. 1972’ler de Uruguay’da, 73’ler de Şili’de, 76’lar da Arjantin’de, 85’ler de Salvador’da şimdilerde de Türkiye’de yaşanmaktadır. Fakat bu faşist yönetime karşı, o süreçte 34 bine yakın kişinin kaybedildiği Arjantin’de tarihsel bir kavga verilmiş ve Arjantin, kayıplarıyla ünlendiği gibi kayıplara karşı mücadelesiyle de ünlenmiştir. Plaza De Mayo Meydanı’nda önce bir avuç kayıp ailesinin başlattığı protesto, giderek bizleri bulmuş ve faşist cuntanın “Plaza De Mayo kaçıkları” dedikleri kayıp ailelerinin mücadelesi onların ümüğünü sıkıştır, saltanatlarını sarsmıştır. Faşist cellatlar; çocukları, eşleri, baba ve anneleri, akrabaları ve yoldaşları katledilmişlerin mücadelesi karşısında dize gelmiştir.

Şimdi aynı süreç Türkiye’de de hızla işlemektedir.

Daha dün faşist Evren’in “Asmayıp da besleyeceğiz” diyerek peşpeşe idam sehpasına gönderdiği devrimcilerin gerçekten de mücadele ve halk nezdinde efsaneye dönüşmesi ve egemen sınıfları huzursuz eden bir hal alması karşısında faşizm “ne asacağız ne de besleyeceğiz, faili meçhule getireceğiz” politikasını hayata uygulamaya başlamıştır. Bu politikayı “yakala ve öldür” emirleriyle, “yakalama öldür” uygulamalarıyla ve “faili meçhul” cinayetleriyle yıllardır uyguluyorlar... Şu anda kayıpların sayısı belli değildir, resmi infaz edilenlerin sayısı da binleri geçmiştir. Hem metropollerden hemde T. Kürdistanı’ndan her gün katliam, gözaltında kayıp ve gözaltında olanların cesedinin yol kenarlarında bulunduğu haberleri geliyor.

Ayrıca da yüzlerce; kaçırılıp dilen-

cilik vb. yollara sürüklenen çocuk; fuhuşa sürüklenen genç kız yada ne olduğu bilinmeyen kayıplar vardır. Adli vaka olarak ifade edilen bu kayıplarda yüzlerce ve bunların aileleri de örgütlenmiş, kayıplarını aramak için eylemlere girişmişlerdir. Kayıpların ikinci boyutu da budur.

Bu iki boyut bugün birleşmek, dayanışmak üzeredir. Zira, hangi nedenle olursa olsun kayıpların tek sorumlusu vardır Devlet!

Komprador patron- ağaların yoz, faşist düzeni hem insanları kişiliksizleştirmekte, düzeni bir çeşit mafyalaştırmakta/ yada mafyalara havale etmekte, hemde düzenini koruyabilmek için envai tür katliamlar düzenlemektedir.

Yurttaşının yaşamını ve geleceğini koruyamayan da devlettir, yaşamını yok eden ve geleceğini karartmak isteyen de! O nedenle de bu iki tarz kayıpın nedeni ortaktır, mücadelenin hedefi de ortak olmak zorundadır. Tutsak aileleri, şehit aileleri ve her türlü kayıp aileleri hep birlikte, güçlü bir şekilde devletten hesap sormasını bilmelidir/ bilecektir. Bizim içinde ilk yapılacak olan şey, eylem birlikleriyle pratikte karşılıklı güveni pekiştirmek, bu güvenle kurumlaşmayı sağlamaktır. Bu kurumlaşma sağlıklı temelde sağlanırsa, küçük grup çıkarları da bir tarafa atılacak, siyasi olmayan kayıpların aileleriyle de dayanışma sağlanacaktır. Ve bu faaliyet içinde aileleri ciddi olarak değiştirmeye de yüzyüze kalacağından, özellikle çocuğu yada eşi- ebeveyni gözaltında yada tutuklu-yken bu mücadeleye katılanlar, yakınları kayıp iken bulunduğu gözaltı/ cezaevinden çıktığında da aynı şekilde mücadeleyi omuzlayacaklardır. 12 Eylül sürecinde başarılamayan bu gereklilik şimdi başarılabilir olacaktır.

Bir gün sıranın bize de geleceği gerçeğinden hareketle, bugün yaşananlara karşı aileleri, işçileri ve öğrencileri, sokaklarda fabrikalarda

okullarda ayağa kaldırmalı ve buna dur demeliyiz. Sadece legal alanlarla sınırlamadan tüm gücümüzle komünist parti ve diğer devrimci parti ve örgütlerle bütünleşmeli, bu konuda ciddi adımlar atmalıyız. Demokratik kitle örgütlerini, sendikaları, odaları devletin teşhir merkezleri haline getirmeli, hazırlanan panellerle, söyleşilerle, toplantılarla buraların ilgi odağı olmasını sağlamalıyız. Bu alanlardan ulaşacağımız insanları, sokaklara, alanlara, kitlesel gösterilere taşımalıyız. “Unutma ki bir gün sıra sana da gelecek”, “Susmak çare mi?”, “Yarın sıra sana geldiğinde kim sahiplenecek” vb. adlı kampanyalarla insanları aktive etmeli, alanlarda yerimizi almalıyız.

En son Rıdvan Karakoç’da kayıplar listesinden, gözaltında katledilenler listesine transfer oldu. Kayıplar bir bir bulunuyor. Beykoz tarafında bulunan ve ciddi bir araştırmaya tabi tutulmadan “kimsesizler mezarlığına” gömülenlerden ikisinin siyasi kayıplara ait olduğu anlaşıldı. Ailelerinin birçok yetkili ve sorumlu merciye başvurmasına, fotoğraflarıyla yürüyüşler yapmasına, gazetelerde boy boy fotoğrafların yayınlanmasına rağmen nedense (?) savcılar cesetlerin sahibini bulamıyor, cesetleri teşhis edemiyor ve sessiz- sedasız kimsesizler mezarlığına gömülmesini sağlıyorlar. Bu düpedüz kılıftır! Bu düpedüz cinayettir! Bu düpedüz katletmektir! Ve bu düpedüz planlı programlı katliamın organize edilmesidir.

Artık yeter; faşizm kimseyi kandırmayacak, kayıp ailelerini susturamayacaktır. Kayıp aileleri bilinçle ve kararlılıkla kavgalarını sürdürüyorlar, sürdürecekler.

Bunu, kamuoyuna çağrılarıyla da dile getiren Ocak, Gülünay, Toraman ve Bilgin aileleri kamuoyuna şu çağırıyor yaptılar.

**“Katilleri istiyoruz
Gözaltında kaybedilenler bulunsun!**

Biz; insanlıkdışı, vahşice uygulamalara dur demenin zamanıdır diyoruz.

Biz; Hasan Ocak’ı sağ almayı umarken, haftalar süren mücadelelerin sonucu işkence edilmiş cesediyle karşılaşan ve cesedine dahi kavuşabilmek için günlerce amansız bir uğraş verenler. İçişleri Bakanı’nın “Bu konu kapanmıştır” sözüne karşı haykırıyoruz; Hayır, bu konu kapanmamıştır.

Gözaltında kayıpların akıbetini soruyoruz!

**Katilleri istiyoruz!
Tüm belgeler, dosyalar ailelere ve kamuoyuna açıklansın!**

**Devlet hesap versin!
Biz; bu kararlılık ve inançla CHP Beyoğlu İlçe Teşkilatı’nda oturma eylemindeyiz.**

Tüm demokratik kurum ve kuruluşları, insanca yaşama hakkını savunan ve özgürlüklerden yana olan herkesi gücümüze güç, sesimize ses katmaya çağırıyoruz.

Evet, bizde, başta MLM’ler olmak üzere, insanım diyen herkesi göreve çağırıyoruz.

“Kimsesizler mezarlığı” denilen yer, kayıplar mezarlığıdır. Mezarlar açılın, cesetlerin kimler olduğu tespit edilsin.

Şehitler onurumuzdur, hesabını mutlaka soracağız! ■

ANKARA'DA YAŞADIKLARI VAHŞETE ÇÖZÜM ARAYAN DERSİMLİ MUHTARLAR

"Zaten ölmüşüz, öleceksek şeyler"

ANKARA/Özgür Gelecek- Dersim'de yaşanan, köy yakma, boşaltma ve her türlü vahşeti, kamuoyuna anlatma, bu vahşetin ortadan kalkması için çeşitli girişimlerde bulunmak amacıyla, İstanbul Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği'nin çeşitli girişim, yardım ve çabalarıyla, Dersim'den 29 muhtar, çeşitli siyasi parti il-ilçe yöneticileri, belediye başkanları Ankara'ya geldiler.

İstanbul, Ankara, İzmir (Adana, Mersin ve Bursa Tunceliler demekleri çeşitli nedenlerden dolayı Ankara'ya gelemediler) Tunceliler Demekleri de Ankara'da buluşarak, Dersim'den gelen heyetle ortak hareket etme ve onlarla dayanışma içerisinde mücadele etmeye karar verdiler.

20 Mayıs günü Ankara'ya gelen Hozat, Ovacık, Pertek, Geyiksuyu ve Tunceli merkez muhtarları Ankara Tunceliler Derneği'nde biraraya gelerek bir toplantı yaptılar. Toplantıya, CHP Tunceli milletvekili Sinan Yerlikaya, Hozat Belediye Başkanı Celal Doğan, HADEP MYK üyesi Dr. Veli Aydoğan, İstanbul, Ankara, İzmir demek yöneticileri, PSA Derneği Genel Başkanı Murtaza Demir ve İHD'den bir temsilci katıldı. Basına kapalı yapılan toplantıda muhtarlar, köylerine yönelik devletin baskılarını, Dersim halkına zulüm ettiğini, bölgeyi insansızlaştırmaya çalıştığını dile getirerek daha öncede Ankara'ya gelerek çözüm arayan muhtarlardan üçünün kaybedildiğini, kendilerinin böyle şeylerle karşılaşmamaları için devlet yetkililerinden söz almaya çalışacaklarını belirttikleri öğrenildi.

21 Mayıs pazar günü Tunceliler Derneği'nde Tunceli CHP milletvekilleri Sinan Yerlikaya ve Kamer Genç'inde katıldığı bir toplantı daha yapıldı. Dersim'e bağlı bulunan toplam 540 köyden 350'sinin boşaltıldığı, bunlardan 50'sinin de yakıldığı belirtilen toplantıda, köy yakma uygulamalarına karşı kamuoyu oluşturulması için uluslararası hukuk yollarının zorlanması istendi. Dersim'de uygulanan gıda ambargosu nedeniyle yöre halkının açlıkla yüz yüze kaldığı, devletin "terörle mücadele ediyorum" diye ve bölgedeki karakolları korumak amacıyla etrafa mayın döşediğini, bunlardan habersiz köylülerin ise mayınlara basarak yaralandıklarını belirten muhtarlar, Dersim'in sorunlarıyla ilgilenmeyen Kamer Genç ve Sinan Yerlikaya'yı istifaya çağırıldılar.

Toplantının ikinci oturumunda öneriler doğrultusunda "Dersim Halkıyla Dayanışma Komisyonu" adı altında bir üst ko-

▼ Yıllardır katliamın, sömürünün baskının, işkencenin katmerlisini yaşayan Dersim halkı şimdi de köyleri, yuvaları yakılarak, bombalanarak zorla göç ettirilmekte.

misyon ve buna bağlı alt komisyonun oluşturulmasına karar verildi. Komisyon, İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa ve Adana Tunceliler demek yöneticileri, muhtarlardan seçilen iki kişi ve iki Tunceli milletvekilinden oluştu.

Bu komisyonun yapacağı çalışmalar içerisinde öncelik olarak ambargonun kaldırılması, köylülerin köylerine dönmesi ve yakılan köylerin maddi zararının karşılanması konusunda hükümet yetkilileriyle görüşmeler yapılması yer alıyor. Ayrıca bu çalışmalardan sonuç alınmaması halinde başta TBMM önünde olmak üzere oturma eylemleri, ölüm oruçları, mitingler ve dayanışma şölenleri yapılması kararlaştırıldı.

Muhtarlar 22 Mayıs günü devlet güçlerince yakılan köyler ve köylülere yönelik baskılara ilişkin bir bildirgeyi başbakana gönderdiler. Bildirgede '94 ekim ayından bu yana köy yakma ve boşaltmalarının devam ettiğine yer verilmiştir. Bildirgede, "Köyleri yakılırken Ovacık'ta Karaoğlan köyünden Aslan Yıldız, Hozat Sarısaltık köyü Dürüt mezrasından Müslüm Aydın, Kızılmazra köyünden Mehmet Akgül, Taşlı köyünden Nazım Gülmez, Ağırbaşak köyünden İbrahim Gencer, Hozat Sinekli köyü muhtarı Müslüm Kavut operasyon yapan devlet güçleri tarafından götürülmüşler ve kendilerinden hala haber alınmamıştır. Aslan Yıldız ve Müslüm Kavut'un

cesetleri değişik yerlerde bulunulmuştur" denildi.

Devlet güçlerinin bölgede uyguladıkları saldırılara ve yaşanan sorunlara değinilen bildirgede, devlet güçlerinin baskıcı uygulamalarının ulusal ve uluslararası yasa ve sözleşmelere aykırı olduğunu bu nedenle konuyu uluslararası kuruluşlara, AIHK'e ve İnsan Hakları Divanı'na götüreceğini söyleyen muhtarlar "çözüm önerileri" başlığı altında 9 madde halinde taleplerini sundular.

Başbakana bildirgeyle sunulan talepler şunlar:

1-Yakılan ve boşaltılan köylerimize güvenli bir şekilde dönmemiz sağlanmalıdır.

2-Köylülerimizin evlerinin yakılması, hayvanlarının öldürülmesi, bağ-bahçelerimize verilen zararlar, köyden göç ettirilmemiz ve dönmemiz nedeniyle uğradığımız zararlar, bu dönemde üretim yapamamamız nedeniyle uğradığımız zararlar, bu dönemde yaptığımız tüm harcamaların tespit edilerek banka kredi faiziyle tarafımıza ödenmelidir.

3-Köylülerine geri dönen insanların evlerini yapmaları için her türlü inşaat malzemesi verilmelidir.

4-Yörede uygulanan yiyecek, giyecek, ilaç ambargosu kaldırılmalıdır.

5-Geçimini haycancılıkla sağlayan insanlarımızı sınırsız olarak yaylalara çıkma izni verilmelidir.

6-Potansiyel suçlu uygulamalarına ve tüm baskılara son verilmelidir.

7-Yöreye döşenen mayınlar temizlenmelidir.

8-Köylülerin bankalara olan kredi borçları affedilmeli, faizsiz yeni krediler verilmeli.

9-Yöre köylüleri evlerine dönene kadar, şu an ikamet ettikleri, çadır, garaj, depo, okul gibi yerlerden alınarak, sağlık koşullarına uygun ikamet etmeleri sağlanmalı, sağlık, yiyecek, giyecek gibi ihtiyaçları karşılanmalıdır.

Daha sonra muhtarlar aynı gün CHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Hikmet Çetin'le başbakanlık binasında bir görüşme yaptılar. Muhtarlar, görüşme sırasında köylerine dönmek istediklerini vurgulayarak, yayla yaşağı ve gıda ambargosunun halkı açlıkla karşı karşıya bıraktığını belirttiler.

Muhtarlarla birlikte 3 yüz kadını temsil eden geldiğini belirten Rukiye Kankotan Çetin'e baskı ve zulüm nedeniyle artık intiharı düşünür hale geldiğini dile getirdi. Çetin'in "olmaz olmaz" gibi olayı hafife alır tavrı karşısında sinirlenen yaşlı kadın masayı sert bir şekilde yunruklayarak "Bu meclis bizim; sizinle birlikte bizim. Biz neler çekiyoruz biliyor musunuz? Ayıp ayıp, sizin yerinize biz utanıyoruz. Bizler onurlu insanlarız. Dilencilik yapmıyoruz, hiç utanmamız yokmu sizin? Biz para-pul istemiyoruz sadece köylerimize dönmek istiyoruz" diyerek tepkisini ve öfkesini dile getirdi.

Görüşme esnasında Çetin her zamanki gibi efendilerinin sözcülüğünü yaparak, Tunceli bölgesinde yaşanan sorunların bölücü örgütün bu bölgede yoğunlaşmasından kaynaklandığını dile getirdi. Çetin yine adet yerini bulsun diye yapamayacakları vaatlerde bulunarak, bölgenin barındırma, işsizlik ve hayvancılık sorunlarını en kısa zamanda çözeceklerini, ayrıca muhtarlara geri dönüşlerinde gözüaltına alınma olayının olmayacağını dair de söz verdi.

Muhtarlar 23 Mayıs günü, Kadın Haklarından sorumlu Devlet Bakanı Aysel Baykal'ı makamında ziyaret ederek, yaşadıkları sorunları anlatıp sadece insanca yaşamak istediklerini ifade ettiler. Aysel Baykal'da, Hikmet Çetin gibi, bölgede yaşanan sorunların "bölücü" örgütlerden kaynaklandığını ifade ettikten sonra bol bol sözler verdi.

Aynı gün ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'la da görüşen muhtarlar, Yılmaz'a da yaşadıkları sorunları anlattılar. Yılmaz

Dersim'de yaşanan vahşetle ilgili olarak CHP Tunceli milletvekili Sinan Yerlikaya'yla röportaj

"Birleşmiş Milletlere başvuracağız"

Sinan YERLİKAYA

Özgür Gelecek- Bildiğiniz gibi, Dersim'de yaşanan sorunlarla ilgili olarak 29 muhtar ve çeşitli siyasi parti yöneticileri Ankara'ya gelip çeşitli girişimlerde bulundular. Bu girişimlerden bir sonuç çıkacak mı, bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

Sinan Yerlikaya-Yaşanan olaylar yeni meydana gelmiyor. Biz, özellikle ben, bu olayları mecliste gündeme getirdim. Bunların bu kısacık zamanda yaptığı çalışmalarda bir sonuç alacaklarına inanmıyorum. Türkiye'de 2 binin üzerinde köy boşaltılmış, çoğu yakılmış. Yani şimdi, devletin Doğu ve Güneydoğu konusunda bir bakanlık kurması lazım. O bakanlığın görevi terörden dolayı, operasyondan dolayı zarara, ziyana uğramış bütün vatandaşların zararını karşılamak olmalıdır. Onları tekrar, yüzyıllardır yaşadıkları topraklara yerleştirmek gerekir. Bu büyük nüfus

sun can güvenliği içerisinde tekrar köylerine dönmeleri sağlanmazsa, oradaki yaşamlarına tekrar kavuşturulmazlarsa, bence bunlar Türkiye için büyük bir sorun olur; insanlık için büyük bir sorun olur. Köyünden göç eden, insanlar büyük bir sefalet içerisinde yaşamaktalar.

Eğer devlet, terörü bitirmek istiyorsa, ilkönce doğu ve güneydoğudaki vatandaşlarımızın acil bir şekilde sorunlarını çözmesi gerekiyor. Yakılan evleri tekrar yapılmalı, köylülerine tekrar can güvenliği içerisinde dönmeleri sağlanmalı, hayvancılık yapımları sağlanmalı, tarımsal krediler takviye edilerek, hem de özel bir finans dahilinde bölgeye acil bir mastır planı yapılmalı. Hayvancılık ve tarımsal üretimin tekrar sağlanması için düşük faizli veya faizsiz krediler sağlanmalı. Bütün bunları yapıp otadaki vatandaşın kendisini bu memleketin insanı olduğu hissettirilmelidir.

Özgür Gelecek-Şu an içerisinde yer aldığınız ve hükümet ortağı olan CHP'nin bu konuda ne gibi çabası var?

Sinan Yerlikaya-Partimiz bölgenin sorunlarını daha yeni yeni ciddi bir biçimde ele almaya başladı. Bir siyasal paket sunduk bu konuda. Biz CHP olarak, Kürt kimliğinin tanınmasından korkulmaması gerektiğini, Kürt halkının kimlik arayışına cevap vermek gerektiğini, bunların Kürt olmalarından dolayı cezaevlerine girmemesi gerektiğini, Kürtçe TV ve okulların açılması gerektiğini, Olağanüstü hal uygulamasının sona erdirilmesini, koruculuk sistemine son verilmesini istiyoruz.

Özgür Gelecek-Şu an söylediğiniz bütün sözler ve vaatler varsayım olarak kalmakta. Peki bunlar yapılmazsa, sizce Dersimli insanların ne yapması gerekiyor; siz ne yapmalarını istersiniz?

TARLAR:

Şerefimizle ölelim!"

Gün korkunun değil, cesaretin kol gezdiği gündür. Haklı mücadelelerinde ilerleyen Dersim'li muhtarlar herşeye rağmen Ankara'daydılar.

maz'da, hükümete sert bir şekilde verip veritirdikten sonra, "gelin sizlerin çabalarıyla birlikte bu hükümeti devirelim. Bizim hükümetimizde böyle sorunlar yaşanmaz" dedi.

Daha sonra Hozat'a bağlı Sarısaluk Köyü Dürüt mezrasından gözaltında kaybedilen Müslüm Aydın'ın oğlu Kasım Aydın söz aldı. Konuşmasında, 8.10.1994 günü güvenlik güçlerince köylerine yapılan operasyonda babasının gözaltına alındığını ve o tarihten itibaren kendisinden haber alamadıklarını dile getirdi. Bütün arama çabalarına rağmen bir sonuç alınmadığını söyleyen Aydın, "Babamı ortaya çıkartmazlarsa bende dağa çıkıp devlete karşı savaşa gireceğim" dedi.

Muhtarlar aynı gün akşam Ankara İHD'de Tunceli milletvekili Sinan Yerlikaya'nında katıldığı bir basın açıklaması yaparak, bundan sonraki çalışmalarının belirlenen komisyon tarafından yürütüleceğini belirttiler. Yapı-

lan basın açıklamasında "Yetkililer eğer bizi bu devletin vatanı olarak görmüş olsaydı, bütün bunları bize reva görmezdi. Bizi kendi vatandaşları olarak görse vahşet, kan, gözyaşı, katliam, işkence ve her türlü zulüm yerine çağdaş hukuk devletini uygulardı. Onun için diyoruz ki yöremizde uygulanan gıda ve ilaç ambargosuna son verilsin. Baskı, şiddet ve katliamlara son verilsin. Geçmişte sorunu Ankara'ya taşıyan muhtarlarımızın başına gelenler bizimde başımıza gelirse suçlu devlettir. Kendisine insanın tüm güçleri gücümüzle birleşmeye çağırıyoruz" denildi.

Muhtarlarla Ankara'da bulunduğu 2-3 günlük bir süre içerisinde yaptığımız sohbetlerde, muhtarların hemen hepsini inançlı ve yürekli gördük. Muhtarlara "Daha önce gelen muhtarlardan üçü öldürüldü, korkmuyor musunuz" diye sordüğümüzda

şu yanıtı aldı: "Ölmüş eşek kurttan korkmaz. Zaten ölmüşüz, öleceksek şerefimizle ölelim."

Muhtarlar yaptıkları çeşitli görüşmelerden ne belediklerini sordüğümüzda, artık devlete ve yetkililerine güvenmediklerini, yetkililerle yaptıkları görüşmenin esas amacının bundan böyle yapacakları eylemlerin haklılığını ortaya koymak, onlara söylemek olduğunu belirtiyorlar.

Muhtarlar Dersim'e geri dönüşleri esnasında gazeteciler aralığıyla şu an geri geldiklerini, çünkü son kez hükümetten haziran ayının sonlarına kadar söz aldıklarını, ancak sözlerini yerine getirmezlerse tekrar Ankara'ya geleceklerini, daha geniş, daha ses getirci eylemler yapacaklarını belirterek, bütün devrimci-demokratları ve kendisine insanın diyen herkesi, yaşananları vahşet ve zulme karşı birliği olması gerektiğini vurguladılar. ■

diğer Kürt bölgelerindeki insanlara da büyük katkı sağlayacaktır.

Özgür Gelecek- Peki, sizin daha önce bir açıklamanız vardı; sorun çözülmezse Birleşmiş Milletlere başvuracaksınız. Şimdi düşünüyor musunuz?

Sinan Yerlikaya- Çalışmaları bekliyoruz. Bir kaç çalışmamız daha olacaktır. Bölgeden ben, bütün siyasi partilerin temsilcileri, oradaki belediye başkanları, muhtar temsilcileri 40-50 kişilik bir heyetle kısa bir zamanda Ankara'ya gelmeyi düşünüyoruz. Buradaki çalışmalarımızı tamamladıktan sonra, eğer somut adımlar atılmadığını gördüğüm takdirde, mecliste söyledim, grup toplantısında da söyledim: hem maddi yönden sıkıntıları gidermek, hem de manevi yönde, bize görülen bu işkenceyi sona

erdirmek için Birleşmiş Milletlere başvuracağız.

Özgür Gelecek- Gözaltında kayıplar ve Hasan Ocak hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sinan Yerlikaya- Hasan Ocak tabiki polis tarafından infaz edildi. Hasan Ocak konusunda bir çok girişimim oldu. İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlırlarıyla görüşmeler yapıldı. Tabi Hasan Ocak olayında, diğer faili meçhul olaylar gibi değerlendirilebilir. Ama faili belli olan bir olay. Türkiye'de faili meçhul cinayetler deyimi sırf isim olarak böyle konulmuştur. Yoksa, faili meçhul olmayan, belli olan cinayetlerdir. Bu kontrgerilla işidir. Sevilen, sayılan böyle devrimci, aydın, halkı yönlendirebilecek, halkı uyandırabilecek kişileri yok etmeyi bugüne kadar hep amaç edinmişlerdir. Hasan Ocak olayında bunlardan biridir. ■

İleri adım

Ozan Can Bakış

Kitle hareketi ve partili olmak

Kitleler faşizme, sömürüye, zulme, katliamlara karşı ayağa kalkıyor. Düzen ve onun mevcut kurumlarından önemli ölçüde umudunu kesmiş; düzen dışı arayışlar, düzen dışı eğilimler giderek güçleniyor. Güçlenen bu eğilimler birçok alanda patlamaya hazırken, birçok yerde de patlamaktadır. Önündeki engelleri de aşarak sokaklara, meydanlara taşmaktadır.

"Söz bitmiştir" denilmektedir. Söylenmesi gerekenlerin çoğu söylenmiştir. Artık aynı sözleri söylemek yerine, söylenenleri icra etmek gerektiğini bilince çıkartmakta ve zorlamaktadır. Söylenenler icra edilmez ve yeni sözler söylenmelidir.

Politika yapmanın gerekliliğinden öte politikanın nerede ve nasıl yapılacağı sorunu da önemli ölçüde netleşmiş olması gerekir. Zira yaşamın gerekliliği, toplumsal şekilleniş bunu her yönüyle anlaşılır kılmaktadır. Bunun üzerine fazlaca tartışmanın anlamsızlığı görülmeli ve kabul edilmelidir. Bunu görmek ve kabul etmek istemeyen düşünüş ve davranış sahipleri ise aşılması, dönüştürülmesi gereken engeller olarak görülmelidir. Bu engellerin aşılması da yine politikanın kitlelerle birlikte icra edilmesiyle mümkün olur. Bunun dışındaki arayış ve beklemeyle fukaralıği görülmelidir.

Kitleler sözü bitirmiştir. Öncelikle bunun görülmesi gerekir. Bunun subjektif bir belirleme olmadığını görmek için toplumsal gelişmelerin şiddetine ve şiddetin boyutuna bakmak ve bunları tahsil etmek yeterlidir.

Söylenen sözleri yeniden söylemek istemeyen, vaatlerin hiçbir anlamının olmadığını açıkça ortaya koyan kitleler, harekete geçiyor. Bilinçleri, kavrayışları ve istemleri doğrultusunda düşüncüklerini, duygularını icra ediyorlar. Bu objektif durumun belirlenmesi ve bilince çıkarılması önemlidir.

Asıl önemli olan ise partili mücadeledir. Politikanın partinin önderliğindeki kitlelerle icra edilmesidir. Kitlelerin parti tarafından örgütlenmesi, harekete geçirilmesi, savaştırılmasıdır. Partinin önderliğindeki tüm örgüt ve kurumların bu bilince ve hareket tarzına kavuşturulmasıdır. Her kitle hareketi partinin önderliğinde gelişmeyebilir. Bugün parti nispeten daha uzak ve bu gelişmelerin gerisinde kalabilir. Ancak bunun kabul edilmemesi gerekir. Bu durumun meşrulaştırılması politik iktidar mücadelesinde (PİM) de hiçbir iddiaya sahip olmamak demektir. PİM'de iddia sahibi olmak, yaşamın ve savaşımın bütün alanlarında buna göre şekillenmektir. Mücadeleyi kendimize uydurmak değil, kendimizi mücadelesinin ihtiyaçlarına göre şekillendirmekle savaşım sahipleri, esas unsurları haline gelebiliriz. Partili mücadele ile partisiz mücadele arasındaki bu farkın ortaya konulması ve kalın duvarlarla ayrıştırılmasının önemli de burada yataktadır.

Gelişmekte olan ve giderek önündeki engelleri aşan kitle hareketlerini proletarya önderliğinde bilinçli ve faşist devlet iktidarına yöneltilmiş hareket haline getirilmelidir. Atılan her somut slogan, söylenen her somut söz, atılan her somut adımda bunu sağlamak zorunludur. Her devrimcinin, her komünistin parti önderliğinde ve örgütlenmelerinde bu somut adımları atması, kendini buna göre şekillendirmesi zorunludur. Bu zorunluluğun farkında olmayan bir düşünce, bir davranış kendini buna göre şekillendiremez, harekete geçemez. Görev ve sorumluluklarını yerine getiremez. Tüm bunları yerine getirmeyen, getiremeyen bir düşünce ve davranışın da devrimci olduğu söylenemez.

Tüm sorunların çözümünde, tüm alanlarda devrimci olmak en basit anlamıyla müdahale etmek, değiştirmek, dönüştürmek ve yeniyi yaratmaktır. Buna uygun davranmayan ne devrimci olabilir, ne de kitle hareketlerine müdahale edebilir. Sıradanlığı kutsar ve kitlelerin peşinde sürüklenir gider.

Kitle hareketlerini, kitlelerin duyarlılığını örgütlemek ve yön vermek, politik iktidar mücadelesinde partinin önderliği ile birleştirmek devrimci, komünist olmanın temel koşuludur. Bunun yapılmadığı yerde bu iddiaya sahip olmak anlamsızdır.

Kitleleri örgütlemek, savaştırmak; bunun içinde partiyi yeniden yeniden daha üst boyutta örgütlemek demektir. Kitleleri örgütlemeyen, savaştırmayan, kitle eylemleri geliştirmeyen, kitle eylemlerine önderlik edemeyen bir partinin kendini yenilemesi ve çeliktin bir mekanizmaya sahip olması beklenemez. Kitleleri örgütleme ve savaştırma pratiği partiyi etkinleştirecek, ustalaştıracak, düşman karşısında yenilmez bir kale haline getirecektir. Kitleleri örgütlemek ve kazanmak, her türlü burjuva çürümüşlüğün üstesinden gelmenin, parti içinde ve parti dışında her türlü reformist-revizyonist burjuva akım etkisizleştirilmesinin de önemli bir silahıdır. Kitleleri örgütlemek ve savaştırmak, politik iktidar mücadelesinin esas biçimi olan silahlı mücadelenin boyutlandırılması ve zaferler kazanmasının da garantisidir.

Kısacası kitleleri kim kazanırsa, kitle hareketlerini kim örgütleyip yönlendirir iktidar ve gelecek onundur.

Kitleleri örgütlemek ve savaştırmak, partiyi inşa etmek devrimi gerçekleştirmektir. Örgütlenmenin bu ikili yönü görülmeli ve her örgütlemeye parti örgütlemesi, parti inşası, partinin kurumlaşması mutlak ön plana çıkarılmalıdır. Partinin inşasına hizmet etmeyen, partinin örgütlenmiş mücadelesine hizmet etmez ve kalıcı başarılar da kazanamaz.

Kitleler nerdeyse parti orada olmalı, oraya bilinç taşınmalı, orayı örgütlemeli ve savaştırmalıdır. Sendikalarda, fabrikalarda, tüm kitle derneklerinde, meslek kuruluşlarında, semtlerde, okullarda, dershanelerde, yurtlarda, atölyelerde, kültür sanat kurumlarında, ocazalarda, mitinglerde, gezilerde, toplantılarda, seminerler, kurultaylarda, grevlerde, köylerde, kooperatiflerde vb. vb. yerlerde parti ve parti militanları önderlik misyonunu layıkıyla yerine getirmelidirler. Arayışa yanıt olabilmelidirler. Yönelimli kucaklamalıdır. Politik ve ideolojik düşüncelerini sürekli ve sistemli bir biçimde onlarca, yüzlerce yöntem kullanarak ve geçesini gündüzüne katarak, bitmez tükenmez bir enerji coşku ve özveriyle kitlelere taşınmalıdır.

Partinin tüm alanlardaki militanları, üyeleri bu pratik içinde etkinleşmeli ve her bir organ-birey kendi alanında birer yönetici, birer parti temsilcisi misyonunu yüklenmelidir. İnstiyatifi, yaratıcı, yönlendirici, toplantıya tavizsiz olmalıdır. Üretken olmalıdır. Partinin oradaki tüm görevlerini, sorumluluklarını yüklenmeli ve kitlelere yol göstermelidir. Kitlelerin önderi böyle olur. Partili mücadelenin bir parçası olmak bunu gerektirir.

Kitleleri örgütlemek, harekete geçirmek için yoğun ajitasyon-propagandaya baş vurulmalıdır. Bunun için sadece kitle hareketlerini, olayları, gelişmeleri beklemek ve yalnız böyle durumlarda baş vurmak doğru değildir. Önceden süretilmiş bir ajitasyon-propaganda faaliyeti yoksa kitleleri örgütlemek de mümkün olmaz. Yoğun ve sürekli bir ajitasyon-propaganda faaliyetiyle ve somut sloganlarla kitleleri örgütlemek, savaştırmak başlıca görevimizdir.

Boyun eğmeyeceğiz!
Örgütülü mücadelemizle faşizmi ezeceğiz!
Faşizmi düğümü kanda boğacağız! şiarlarıyla kitleleri örgütleyelim, savaştıralım, partiyi güçlendirelim
Parti tüm düşmanlarını ezebilecek politik-ideolojik güce sahiptir.
Buna inanalım, şimdi kitleleri örgütleme ve savaştırma zamanıdır. Savaşın olsun!

Sinan Yerlikaya- Zaten Tunceli halkı sıkıntıları göğüsleyebilecek, bunlara karşı mücadele edebilecek bir insan kitlesidir. Geçmişte çok büyük sıkıntılara maruz kalmıştır. Ancak Tunceli halkı göğsünü sıkıper ederek tüm bunları aşmış ve bugüne kadar gelmiştir.

Doğu ve Güneydoğu'da köy yakma olayları önceden de şimdide olurken, çevre iller ve temsilcileri ses çıkarmamış, ancak, Dersim'deki köy yakma olaylarında Tunceliler ve Tunceli milletvekilleri sessiz kalmadı. Tunceli dernekleri yine bu konuda sessiz kalmamış, bugün geniş bir kamuoyu yaratarak konuyu dünya ve Türkiye gündemine getirmiştir. Dersim halkının okuma yüzdesi yüksektir. Bilinç konusunda Türkiye'de hemen hemen birinci durumdadır. Tunceli halkının yaptığı girişim ve mücadeleler

İSTANBUL TUNCELİLİLER KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ BAŞKANI SALMAN YEŞİLGÖZ

“Göç edenler köylerine geri dönmelidir”

7-15 Mayıs tarihleri arasında Dersim'de yaşanan sorunları yerinde incelemek için bir heyet oluşturarak Dersim'e giden Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Salman Yeşilgöz'le yaptığımız röportajı sunuyoruz.

Özgür Gelecek- TC yıllardır T.Kürdistanı'nda gelişen ulusal ve sınıfsal mücadeleyi bastırabilmek için kirli bir savaş yürütmektedir. Vur-kurtul mantığıyla hareket eden TC, özgürlüğün garantisi olan gerillayı halktan soyutlamak ve halkın desteğini engellemek için alan hakimiyeti adı altında T. Kürdistanı'na insansızlaştırmaya çalıştı, çalışıyor. Bu insansızlaştırma politikasından nasibini alan yerlerden biride Dersim bölgesi oldu. Onlarca köy yakılıp yıkılarak halk göç ettirildi. Bu baskı, zulüm ve katliamın yaşandığı dönemde tavrınız ne oldu; ne gibi etkinliklerde bulundunuz?

Salman Yeşilgöz: Bölgede 11 yıldır süren kirli bir savaşın neticesinde, son dönemde de Dersim insansızlaştırılmaya çalışılıyor. Dersim'in yaşadığı ilk insansızlaştırma, ilk katliam değildi bu. 1900'lerin başından itibaren, 1929'larda, 1937-38'de vahşete dönüşen bölgenin insansızlaştırılması o dönemde başarılı olmadı. Büyük katliamlar yaşandı, ancak bölgeden sürgün edilenler 3-5 yıl içinde tekrar geri döndüler bölgelerine.

Yaşanan bunca katliamın ardından, Dersim halkı bilinçlendi, düzenin kirli oyunlarını görebek örgütlendi. Devlet açısından bunu bastırmanın yoluda bölgeyi insansızlaştırma, bölgeyi tamamen yok etme hareketiydi. '94 sonbaharıyla başlayan köy yakmalar ve sürgünler hızlandırırken, büyük şehirlerde yaşayan Dersimliler de İstanbul'da kurulu bulunan derneğimiz vasıtasıyla ve dernek olarak çeşitli etkinlikler, eylemliliklerle bu insanlık dışı vahşeti kamuoyuna duyurmaya çalıştık. Bu eylemlilik süreciyle kısımlenmiş olsa köy yakmalar durdurulurken baskı ve sendirme daha da artırıldı. Kamuoyundan gizleyebilmek içinde bölgeye basın ve medya kuruluşları sokulmadı. Bölgedeki sosyalist basın üzerinde yok etme-imha etme politikaları artırıldı. O dönemde orada yaşanan vahşeti-sorunları inceleyip, kamuoyuna aktarmak üzere giden heyetimizde bölgeye sokulmadı.

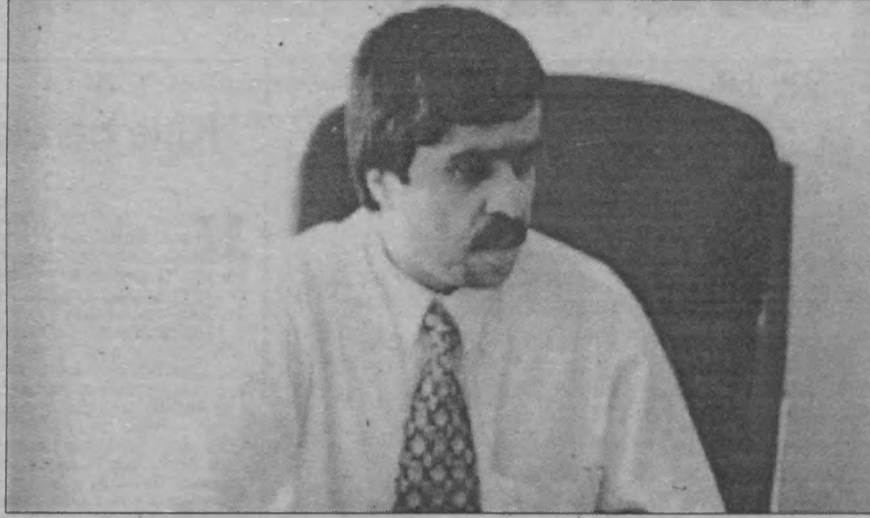
O dönemde göstermiş olduğumuz bu etkinlikler neticesinde tabiki çok daha ileri şeyler bekleniyordu. Toplumun örgütsüzlüğü ve sorunlara karşı ani çıkışların ötesinde gösterilen tepkilerin, eylemliklerin sürekliliği sağlanmadığı için, İstanbul'da ve diğer büyük şehirlerde göstermiş olduğumuz çabalar zamanla etkisini yitirdi. Ama sorun gittikçe boyutlandı, ağırlaştı. Devletin, bölge insanını topyekün yok etme çabaları daha katmerleştirildi. Bu yeniden katmerleştirilerek gelişen vahşeti kamuoyuna aktarabilmek amacıyla '95 baharında bölgeye yönelik faaliyetlerimiz, hızlandırma, demokratik kamuoyunu canlandırma yönünde bir takım çalışmalarında bulunduk. 23 nisan'da geliri Dersim'de yakılan köylere göndermek üzere İstanbul'da bir gece organize ettik. Bu noktada yoğunlaştıktan sonra mayıs ayında da bölgeye gittik.

O.G.- Orada heyetiniz ne gibi etkinliklerde bulundu; bundan sonra neler yapmayı planlıyorsunuz?

Salman Yeşilgöz-Daha önceki heyetimiz bölgeye sokulmadığı için, demek yönetim kurulundan oluşan 5 kişilik bir heyetle, kamuoyuna duyurmadan bölgeye gittik. Bölgeye gidişimizde Elazığ girişine kadar hiçbirşeyle karşılaşmadık. Ancak OHAL bölgesine girdiğimizde baskıların üzerimizde hissetmeye başladık. Elazığ'dan Dersim'e doğru yol alırken, sanki bir savaş alanına giriyormuşsun gibi her 2 km'de karakol var, noktalar oluşturulmuş, her noktada aramalar var. Ve bölgeye niçin geldikleri soruluyor. Tunceli il sınırına girdiğimizde bu baskının daha da katmerleşerek arttığını görüyoruz.

Dersim'e geldiğimizde ilk görüşmemizi belediye başkanıyla yaptık. Bölgenin sorunları hakkında bilgi aldıktan sonra, Hozat Belediyesi'nden gelen yetkililerle birlikte Hozat'a gittik. Saat 15.00'dan sonra ilçe sınırlarından il'e giriş, saat 17.00'dan sonra ise ilçelere giriş yasaktır. Bunlar bize anlatılarak Hozat'a gidecekseniz, hemen gidin, aksi takdirde Pertek'te durdurulursunuz denilerek uyarıldık. Yani bu saatlerden sonra ilçelerle il arasındaki bağlantı kesiliyor. Hastası olan biri, hastasını bu saatlerden sonra hastaneyeye götürmüyor.

Heyetimiz Hozat'a giderken Pertek ilçesinde saat 16.00 sıralarında durdurularak Pertek'ten

"Halkı yönlendirebilecek bir örgütlülük sağlanırsa, Dersim halkı baskılara göğüs germesini bilecektir."

sonra gidemeyeceğimiz söylendi. Bizimle beraber bulunan Hozat Belediye Başkanı Celal Doğan çeşitli girişimlerde bulunarak, bizim kendisinin misafiri olduğumuzu, kendi evine götürceğini söyledikten sonra, heyetimiz Hozat'a girmesine izin verildi. İldeki baskı, ilçelere yani kırsala doğru gidildikçe daha da katmerleşerek artıyor. Normalde 1,5 saatte gidilmesi gereken yolu yoğun aramalar nedeniyle 3 saatte gidebildik.

Hozat'ta belediye binasında, Hozat muhtarlarından oluşan bir heyetle görüşme yaptık. Bölgede yaşanan sorunlar hakkında görüş aldık, insanlarımızın sorunlarını dinledik. Heyetin bölgeye geldiğini duyan insanlar ziyaretimize geldi. Dışardan bir heyetin bölgeye gelmesi insanları moralmen çok büyük bir şekilde etkiledi.

İnsanların kendilerini unutmadığını, kendileriyle ilgilendiğini görünce gerçekten insanlarımız memnun oluyor. Sürekli devlet baskısı altında, sürekli askerlerin baskısı altında yaşayan insanların kendilerini ziyarete gelen insanları görünce nasıl etkilendiklerini görmek-yaşamak gerçekten çok büyük bir duygu.

O.G.-Yöre halkının devletin bu baskılarına karşı tepkileri nedir? Kendi durumlarıyla ilgili neler yapmak istiyorlar?

Salman Yeşilgöz-Hozat, Ovacık ve merkezde incelemelerde bulunduk. İnsanlar ilçe merkezinde dahi kendi topraklarında mülteci durumuna düşürülmüşlerdir. 2-3 km ötede kendi arazilerine, köylerine, evlerine gidemeyecek durumdalar. İlçe merkezlerinde yaşıntıları ise, mesela Hozat'ta bir düğün salonunda 11 aile kalıyor. Yine belediyeye ait garajda 3 aile kalıyor. Diğer göç ettirilene insanlarda bu ve benzeri yerlerde itiş-kakış kalıyorlar. Tüm bunların yanında bir de yiyecek ve ilaç ambargosu uygulanmakta. Ama tüm bu yaşanan zorluklara rağmen, insanları psikolojik olarak beklediğimizden daha iyi görüldük. Çünkü çaresizliğin çözümü olamayacağıni düşünüyorlar.

Tüm Dersim boyutunda ele aldığımızda sivil toplum örgütleri tamamen yok edilmiş durumda. Mesela bir İHD şubesi vardı. Şube başkanı şu anda cezaevinde. Şube yoğun baskılar altında, kapatılmış durumda. Bir örgütsüzlük yaşanıyor. Halkın sorunlarını dile getirecek, sahip çıkacak, önderlik edebilecek, örgütlü sivil toplum örgütü yok. Bu nedenle halk kendisini önderlik hissediyor. Kendi sorunlarının, kendileri üzerine kaldığını, kamuoyuyla ilişkilerinin kesildiği noktasında umutsuzlar. Üç kişi biraraya geldiğinde, peşlerine 5 kişilik bir tim takılıyor. Özel timler gerek il gerekse ilçe merkezlerinde Rambovari dolaşarak silahlarını insanların üzerine tutarak psikolojik baskı yapıyorlar.

Diğer taraftan Ovacık'ta yaşananlar çok daha acı şeylerdir. Tüm köyler boşaltılmış. İlçe merkezine 2-3 km ötede toplama kampı gibi, prefabrik evlerden oluşan bir kamp oluşturulmuş. Evlerin büyüklüğü 30 m² büyüklüktedir.

Dediğim gibi insanların köyleri ile bağları koparılmış; insanlar ekonomik olarak çokünlü içerisine sürülmüş. Prefabrik evlerden ilçe merkezine gidip gelemez durumda. Geçmişte köyüne bağlı, üretime bağlı bu insanlar birden bire üretimle ilişkileri kesilince kendilerini boşlukta gördüler. Çünkü, gece yatıyor, gündüz kalkıyor, akşamı kadar oturuyor. İlçe merkezinde yapılacak bir işi yoktur. Parası yoktur. Kahveye gidip çay içecek paraları dahi yoktur.

Bölgeye asker sevkiyatı artarak sürdürülüyor. En son aldığımız bilgilere göre Bolu Hava İndirme Tugayı bölgeye nakledilmiştir.

Halkı yönlendirebilecek, toparlayabilecek bir örgütlülük sağlanırsa, Dersim halkı herşeye rağmen bu baskılara göğüs germesini bilecektir.

Şu anda 5 ilçe hemen hemen yok edilmiş durumda. Şimdi son kalan Pertek ve Çemişgezek'in belli kesimlerine köy boşaltma ve saldırılar yoğunlaştırıldı. Dersim il merkezine doğru yönelme başladı. İnsanlar kendilerini evlerinde dahi güvende hissedemiyorlar. İlçe merkezinde saat 19.00'ı geçtikten sonra kimseyi göremiyoruz. Biz birgün Tunceli il merkezinde kaldık. Saat 21:00 civarlarında bir baktık sokakta hiçkimse yok. Bir il merkezi düşünün ki insanlar Saat 21.00'dan sonra sokakları terk etmek zorunda kalıyor. Çünkü o saatlerde kimin başına ne geleceği belli değildir. Bazı yerlerde insanların üzerine rastgele ateş ediliyor. Böylesine bir sendirme var orada.

O.G.- Büyük şehirlere göç etmek zorunda kalan Dersim halkının içinde bulunduğu sorunlar nelerdir; geriye göç etmek hakkındaki düşünceleri nelerdir, ya da neler yapılmalıdır?

Salman Yeşilgöz- Halkın bir bölümü, bilhassa '94 sonbaharında son baskılar nedeniyle ilçe merkezlerinde sığınacak yerler bulamadığından büyük şehirlere göç etmek zorunda kaldı. Büyük şehirlere göç edenler belkide ilçe merkezinde kalanlardan çok daha ağır şartlarda yaşıyorlar. Çünkü, yıllardır, yöresinde herşeyiye özgür yaşayan bir halk için, kendi istemlerinin dışında, kendilerinin yabancı olduğu büyükşehir gibi bir ortama uyum sağlamakları çok zor olur. Hele hele ekonomik koşulların çok ağır olduğu, işsizliğin yaşandığı ülkemizde büyükşehirlerde yaşamak daha zordur. Bir çoğu akrabalarının yanına yerleşmiştir.

Bizim burada görüştüğümüz bir çok aile "bölgeye geri dönmek istiyoruz ancak, hem can güvenliği olmadığından, hemde köylerimize dönemediğimiz için geri dönemiyoruz. İlçe merkezine gitsek, orada sığınacak bir yer kalmamış. Başımızı sokabilecek bir yer bulsak ilçe merkezinde olsa geri döneriz" diyorlar. Tüm bu sorunlardan dolayı bölgeye geri dönmek noktasında pek bir çaba harcamıyorlar. Ama tüm istemleri, arzuları bir an önce bölgeye, köylerine geri dönmektir.

O.G.- Heyet olarak Dersim'deki muhtarlarla, il-ilçe belediye başkanlarıyla, Ankara'ya gittiniz; Ankara'daki etkinliklerinizi kısaca anlatır mısınız?

Salman Yeşilgöz-Bölgede yaşanan sorunları bölgenin dışına taşımak, büyük şehirlere yaşayan insanların dikkatini yaşanan sorunlara çekmek amacıyla üç büyük şehirde bulunan Tunceli derneklerince ortaklaşa Ankara'da Dersim'den gelecek muhtar ve yerel yöneticilerin katılımıyla 20-21 Mayıs tarihleri arasında bir toplantı düzenledik. Toplantıya 30 muhtar ile siyasi parti temsilcileri, il genel meclis üyeleri, bazı ilçe başkanlarında katıldığı yaklaşık 40 kişilik Tunceli'den gelen heyetle, İstanbul, Ankara, İzmir Tunceliler Dernekleri katıldı.

Bu, bölge sorunlarının tartışıldığı verimli bir toplantı oldu. Çünkü sorunları bizzat yaşayan muhtarların ve siyasi parti temsilcilerinin sorunları bize aktarmaları ile beraber, büyük şehirlerde neler yapılabiliriz noktasında tartışıldı.

Toplantı 2 gün sürdü. Birinci gün sorunlar, ikinci gün ise çözüm yolları tartışıldı. Toplantının sonunda şöyle bir karara varıldı: 5 ilin (İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Bursa) Tunceli Derneklerinden temsilciler, iki milletvekili, ikide Tunceli'de oluşacak komisyondan gelecek temsilcilerinde yer aldığı "Tunceli Halkıyla Dayanışma Komisyonu" adı altında bir komisyon oluşturuldu. Bu komisyona bağlı olarak alt komisyonlar oluşturulma kararı alındı. Bu alt komisyonlar; insan hakları, hukuk, mali, Avrupa ile ilişkileri sürdürecektir komisyonlar. Alt komisyonlar temsilciler yoluyla üst komisyonda yer alacak. Bu komisyonlar, gerek Dersim bölgesinde, gerekse diğer bölgelerde yaşanacak, köy yakma, boşaltma vb. uygulamalara karşı tavır geliştirecek, yaşanan sorunları sığıcağı sığıcağına takip edip anında kamuoyuna aktarabilecek şekilde bir organizasyon içerisinde olacak. Bölgedeki komisyonlardan biri Dersim'de diğeri Elazığ'da olmak üzere temsilcilik açılması yönünde karar alındı.

Ancak bunların hayata geçirilmesi noktasında bazı sıkıntılarımız var. Çünkü bölgede böylesi bir örgütlülük içerisine girecek insanlara baskılar yoğun bir şekilde yönelecek. Her ne kadar milletvekillerini komisyona aldysakta bunların sorunlara duyarlılıkları veya kısmen dışında kalmaları var. Bu sorunların aşılması yönünde de önümüzdeki ay bölge milletvekillerinde içerisine yer alacağı bir komisyonla Elazığ ve Tunceli kolunu oluşturmak için bölgede bir toplantı düzenlenmesi yönünde bir karar alındı. Yine milletvekillerine bir tavsiye kararı alındı. Bölgede bir büro açmaları yönünde. En azından, bilgilerin orda derlenebileceği, her an bölgeyle iletişimin sağlanması yönünden sağlıklı bir karar olacağı düşüncesiyle böyle bir karar alındı.

Tüm bu kararları, bazı eksiklikleri, hedeflediğimiz bazı şeylerin olmamasına rağmen verimli buluyorum. Ama aldığımız kararları yaşama geçirebilirsek daha verimli olur. Daha somut adımlar atmamız. Biz bu konuda kararlıyız. Bizim dışımızda gelişebilecek bazı durumlardan dolayı alınan kararların yaşama geçirilmesi noktasında bazı endişelerim var. Ama bu komisyonun tümüyle işlemesi için çalışacağız.

Bir diğer sorun, ekonomik açıdan bazı sıkıntılar yaşayabiliriz. Bunu aşabilmek içinde en azından üç-dört büyük şehirde konserler düzenlenip sağlanan gelirin bölgeye aktarılması yönünde organizasyonumuz var. Bu konuda da hedeflediğimiz haziran ayı bizim için önemlidir. Haziran ayı içerisinde olumlu adımlar atar ve bu yönde bir hareketlilik sağlayabilirsek geniş bir örgütlülüğe ulaşmak yönünde bir adım olacaktır.

O.G.-Görünen o ki göç edenler ya da kalanlar büyük bir sıkıntı ve acı içerisinde. Bu anlamda özellikle büyük şehirlere göç eden insanların tekrar yerine yurduna dönmeleri için çaba gösterilmesi gerektiği gün gibi ortada.

Salman Yeşilgöz-Bizim ön plana çıkarmayı düşündüğümüz üç hedef var. Birincisi. Bölgedeki yiyecek ambargosuna karşı tavır geliştirmek. İkincisi; insanların kendi köylerine dönüş için politikalar geliştirmek, insanların psikolojik olarak buna hazır duruma getirebilmek. Üçüncüsü; İnsanlarımız köylerin yakılması ve boşaltılması sırasında tahrip olan mal varlıkları dahil herşeyin tanzimi noktasındaki talepleri var. Bunların tanzimini sağlama çabası içerisinde olacaktır.

Bundan böyle bölgeyle ilgili çalışmalarımız artacaktır. Sorunu Dersim dışında duyarlı DKÖ'lere götürüp ortak bir platform oluşturma yönünde çaba sarfedeceğiz. Sonbaharda da yaşanan sorunlar üzerine 40'a yakın kuruma bir platform oluşturmuştu ancak bir ay içinde dağıldı. Hedefimiz sorunlar ortaya çıkınca peşine takılmak değil, bundan böyle mevcut koşullara hazırlıklı olacak bir örgütlülük yaratmak olacak. En azından sorunlara hazırlıklı olabilecek örgütlü bir güç oluşturma yönünde çaba sarfedeceğiz.

O.G.-Derneğinizin gerçekten göstermiş olduğu bu çabayı takdirle karşılıyoruz. Böylesi bir görüşmeyi kabul ettiğiniz için teşekkür ediyor, başarılar diliyoruz.

Salman Yeşilgöz- Bölgemizde yaşanan sorunlara duyarlılık göstererek bizimle böylesi bir görüşmeyi yaptığınız için ben teşekkür ederim, başarılar dilerim. ■

Erzurum Cezaevi'nde vahşet

Haber Merkezi- Hakim sınıfların siyasi-ekonomik-askeri krizlerinin yansıması yaşamın her alanında kendini yoğun bir şekilde dayatmaktadır. Bu alanlardan biride cezaevleridir. Cezaevleri düzenin niteliğini yansıtan bir aynadır ve her zaman sömürücü sınıfların saldırılarının odak noktası olma özelliğini korumaktadır. Sömürü ve zulmün olduğu her yerde ise buna karşı direnişler olur ve özgürlük mahkumları kendilerini onursuzlaştırmaya, sindirmeye, kişiliksizleştirmeye yönelik devletin faşizan uygulamalarına karşı can bedeli direndiler, direniyorlar, direnecekler.

En son Erzurum Cezaevinde kalmakta olan PKK, TKP(ML) TİKKO, DHKC dava tutsaklarının Bektaş Şahin adına göndermiş oldukları mektupta aktarılan gerçekleri okuyucularımıza yansıtmak ve bu konuda geniş çevreleri duyarlı kılarak harekete geçirmek, devletin cezaevlerinde nazi vahşetini ve politikasını aratmayan politikasını teşhir etmek bugün herşeyden daha çok önemizde bir görev olarak durmaktadır.

Erzurum E Tipi Kapalı Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklara karşı 15 Ağustos 1994 tarihinden beri planlı, bilinçli olarak sürdürülen politik kimliklerini yoketmek, sözde islah adına, tahliye olduklarında rüşvet, talan, sömürü, baskı, katliam düzenlerine boyun eğmelerini sağlamak amacıyla yürütülen baskılar yoğunlaşarak 8 aydır sürmektedir.

Mektupta, Adalet Bakanlığı'na Mehmet Moğultay'ın getirilmesiyle birlikte cezaevi yönetiminin siyasi tutsaklar üzerindeki planlarında devreye sokulduğu ifade edilmektedir. Devamında ise saldırıların başlangıcı şu şekilde anlatılmaktadır: "Direnişle karşılaşıldığı takdirde 'gerekirse on-onbeş ölü olsada' biçiminde formüle edilen bir saldırı planı, akşam saat 16.00 sularında, koğuş araması bahane edilerek, silahlı, kalaslı, coplu ve kesici aletlerle, sayıları binlerle ifade edilebilen asker-polis ve MHP'li gardiyanlar eşliğinde tüm koğuşlara aynı anda saldırıldı. Bu saldırıları direnişleriyle ve barikatlarıyla püskürtebilen koğuşlara, daha büyük bir güçle saldırarak, cezaevini bir savaş alanına çevirdiler. Gecenin 23.00'üne kadar, koğuşlarda, yemekhanelerde, havalandırma bahçelerinde, tutsaklar, üstleri başları yırtılıp, paramparça edilerek çırılçıplak halde saatlerce, topluca ve tek tek meydan dayığına çekildiler. Saatlerce işkence yapıldı." Bu olaydan sonra ağır şekilde yaralanan tutsaklara ilk yardım tedavisi yapılmamıştır. Günler sonrası tedaviden geçirilecekleri söylenilerek adli tabip muayenesine tabi tutulan 300-400 tutsağın işkence gördüğüne dair rapor düzenlenmesine rağmen idare tedavileri için gerekli olan ilaç parasını tutsaklardan talep edince olayın altında yatan üçkağıt açığa çıkıyor. Tutsaklar bu durum karşısında tedaviyi kabul etmiyorlar. Saldırının ertesi günü, dönü-

şümlü olarak başlatılan açlık grevinin süresize dönüştürüleceği 27 Ağustos 1994 tarihinin arifesinde asker-polis ve MHP'li gardiyanların eşliğinde yeni bir saldırı daha gerçekleştiriliyor tutsaklara. Bu sefer ki saldırı süresiz açlık grevine girilmesini engellemeye yönelik. Saldırı bir tutsağın kendisini yakma eylemine teşebbüs etmesiyle son buluyor. Ertesi gün, süresiz açlık grevi dilekçelerini almayan idare ve bu kez Erzincan DGM başsavcısı İsmet Erkul ve ikinci kontra müdür Bayram Narsay bizzat koğuşlara giderek dilekçeleri almayacaklarını ifade ediyorlar ve bu arada tutsaklara açlık grevinin bırakmadıkları takdirde ölümüne işkence görecekları tehditinde de bulunmayı ihmal etmiyorlar. Dilekçeler tutsakların gözü önünde yırtılıyor.

30 Ağustos 1994 günü ise başlatılan üçüncü saldırıyı püskürtmek ve protesto amacıyla Selami Zoro kendini asıyor. Diğer bir tutsakta aynı eylemi gerçekleştirmeye çalışıyor. Her iki tutsakta ağır yaralı olarak kurtarılıyor. Selami Zoro'nun "baskıları protesto ediyor ve kendimi asıyorum" yazılı nota ragmen işkenceyle dört tutsağın aleyhine, üzerlerine yığılan bir tutanağın imzalatılmasıyla haklarında idam talebiyle Erzurum ağır ceza da dava açılıyor. Bu süreçte açlık grevinin kırmak için her türlü işkenceyi uygulayan cezaevi idaresi, eylemi kırmak adına AG'de bulunan tutsakları Özel tipe gönderiyor. AG'nin 14. gününde Adalet Bakanlığından gelen bir heyetin hakların verileceği sözü üzerine AG sona erdiriliyor. Fakat hemen akabinde koğuşlarda bulunan tutsaklar asker-polis nezaketinde, gardiyanlarca kabadayak, falaka ve benzeri işkenceye tabi tutuluyorlar.

Cezaevine gelen avukatlar tartaklanmakta, tutuklularla görüşürülmemekte, görüşürüldüğünde ise, avukatlar gittikten sonra avukatıyla görüşenler hücrelere alınarak, işkence ile avukatı üzerine ifade vermeye zorlanmaktadır. Görüşe gelen aileler ise tartaklanmakta, görüşürülmemekte ve bizzat cezaevinde alikonarak hukuk dışı, çağdışı alikonarak üç-beş gün işkence görmektedirler.

Tutsakların mektuplarına el konmakta, verilenler ise okunamayacak şekilde karalanmaktadır. Başka cezaevlerinden tutsaklara gelen paraya keyfi şekilde el konulmaktadır. Yemekler çok kısıtlı verilmekte, tutsaklar açlık sınırında yaşatıl-

maktadır. İlaç parasını tutuklulara ödettikleri için tutsaklar tedavi olmak için ilaç alamamakta ve hastalar çaresizlik içinde kalmaktadırlar. Hastahaneye sevk sırasında ise yine aynı şekilde tartaklanmakta ve tedavi olamamaktadırlar. Bırakılmı sosyalist basını mizah dergisi Leman'ın bile cezaevine sokulmadığı, hatta burjuva basınından ara ara cezaevlerindeki koşulları anlatan Yeni Yüzyıl ve Cumhuriyet gazetelerinin sokulmadığı belirtiliyor.

Son olarak mektupta "iğrenç, faşist, sadist, katliamcı yüzlerinin açığa çıkarılmasından bu derece korkanların, nasıl bir korku yaşadıklarını da göstermesi açısından ilginç bir uygulamadır yasakları.

Egemenler ve sadık uşakları, iktidarlarını kaybetme korkusu ve zalimliklerinin hesabının sorulacağı korkusunu birlikte yaşamaktadırlar, haksız da değililer..." denmektedir.

Erzurum E tipi Kapalı cezaevinden yükselen özgürlük mahkumlarının sesine kulak verelim. Kendine insanım diyen herkes cezaevlerinde yükselen faşist baskı ve işkencelere dur demelidir. Dalga dalga yükselen protesto eylemleri faşist diktatörlüğü zora sokacaktır ve kazanımlarımızın habercisi olacaktır.

İşte bu bilinçle yola çıkan açlık grevindeki tutsakların yakınları, 29 mayısta İstanbul'dan Ankara'ya giderek İHD Ankara Şubesi'nde açlık grevine başladı. Öte yandan İstanbul'da, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin 15 şubesinde de, başta Erzurum Cezaevi olmak üzere bütün cezaevlerinde artarak devam eden baskıları protesto etmek amacıyla açlık grevi başlatıldı.

BUCA CEZAEVİ'NDE BASKILAR DEVAM EDİYOR

Buca Cezaevi'nde uzun süreli açlık grevleri sonucu sağlanan baskı ve işkence yapılmaya devamına dair anlaşmaya cezaevi idaresi uymayarak baskılarını sürdürmekte.

Konuyla ilgili olarak 23 Mayıs günü tutsak avukatları ve yakınlarıncı yapılan basın açıklamasında; cezaevinde yatmakta olan yaklaşık 5 yüz siyasi tutukludan yüzü aşkın tutsağın çeşitli hastalıkları olmasına ve tedavi olmama halinde ölüm riskinde mevcut olmasına rağmen, tedavilerinin engellendiği ve keyfi olarak geciktirildiği belirtilerek son olarak bu ihmal nedeniyle olarak M. Salih Işık adlı tutsağın kalp krizi geçirmesine rağmen zamanında hastaneye götürülmemesi nedeniyle yaşamını yitirdiğini dile getirdiler.

Çağın gerisinde kalan, tutsaklara esir gibi davranılan Buca Cezaevi'nde durum gittikçe gerginleşmekte.

Yapılan basın açıklamasının sonunda, bütün devrimci-demokrat kitle örgütleri ve kendisine insanım diyen herkesi bu konuda duyarlı olmaya çağırıldı. ■

Özgürce

Bulut Çiçek

Herkesi kör, alemi aptal sanan akıllılar için

Dostlarımız sıkışmışa benziyor. Darbeci "MK"nın 2. olağanüstü toplantısında aldığı /almak zorunda kaldığı kararların savunusunu yapmak, hala tabandaki dürüst yoldaşları aldatmak için kıvranyorlar. Efendim olay araştırılmadan soyut eleştiri yapılıyor. O kararlar parti dışına çıkmış "mafya hizbi" için geçerli değilmiş!! İyi de kimi kandırıyorsunuz? "Mafya hizbi" dediğiniz insanlar -ki, partinin çoğunluk gücüdür. iradedir- MK'yı neden tanımadı? Parti içinde tasfiyecilik yaptığı ve P.ye tepeden darbe yaptığı için değil mi?

Vazgeçin arkadaşlar bu aldatmacadan, yanlış sız savunuyorsunuz diye yanlış doğru olmaz! Kimseye de yutturamazsınız. Gerçek açık ve nettir: "MK" tasfiyecilik ve tepeden P.ye darbe yapmıştır, P.nin önemli bir gücü de buna karşı tavır koymuştur. Bu gerçeği değiştiremezsiniz.

Kayıpların hesabını sormak boynumuzun borcudur!

Kayıpların hesabını sormak ve her zulmünü geri tepen silah haline getirerek faşizmi zorlamak güncel ve acil bir görevdir.

Hasan Ocak şahsında yükselen kayıplara karşı mücadele büyük bir potansiyeli harekete geçirdi. Örgütlü hareket, çok az bir güçle de başlasa, bir kıvılcım oldu. Faşizmin kayıplar ve infazları, işkenceleri, hatta katlettikleri devrimcilerin cesetleri üzerinde bile sadist duygularını tatmin etmek için yaptıkları gaddarlıkları o kadar ayyuka çıktığı, tepkinin etrafında ateş dağları oluşmaya başladı. Birlikte yürütülen mücadele ve ısrar sonuç verdi. Hasan Ocak'ın cesedi bulundu. İşkence yapılmış ve öldürülmüş, sonra da "kimsesizler mezarlığı"na gömülmüştü! "Kimsesizler mezarlığı" hüznün verici bir isimlendirme. Ama cellatları korkutacak ve gizli öldürüp gömmek yüreksizliğine sevkedecek kadar güçlü bir kişilik ve direniş cephesi iseniz mezarlığın isminin hiçbir önemi kalmıyor. Kimsesiz denilen devrim nefleri onbinlerin arayışına, hesap soruşuna mazhar oluyorlar.

ŞİMDİ KİMSESİZLER MEZARLIĞINA SAHİP ÇIKMA, MEZARLARIN AÇILIŞINI SAĞLAYIP, CESETLERE OTOP-Sİ YAPTIRARAK KAYIPLARI TEŞHİS ETME VE FAŞİZMİN ÜMÜĞÜNÜ SIKMA ZAMANIDIR... BU KAMPANYAYA AKTİF OLARAK KATILMAK, KENDİSİNE DEVRİM-Cİ-DEMOKRAT VE İNSANIM DİYEN HERKESİN GÖREVİDİR! EN BAŞTA DA MLM'LERİN!

Kayıplar ve yargısız infazlar faşizmin devrimciler ve en ufak hakkını isteme cesaretini gösteren emekçiler için bir korku çemberi yaratma aracı yapılmak isteniyordu. Oysa şimdi şehitlerimiz onların yüreklerine korku, düzenlerine tehdit, boyunlarında da bir değirmen taşıdır.

Korkmahlar, korktukça daha da azgın saldırıya geçecek olsalar da, bizler değirmenin taşını vargücümüzle çevirmeliyiz.

Şehitler için haftanın belirli günlerinde belirli yerlere mum dikme eylemlerine, protesto yürüyüşlerine, açlık grevlerine, oturma eylemlerine vb. çolugumuzla-çocugumuzla, annemiz-babamız, kardeşimiz, akrabamız, komşumuz ve iş arkadaşlarımızla katılmak zorundayız. Bu ivme yakalanmıştır.

Devlet ve devletin gizli cellat güçleri tarafından kaçırılmışlar dışında kalan adli vaka olan yüzlerce kayıp ailesi de bu mücadelede kendi yerini belirlemeye başlamıştır. Onlar, "İnsanına sahip çıkamayan devlet, devlet değildir!" şiarıyla örgütlenmişler ve demokratik bir mevzi olarak devlete karşı tepki gösteriyorlar. Devrimci-demokratlarla dayanışmaya girmek istiyorlar. Onların sloganı da doğrudur, sahiplenmek gerekiyor. Ancak, onlarla birlikte olurken, özellikle devletin sadece "koruma görevini" yapmaması nedeniyle değil, daha da ötesi, bizzat kendisinin cellat olduğunun propagandası yapılmalı; "kayıpların sorumlusu devlettir", "gözetiminde kayıplara son", "sağ aldınız sağ istiyoruz", "....katil faşist devlettir" içerikli sloganlarla hareket etmek ve katillerin bulunup hesap sorulacağını da işlemek gerekiyor.

Sadece batıda olanlar ya da adli nedenlerle kayıp edilemler değil, Türkiye Kürdistanı'nda kayıplar listesinin hergün kabarması da tepkileri yükseltmiştir. Bu kampanyaya oralardan da yoğun bir katılım olmaktadır.

Bu güçlerin birlikteliği sağlandığında devlet kazdığı kuyuya kendisi düşecek, ektiği rüzgarı fırtına olarak biçecek ve boynundaki değirmen taşı onu hergün biraz daha öğütecektir.

Böyle bir onurlu ve sebatkar mücadelede MLM güçlere önemli görevler düşmektedir. Bunun altın özelliği çizilmesi gerekiyor. Ve önemle belirtmek gerekiyor ki, az da olsa örgütlü güç, örgütlenmemiş milyonlarca insandan daha GÜÇLÜDÜR.

EKB'nin "Analar Kurultayı"yla daha da ivmelenen olan bu mücadelede en ön sıralarda, en aktif şekilde yer almak MLM'lerin önünde üstlenmeleri ve hiçbir direktif beklemeden yaratıcı şekilde yerine getirmeleri gereken bir görevdir.

Devrim Mahallesi'nde kurulan barikat Nurtepe'yle gelenekleşti

İSTANBUL/Özgür Gelecek- Devrim (Gazi) Mahallesi direnişinin ardından, faşizme karşı bir destan daha yazıldı: Nurtepe. Direniş 20 Mayıs cumartesi günü Kağıthane'nin Nurtepe Mahallesi'nde MHP'li sivil faşist bir grubun bozkurt işaretleri yapması ve halktan tepki görmesi nedeniyle çevreye ateş açmasıyla kıvılcımlandı. Sokullu Caddesi'ndeki Bolluk Lokantası'na girip "Nurtepe Komünistlere Mezar Olacak!" sloganı atan sivil faşist grubun lokantadaki halk tarafından defedilmesi üzerine pompalı av tüfeğiyle çevreye ateş açarak bir çocuğu yaralayıp, 34 UFC 82 plakalı kırmızı renkli Tempra marka arabayla kaçtılar. Silah sesleri üzerine sokağa dökülen halk "Nurtepe Faşizme Mezar Olacak!" sloganıyla yürüyüşe geçtiler. Başlangıçta sayıları 50-60 kişi olan kitle olayın duyulmasıyla 1000'i geçti. Barikatlar kurulmaya, direniş ateşleri yakılmaya başlandı. Yüreklere yine direnişte, yine başındalar barikatların, halaylar, sloganlar, barikat başında elele tutuşmuş "barikat aşkını" yaşayan sevgililer, buldukları ne varsa hatta ağır bir kalası bile caddeye taşıyan oyun oynar gibi çalışan taze fidanlar: çocuklar. Bir tanesiyle görüşüyoruz; 13 yaşındaki Hasan; düzene karşı kinini kusuyor ve "bize kurşun, zulüm veren bu devir değişmeli artık abi" diyor. Direnişin başlangıç psikolojisi kısaca böyleydi.

Bu arada örgütlü, disiplinli bir direniş amacıyla EK (Eylem Komitesi) oluşturuldu. Elde ettiğimiz bilgilere göre EK; TKP(ML), DHKP-C, TIKB, MLKP-K, P-KK'den oluşuyordu.

Olay, dalga dalga tüm İstanbul'a yayıldı. Emekçi mahallelerinden insanlar koşuyordu, yüreklerinde isyan ateşleriyle Nurtepe'ye. Fakat polis Gazi'den ders çıkarmış olacak ki tüm yolları tutmuş halkın Nurtepe'ye girmesini engelliyordu. Güzeltepe'de gelen insanların polisçe durduruldu-

▼ **Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 22. yıldönümü nedeniyle ateş etrafında yumruklar havada sıkılı saygı duruşunda 18 Mayıs Marşı ve "İbrahim Yaşıyor TIKKO Savaşıyor!" sloganı haykırıldı.**

ğu ve barikatları aşamadıkları haberi gelince EK toplanıp 1000 kişilik bir kitleyle o grubu almak amacıyla polis barikatına yürüme kararı aldı. "Faşizme Karşı Omuz Omuza!", "Nurtepe Faşizme Mezar Olacak!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!" sloganları ve "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" pankartlarıyla Güzeltepe'ye yürüyüşe geçen kitle, polis barikatını aşamayınca tekrar sloganlarla geriye döndü. Tam direniş alanına gelmişlerdi ki ağzı salyalı, eli coplu resmi faşist köpekler panzer eşliğinde saldırıya geçtiler. Barikatlar hemen kapatıldı. Yüreğinde bilinci, elinde taş ve sopadan başka hiçbir silahı olmayan Nurtepe'nin yiğit direnişçileri tarihe bir destan daha bırakıyorlardı. Panzerlere karşı göğüsünü siper eden bu insanlardan korkan polis atılan taşlardan korunmak için panzerin arkasına saklanmışlardı. Bu

esnada tanık olunan bir olayda gayet ilgi çekiciydi. Kuytuluk bir kenara sınımış taşlardan korunan bir polis arada bir çıkıp direnişçilere taş atıyordu. Evinin önünden olayları izleyen halktan yaşlı bir amca "Niye atıyorsun, atma kardeşim" demesi üzerine "Ne diyorsun sen, sana ne, konuşma" karşılığını verdi. Yaşlı amca bu kez "niye saldırıyorsun kardeşim köpekler gibi" demesiyle afallayan, çirkeflüğünün yüzüne vurulmasından kızarıp bozaran polis, yanında başka arkadaşını bulamayınca kuyruğunu kıstırıp çekti gitti. Ayrıca saldırı esnasında polis, burjuva basına bile acımasızca saldırdı. Saldırı sonucu Cumhuriyet gazetesi muhabiri feci şekilde dövüldü.

Kitlenin inançlı direnişi karşısında polis geri çekilmek zorunda kaldı. Barikatların sağlamlatılması gerekiyordu; yol çok geniş olduğu için uzun bir barikat kurulmuştu, çocuk yaştakinden, yaşlı dedeye kadar insanlar tarafından. Yakılan direniş ateşleri Devrim Mahallesi'nin, 1 Mayıs Mahallesi'nin ve tüm direniş sembolü emekçi mahallelerinin ateşleriyle birleşip ısıtıyordu İstanbul'u ve ardından tüm ülkeyi. Yanmış tahtanın ucuyla yapılan yazılmalar, evlerden toplanan çarşafırlara fırcayla değil el ile yazılan pankartlar süslüyordu Nurtepe'nin dört bir yanını. Elleri sopalı gecenin soğukunda birbirine sarılarak ısınan sevgililer aşklarının en iyi anını yaşıyorlardı. Büyük imkansızlıklarla ve büyük emeklerle yapılan molotoflar barikat kenarlarında olası saldırıyı bekliyorlardı. Barikat başında görevlilerin dışında

kimse bulunmayacağı uyarılarına rağmen, barikat başına gelip kendilerini tehlikeye atan yaşlı amcalar, teyzeler. Ya çocuklar; ellerinde taşları ve sopalarıyla oyun oynarcasına bir barikattan diğerine turlayan, ağır kalasları sırtlamaktan çekinmeyen, bazen büyüklerine özenip siyasi tartışmalar yapan "ya, bu devlet faşist abi" diyen çocuklar. Direnişte moral kaynaklarından biriydi çocuklar.

EK, toplanarak görev dağılımı yapıldı. TKP(ML) taraftarları DHKP-C taraftarlarıyla birlikte polis barikatı tarafından ki barikatın sorumluluğunu almıştı. Barikat yolun elverişsizliği nedeniyle yaklaşık 15 metreyi buluyordu. Polisler arada bir gelecek barikattaki sorumlularla görüşmek istediklerini belirttiler. Barikat sorumluları da EK kararları doğrultusunda bu istekleri reddetti ve taleplerini açıkladı. EK'nin talepleri ve kararları şunlardı:

- 1- Olayın sorumlusu olarak tutuklanan kişilerin basına teşhir edilmesi
- 2- Polislerin geri çekilmesi
- 3- Kitlenin sabah saat 9:00'a kadar beklemesi daha sonra dağılması
- 4- Dağıldıktan sonra herhangi bir gözetim veya operasyonun yapılmaması.

Polisin sık sık yinelediği görüşme talebi üzerine Mahalle muhtarı aracı olarak görevlendirildi. Daha sonra barikata gelen CHP Erzincan Milletvekili Halil İbrahim Tutu'da EK'nin bu taleplerini iletteceğini söyledi. Bu gelişmelerin ardından barikatta ateşler yakıldı, türküler söylendi, halaylar çekildi ve marşlar okundu. **Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 22. yıldönümü nedeniyle ateş etrafında yumruklar havada sıkılı saygı duruşunda 18 Mayıs Marşı** haykırıldı. Ve ardından sloganlar faşist cellatların kulaklarında yankılandı: "İbrahim Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor!", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)!", "Kahrolsun Patron-Ağa Düzeni, İktidar Partizan'ın Hedefi!", "Faşizme Karşı Omuz Omuza!". Ayrıca "Mahir, Hüseyin Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş!" sloganları direniş dayanışmasını, birlikteliğini simgeliyordu.

Bu sırada Kültür Bakanı Ercan Karakaş barikata gelerek görüşme talebinde bulundu. EK kabul ederek taleplerini Karakaş'a sıraladı. Daha sonra saldırganların yakalandığı ve kamuoyuna açıklama yapıldığı öğrenildi. Polisde geri çekileceğini, hiç kimseye zarar vermeyeceğini teyid etti. EK'nin talepleri kabul edilmişti. Saat 04'e yaklaştığında durumu tekrar gözden geçiren EK, orada bulunan basına açıklamalar yaparak dağılacaklarını ilan etti. Daha sonra kitleye yapılan açıklamalarla düzenli bir şekilde direniş alanlarından çekilmeye başlandı. ■

Barikat savaşları üzerine... Barikat savaşları üzerine... Barikat savaşları üzerine... Barikat

Açtır ki bir gelenek yaratıldı. Bu geleneğe sahip çıkmak ve kazanımlarıyla mücadeleyi yükseltmek görevimizdir. Devrim mahallesi direnişinden sonra nabız yoklama çabasında olan egemen sınıflar yine hüsrana uğradılar. Gelişen devrimci muhalefetin bir göstergesi olan Devrim Mahallesi'nde devletin yaratmaya çalıştığı Alevi-Sünni çatışması demagojisinde bu gerçekle ilintiliydi. Amaç yükselen muhalefetin önünü tıkamak ve yolundan saptırmaktı. Tutmadı bu oyun ve aksine kullandıkları araç egemenlerin iyiden iyide teşhir olmasını getirdi. Ve ardından yoğunlaştırılan baskılar, işkencelerin amacı; kazanımların ve bunların getirdiği moral üstünlüğünün yok edilmesine çalışılmasıydı. Yılmadı, direndi mahalle halkı. Yaktığı isyan ateşinin farkındaydı ve sahiplendi bunu

büyük bir gururla. İsyânını sahiplenen herkesede kucacı açtı, tek yürekte kavgasında insanlarla. Bunun farkında olan faşist TC ise korku ve acizlik içerisinde sağa-sola saldırı mayı yoğunlaştırdı. Devrim Mahallesi'nde polisin kitleler nezdinde iyiden iyide teşhir olması karşı-devrim cephesinde iyi olmadı. Bunun üzerine kendisini aklamaya çalışmak isteyen TC her zaman kullandığı bir yöntemi devreye sokmaya çalıştı.

Sağ-sol çatışması yaratarak taraf-sız görünmek ve böylece kendisini kitleler önünde koruyucu, çözümleyici bir güç olarak lanse etmek.

Nurtepe'de yapılmaya çalışılan neydi? Bu sorunun cevabı bizce gayet açıktır.

1- Devrim Mahallesi olaylarında devletin resmi ve sivil güçleri kitleler nezdinde açıkça teşhir olmuştur. Bu

gerçeklik karşısında namusu kurturma sevdasına düşen TC günah keçisi olarak bu sefer MHP'li faşist güçleri Nurtepe olaylarında kullanmıştır.

2- Düzene karşı gelişen halkın meşru isyanı ve öfkesini bu sefer açıktan kendisine yönelik olmadığını göstermek isteyen TC gelişen anti-faşist mücadelenin yönünü beslediği ve desteklediği MHP'li faşistlere yönetmek istemiştir.

3- Devrim Mahallesi'ndeki anti-faşist direnişin ardından nabız yoklamak isteyen egemen sınıflar olayların daha sıcaklığı geçmeden Nurtepe olayını devreye sokmuştur.

4- Nurtepe Mahallesi'nin sosyo-ekonomik yapısı Devrim Mahallesi'yle benzerlik içermektedir. Faşist saldırılar karşısında geliştirilecek tepkinin rengi hakim sınıflar açısından son derece önemlidir.

5- Devrim Mahallesi'nde devletin kolluk güçlerince girişilen katliamın neticesinde 30'den fazla şehit veren ve ardından yoğun baskılara maruz kalan kitlenin gelecekte yeni faşist saldırılar karşısındaki tutum ve isyanının boyutu burjuva-feodal-faşist düzen açısından önemlidir.

Ne yapılmalıdır?

Gelişen olayları yakından takip etmek ve bunlar karşısında duyarlı olmak kendisine insanım diyen herkesin görevidir. Bunun yanında halkın öfkesini politik iktidar mücadelesine kanalize etmek ise başta MLM'lerin görevidir.

1- Kamuoyunu gelişen faşist saldırılar karşısında duyarlı kılmak ve devrim cephesinin yelpazesini genişletmek karşı duruşun gücünü ve etkinliğini arttırmanın bir yönüdür.

2- Uzun zamandır faşist saldırılar

Devrim Mahallesi yaktığı ateşi sahipleniyor

Devrim (Gazi) Mahallesi bir geleneğin yaratıcısı oldu. Faşizm ve onun saldırılarına karşı barikat savaşı bir çok açıdan yaşamda hayat buldu. Emek cephesinin egemen sınıflar karşısındaki kazanımlarının bir aracı/yöntemi haline geldi.

Nurtepe'de 20 Mayıs cumartesi akşamı gelişen olaylar Devrim (Gazi) Mahallesi'nde de halkla kucaklaştı. Devrim Mahallesi hazır ve bir geleneğin yaratıcısı olarak sorumluluk duyuyordu. Nurtepe'de faşist saldırı karşısında barikatları inşa ettiği haberi çok kısa bir zamanda Devrim Mahallesi'ne ulaştı. Halk biraz gurur, biraz da sahiplenme içgüdüleriyle duygularını sokağa dökmeye ve yaktığı kıvılcımları alevlenmesi için hareketlenmeye başladı.

Devrim Mahallesi halkı şanlı direnişinin kazandırdığı deneyim ve cesaretle tekrar işe koyuldu. Aynı günün akşamı saat 20:00'den itibaren kahvehaneler, evler dolaşarak Nurtepe'deki olay anlatılıp ajitasyon/propagandalar yapıldı. Bir dönemin simgesi haline gelen, tarihin yaratıcısı olan Devrim Mahallesi halkı faşist saldırıya maruz kalan Nurtepe halkıyla dayanışmaya çağırıldı. Fakat çalışmanın yetersizliği hissediliyordu. Mahalle halkının gelişen olayla ilgili olarak fazlaca bilgiye sahip olmaması katılımın azlığını da beraberinde getirdi.

Saat 20:00'ye doğru cemevi önünde toplanan kitle birbirleriyle konuşuyor ve Nurtepe'den gelecek olan haberler doğrultusunda hareketin rengini belirleme çabasına giriyorlardı. Bu arada inisiyatif halkla beraber elinde bulundurarak devrimciler arasında da tartışmaların yaşandığı gözlemlendi.

Bir eylem komitesi oluşturulması karara bağlanırken, barikatların inşa edilmesi yönündeki düşünceler, "barikata gerek yok" "bekleyelim ona göre davranalım" vb. düşüncelerle çatıştı. Neticicede barikatlar hızlı bir şekilde inşa edildi. Devrim Mahallesi onurlu direnişiyle belli kazanımlar ve tecrübe edinmişti, fakat bunu o gece itibarıyla kullanma yönünde fazlaca yeterli olamadı. Yine dar grup çıkarları ve ben merkezci davranışlar eylemi za-

Devrim Mahallesi halkı o gece yine işbaşındaydı. Büyük bir gurur ve yaktığı ateşi sahiplenme sorumluluğuyla.

afa uğratabilecek olumsuzluklardı.

Saat 24:00'e yaklaşırken cemevi önünde toplanan kitlenin sayısı 1.000'e yaklaşıyordu. Eylem komitesinin aldığı kararlar doğrultusunda görev paylaşımı yapıldı. (Barikat nöbetleri, barikata gelenlerin aranması, ateşlerin yakılması ve barikatların kuvvetlendirilmesi vb.) Devrim Mahallesi direnişini yaşayan halk o gece yine aynı duygu yüküyle donanmış oldukça canlıydı. "Nurtepe Halkı Yalnız Değildir!", "Gazi'de Yanan Ateş Nurtepe'de Yanıyor!" sloganları dayanışmayı ifade ederken "Gazi Faşizme Mezar Olacak!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!", "Yaşamın Gazi Direnişimiz!" vb. sloganlar eylemin kızılığını ve siyasiliğini yansıtıyordu. Direniş ateşleri etrafında toplanan kitlenin hafaya durması ve bunu türkülerle, marşlarla renklendirmesi eylemin canlılığı ve moralieri üstün tutma açısından oldukça yararlıydı.

Devrim Mahallesi'nin giriş ve çıkışları sistemin kolluk güçleri tarafından tutuldu, aramalar yoğunlaştırıldı. Fakat geniş kitleler tarafından fazlasıyla teşhir olan ve daha önceki Devrim Mahallesi direnişinde oldukça kuvvetli bir şamar yiyen sistemin paralı it sürüleri (polis, asker, çevik kuvvet vb.) bu sefer oldukça temkinli davranıyorlardı. Saat 4:30-5:00'e doğru Nurtepe'de eylemin yavaş yavaş sona erdiği haberi ulaştığında kitlede de azalma meydana geldi. Saat 6:30'a kadar beklendikten sonra kitle dağıldı. Kitlenin dağılması aşamasında gece bir dizi tartışmaya sebep olan barikatların inşa edil-

mesi yönünde olumsuz tavır göstererek "gerek yok" düşüncesini ortaya atan yapıların barikatların kaldırılması sırasındaki performansları oldukça dikkat çekiciydi.

OKMEYDANI

Nurtepe'deki gelişmeleri duyan Okmeydanı, Gazi ve Yeşilpınar mahallelerinde de halk, Nurtepe'ye gitmek için toplanmaya başladı. Okmeydanı'nda Şark Kahvesi önünde birikmeye başlayan kitle kısa sürede 1000 kişiyi buldu. Daha sonra yürüyüşe geçen halk Fatma Girik Parkı civarında polis barikadıyla karşılaştı. Barikatın önünde dağılmayan kitlenin üzerine polis ateş açtı, ilk belirlemelere göre Dersim'li bir kişi yaralandı. Polisin aralıklarla ateş açması üzerine kitle mahalle içine çekildi. Olayda 30 kişinin gözaltına alındığı bildirildi. Bir polis otosu tahrip edilirken, bir poliste hafif yaralandı.

Hava yavaş yavaş ağarıyor, yepyeni bir gün başlıyordu. Bir direniş daha sona eriyordu. Direnişçiler ise dudaklarında tatlı bir gülümseme sıcak yataklara uzanıyorlardı. Geriye; hala direniş alanında ve yüreklerde sönmeyen direniş ateşleri, duvarları süsleyen yazılamalar, pankartlar ve tarihe geçen şanlı Nurtepe direnişi kalmıştı. Direniş kitlenin tümüyle çekilmesinin ardından, yer yer yanan ateşler itfaiyeler tarafından söndürüldü. Belediye, caddeyi temizlerken, polis de duvarlardaki sloganları silmekteydi. Her ne kadar sloganları silse de, barikat alanlarındaki ateşleri söndürse de, yüreklerdeki isyan ateşinin asla sönmeyeceğini farkındaydılar. ■

Barikat savaşları üzerine... Barikat savaşları üzerine...

karşısında savunma psikolojisiyle hareket eden devrimci-demokrat güçlerin artık saldırı durumuna geçmesi gerekmektedir.

3- Yaşamda hayat bulan ve geniş kitlelerce sahiplenilen barikat savaşları geliştirilip, zenginleştirilmelidir.

4- Her barikat savaşının ardından çıkarılacak dersler devrimciler açısından hayati derecede önemlidir. Bu dersler çok iyi değerlendirilip, bu yönde açılımlar ve deneyimler çıkarılmalıdır.

5- Barikat savaşlarında eylem birliğine giren ve komite oluşturan devrimci yapıların sağlıklı tutum ve davranışlar sergilemesi eylemin başarılı olmasını beraberin-

de getirecektir. Yapıların ben merkezci davranarak dar grup çıkarlarını ön plana çıkarması ve bu yönde gelişecek olan sektör davranışlar eylem birliğinin özüne yakışmadığı gibi eylemde düşman karşısında sekteye uğratır.

6- Kitlelerin faşist saldırılara ve bu yöndeki girişimlerde siyasi uyanıklığa sahip olması gerekmektedir. Bu noktada esas görev kendisine halkın örgütlü gücü ve öncüsü olma çabasındaki MLM bilimi ışığında hareket eden ve şekillenen örgütlü proletarya partisine düşmektedir. Eylem öncesi ve sonrası yürütülecek ajitasyon, propaganda faaliyeti eylemin bütünlüğü

ve siyasallığı açısından olmazsa olmazdır.

7- Kitlesele eylemliliklerde, karşı duruşlarda halkın önderliğine soyunan gücün pratik düşünüşü ve pratiğe geçişi başarının ilk adımıdır. Devrim insanı olmak, kavga adamı olmak bunu gerektirdiği gibi kitleler nezdinde de olumlu neticeler sağlayacağı açıktır. Siyasi uzak görüşlülük, pratik karar verme ve harekete geçirme hem eylemi başarılı kılar hemde safımızı genişletir.

8- Kitleler tarafından sahiplenilen barikatlar kullanılarak halkın öfkesi siyasallaştırılmaya ve bilinç tasınarak Halk Savaşına kanalize edilmelidir. ■

Dolaysızca

Ferhat Ali

Piyasanın serbest mekanizmaları mı? Merkezi sosyalist planlama mı?

Geçen sayıda bu köşedeki makalemde devrim ve sosyalizm ihtiyacı demıştim. Şimdi ise, merkezi sosyalist planlı ekonominin halkların istemi ve ihtiyacı olduğunu söylüyorum. Piyasanın serbest kurallarının burjuvazice toplumsal ilerlemenin kamçılacağı diye sunulduğu modern revizyonizmin bu yenilgi mecrasında, bu yenilenlerin elinde işe yaramaz hale sokulan merkezi sosyalist planlamanın halkların çıkarlarına temel bir yanıt oluşturduğu realitesini sahne ışıklarının önüne çıkarmak son derece zarurettir.

Engels, Anti-Dühring'de, üretim araçlarının kamu mülkiyeti durumuna dönüşmesinden sonra, toplumsal üretimin önceden belirlenmiş bir plana göre yerine getirilmesinin gerekli olduğunu söyler. Marks'ın Kapital'de getirdiği çözüm de budur. 20. yüzyıl devrim pratiklerinde yaşam bulan da sosyalizmin bu fevkalade planlamasıydı.

İlk kez Sovyetler Birliği'nde Stalin önderliğinde "Büyük Hamle" aşamasında tüm ekonomiyi kapsayacak çerçevede gerçekleştirilen merkezi planlama sistemi kapitalist üretim anarşisinin karşısında bilinçli insan eylemini, ekonomik örgütsel düzeni temsil ederek, dünyanın üçte birinde muazzam gelişmenin temel dayanağı işlevini görmüştü. Sovyetler Birliği planlama sistemi, sayesinde 1941 yılında 1913 yılındakinin 50 katı bir makine yapımı sanayi büyümesini yakalamış ve dünyanın ikinci, Avrupa'nınsa birinci büyük ülkesi haline gelmişti. Çin başta olmak üzere öteki halk demokrasileri ve sosyalist ülkelerin kazandığı büyük başarı planlama aygıtı aracılığıyla ancak mümkün olabilmisti.

Şimdilerde ise, rüzgar tersten esmeye başladı. Modern revizyonizmin bunalımını sosyalisteme fatura edenler, ölen revizyonizmde sosyalizmin bir nüansını görme hayaline kapılanlar, kurulu modern revizyonist iktidarların elinde işe yaramaz hale getirilen sosyalist planlama aygıtını bu iktidarların ekonomik iflasının başlıca suçlusu haline getirmiş bulunuyorlar. Öte yandan, planlı ekonomiye yüz çeviren "sosyalist" liberaller özünde kapitalizmin yumuşatılmış bir varyantını niteleyen "piyasa sosyalizmi" reçeteleriyle, piyasa ekonomisi savunucularıyla aynı kulvarı kullanarak planlı sosyalist ekonomiyi karşı başlatılan haç seferinin barikatlarında saf tutmuş bulunuyorlar.

Emeğin egemenliğine dayalı iktidarların ayırtıcı özelliği şudur ki, bu iktidarlar, toplumsal üretim faaliyetini, ekonomik örgütlenmeyi serbest piyasa mekanizmalarının egemenliği koşullarında değil, merkezi kumanda ekonomisi koşullarında yerine getirmesidir. Herşeyden önce, kapitalist ekonomik düzen ise bir düzensizlik manzumesidir. Serbest piyasa ekonomisiyle, üretim anarşisiyle, kâr üretimin temel amacı haline getirmesiyle, rekabetiyle bu hep böyledir. Sosyalist bunun tam karşıtı kulvarı kullanmakla vahşi kapitalizmden ayrılır. Sosyalizmde kapitalizmde sürgit devam eden düzensizliğin yerini bir düzen örgütlenmesi alır; ve bu ekonomik düzeni merkezi planlama aygıtı aracılığıyla sağlar. Böylece üretim anarşisine son verir. Bu, insanlığın tanık olduğu en muazzam bilinçli eylemdir. Kapitalist-emperyalizmin plansızlığı yerini sosyalist plana bırakır bu düzen örgütlenmesinde. Kar amacına yönelik üretim, sosyalizmde yerini gereksinimine yönelik üretime bırakır. Tekel rekabeti kardeşçe dayanışma ile kapı dışarı edilir. Böylece merkezi planlama aygıtı şemsiyesi altında ekonomik zor işlevsiz kalır.

Toplumsal üretimin örgütlenmesinde plan ekonominin denek taşıdır. Sosyalist planlama aygıtı, ulusal ekonominin örgütlenmesinde temel unsurdur. Plan bilinçli bir eylem olarak üretici tercihlerini, piyasa ilişkilerini hesaba katmadan, sınıfın ve emeğin çıkarlarının hiesaba katarak işlev görür. Toplumsal üretim merkezi plana göre örgütlenir. Yatırımlar, üretimin malların miktar ve kalitesi, işletme ve işyerleri hakkındaki kararlar merkezi plan vasıtasıyla çözümlenir. Tüm ekonominin örgütlenmesinde yaşamsal önem taşıyan plan, eğer tabanın etkin katılım ve denetiminden bağımsız kalırsa ve eğer işçi sınıfının ve dostlarının çıkarlarının dışına çıkarsa gelişmenin motoru değil, köstekleyicisi olur. Plan inşası ve uygulamasında kafa ve kol emekçilerinin gereksinimlerini hesaba katmayan bir plan da ihtiyacı kopar ve topk modern-revizyonizmi yıllarda olduğu gibi, salt yeni burjuvazinin iktidarını ayakta tutmanın birer pasif aracı haline gelir. Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde görüldüğü gibi, kitlelerin katılımını, onların gereksinimlerini göz ardı eden revizyonizmin yönlendiriliçindeki bir planın tıkanmayla karşı karşıya kalması kaçınılmazdır. Bundan yoksulu zengine boğduran kapitalizmin serbest piyasa mekanizmaları lehine, sosyalist planlama aygıtı aleyhine bir sonuç çıkarmak salt ideolojik bir bayağılık olur.

Emeğin aktif katılımına açık, akılcılık ve halkın gereksinimlerini hesaba katan, nihayet kaynakları ulusal ekonominin dalları arasında rasyonel biçimde örgütleyen bir plan, ekonomik örgütlemeye muazzam bir güçtür. Asla unutulmamalıdır ki, sosyalist ekonomi genel bir planı gerektirir. Kapitalizmin serbest piyasa ilişkileri karşısında sosyalist ekonomik örgütlenişte muazzam bir güçtür plan.

Sanayileşmenin kritik aşamaları geçildikten ve dahası, sosyalist sanayileşme tabanına dayalı yapısal değişme ana çizgileriyle gerçekleştirildikten sonra, planda tıkanmanın başlayacağı ve ilerlemiş sosyalist ekonomilerin sorunlarını çözmeye tıkanmaya yüzüme kalacağı eleştirisi ise, sosyalist sanayileşmenin ileri örneği Sovyetler Birliği'ne takılarak nasıl felakete uğradığına tüm dünyalılar tanıklardır.

Denilebilir ki, bunca yaşanan deneyden sonra sosyalist planlı ekonomide muazzam bir deneme olan planda aksayan yöner, dar ve sınırlı oluntular yok mu? Elbette var. Ama bundan kapitalizm yararına sonuçlar çıkarmak değil, dar yanlar aşarak, teorinin geniş ölçüde birikmiş deneyimlerle yetkinleşmesi gerektiği sonucu çıkarılabilir ancak.

Toplumsal üretimin önceden saptanmış bir plana göre yerine getirilmesi sosyalist ilkesi, plansız, düzensiz üretim anarşisi karşısında, serbest piyasa ilişkilerinin fevkalade karşı olarak insanlık için muazzam bir denemeydi ve gelecekte, proletarya bu deneye dayanarak toplumsal üretime çeki düzen verecektir.

Eminönü Belediyesi'nde işçi kıyımı

İSTANBUL/Özgür Gelecek- Hatırlarsınız Eminönü Belediyesi'nin ANAP'lı Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya, 261 işçiyi birden işten attı. "Zaten bu önceden planlanmış bir kıyım" diyen işçiler, "Devletin resmi makamlarınca da açıklandığı gibi bayramda 9 gün resmi tatil var ve bugünlerde çalışmak zorunlu değil. Biz bunun 4 gününü kullandığımız, hatta 2 gün tatil yapanlarımız olduğu halde Çetinsaya 'bayramda işe gelmediniz' diyerek işimizi son verdi. Tabi bu sırada poliste gelmişti, onların nezaretinde yapıldı bütün bunlar." şeklinde konuştular.

İşten atıldıkları 15 Mayıs günü işyeri önünde bekleyerek işlerini geri isteyen işçiler gece saat 12.00'a kadar orda bekleyip ertesi gün Ahmet Çetinsaya ile görüşmek üzere Çemberlitaş'ta ki Eminönü Belediye Başkanlığı'nın önüne gelerek beklemeye başladılar. Ve daha sonraki günlerde çadır kurarak direnişe orda geliştirdikleri eylemlerle devam ediyorlar.

Temizlik, Fen ve Trafik müdürlüğünde çalışan ve işten atılan 261 işçi DİSK Genel-İş'le birlikte aldığı eylem kararı sürdürürken şunları söylüyorlar: "En düşük TİS talebini bile kabul etmiyor. Esas amaç Eminönü halkına hizmet değil buraları mafyaya, kendi adamlarına peşkeş çekmektir. Geldiği günden beri hiçbir vaadini yerine getirmemiştir".

Bayram ikramiyelerini vermeyen ve hala 150 milyar alacağı olan işçilere Çetinsaya tazminatlarını vereceğini söylemiş. Tazminatı kabul etmeyen işlerini geri isteyen işçiler ise, mücadele edeceklerini, haklarını alabilmek içinse birlikte ve örgütlü mücadele gerektiğini vurgulayarak "bizim bir olmamız lazım birbirimizi tutarsak bu işi başarırız" diyorlar.

23 Mayıs'ta yaklaşık 500 kişinin katılımıyla yapılan basın açıklamasını DİSK Genel Başkan'ı Rıdvan Budak okurken basın açıklamasında KÇSP dönem sözcüsü Vicdan Baykara da bulundu. Basın açıklamasının okunması sırasında sık sık

"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!", "İşçi Kıyımına Son!" vb. sloganlar atılırken işçilere halk yoğun destek verdi. Pankartlarını açarak gelen İkitelli halkı, Tokatlılar Derneği'nin yanı sıra Gazi halkı da destek verdi. "Eminönü işçisi yalnız değildir!", "İşçi Kıyımına Son!" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdı. Basın açıklamasının okunmasından sonra işçilerin aileleri ANAP ilçe binasını işgal ederek Çetinsaya ile görüşme ve işçilerin geri alınması taleplerini dile getirdiler. İşgal saat 18.30'da sona erdi. Ve işçilerle aileleri direnişe Eminönü Belediye başkanlığı önünde çadır kurarak devam ettiği sıralarda çeşitli yerlerden gelen ziyaretçiler destek veriyor. Direnişin 11. günü Belediye binasına giren tepkilerini dile getiren ve Çetinsaya ile görüşmek istediğini belirten işçi eş ve yakınları içeriye daha önceden yığılan polislerce dövülerek dışarı atıldı. İşçilerin tepkisinden korkan patron polis desteğiyle belediye binasını korumaya alarak içerdeki çalışanlarla da dışardakilerin başını kesmeye çalışıyor. Ancak bina önünde çekilen her halay ve sloganları içerden çalışanlar pencerelelerinden ilgilile izliyorlar.

Direnişin 12. günü işçiler, aileleri ile birlikte saat 12.00'de Belediye ana kapısı önünde toplanarak Ahmet Çetinsaya ile görüşmek istediler. Burada, "İşçiler burada Çetinsaya nerede?", "Polisin arkasına saklanma, polis taraf olamaz!" sloganları atıldı. Polisin sıkı güvenlik önlemleri aldığı ve insanları sindirmeye çalıştığı dikkat çekerken gösteriyi izledikten sonra geri dönen iki muhabirimiz gözaltına alındı. Kitlede uzaklaştıktan sonra, sivil polisler, muhabirleri kapalı ve gözlerden uzak yerlere sokarak aramak ve gözaltına almak istedikler. Ancak muhabirlerimiz "arayacaksanız burda arayın" diye kuytu köşelere çekilmek istemeyince muhabirlerimiz zorla ve tartaklanarak polis arabasına sokularak Eminönü karakoluna götürüldü. Kitle ise polisin bu saldırgan tavrını yuhalayarak muhabirler serbest bırakılana kadar alandan ayrılmayacaklarını söylediler. Tepkiler üzeri-

Eminönü Belediyesi'nin çiftlik haline getiren Çetinsaya "ağa"ya kadın erkek elele vererek dur dedi.

ne muhabirlerimiz serbest bırakıldı.

Daha sonra başkanlığın önündeki yan yoldan tramvay yoluna çıkan işçiler ve ailelerinden oluşan yaklaşık 500 kişilik kitle bir süre yolu trafiğe kapattılar. Ancak yol, polislerin kadınları tartaklayarak ordan uzaklaştırması ile tekrar açıldı. Olayı merakla izleyen turistlerin yanısıra polisin bu saldırgan tavrı halkın tepkisine yol açtı. Aynı gün işçiler ve aileleri Kartal Maltepe'de ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'la görüşmeye gittiler ancak Mesut Yılmaz olaya duyarlı olarak işçilerin görüşme talebi sonuçsuz bırakıldı ve polis toplanan kitleyi dağıttı.

Direnişçi işçilere halktan büyük destek gelirken Alevi dernekleri de ortaklaşa bir kararla işçilere yemek yardımı yapıyorlar. Tabi bunda en büyük etken Çetinsaya'nın kimliklerine bakarak horlayarak işten attığı işçilerin çoğunun Sivas ve Tokat illerinden Alevi halktan insanların olması.

Bunun yanısıra sendikalarda direniş desteklediklerini açıklayarak her türlü yardıma hazır olduklarını belirttiler. Direnişteki işçiler çocukları, eşleri ve yakınları ile çadır kurarak bina önünde beklerken geliştirdikleri

çeşitli eylemliliklerle direnişi canlı tutuyorlar. Ve bundan sonraki eylemlerin ise patronların tavrına göre değişeceğini ve daha da radikalleşeceğini söylüyorlar.

Son olarak Eminönü Belediyesi işçileri direnişin 15. gününde CHP Eminönü ilçe binasını işgal ettiler, Polis barikatıyla karşılaşan işçiler coplandı ve dövizleri yırtıldı. Buna rağmen polis barikatını aşarak CHP binasını işgal eden işçiler burda CHP İstanbul İl Başkanı Yardımcısı Mustafa Tosun'la görüştüler ve taleplerinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, İçişleri Bakanı ve Adalet Bakanına iletilmesi sözünü alan işçi aileleri işgali sona erdirdiler. 30 Mayıs'ta ise işçiler sorunlarını devletin yetkililerine bildirmek üzere Ankara'ya gittiler.

Ertesi gün işçileri ziyarete gelen otuz Marmara Üniversitesi öğrencisi gözaltına alındı. Daha sonra serbest bırakılan öğrencilerden dördü takibe alınarak tekrar gözaltına alındı. Fakat işçilerin büyük tepkisini topladı. İşçiler burada mücadele ve dayanışmayı öğrenerek haklarını aramayı sürdürüyorlar. ■

İZMİR'DE GECEKONDU YIKIMI

"Devlete 4 yıl askerlik yaptım; haram olsun"

İZMİR/Özgür Gelecek- Gericici faşist İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından bayramın ikinci günü başlatılan gecekondu yıkımları durmak bilmiyor. Buca'ya bağlı Adatepe'de 14, Kuruçeşme'de 18, Gediz Mahallesi'nde ise 66 gecekondu yerle bir edildi.

11 mayısta Buca-Adatepe Mahallesi'ne yıkıma gelen devletin kolluk güçleri burada ummadıkları bir direnişle karşılaştılar. 725 evin bulunduğu mahallede çoklu çocuğuyla direnen insanlara karşı ancak 14 evi yıkabildiler. Askerden bayram iznine gelen gençler "Evimizi başımıza yıkan devlete askerlik yapmayız" diyerek tepkilerini dile getirdiler. Yıkımların durdurulması için mahalle halkı bir direniş komitesi oluşturdu. Bu komite DSP, CHP, DYP ilçe başkanlarına, Buca Belediyesi Başkanı ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Burhan Özfatura'ya giderek yıkımların durdurulmasını istedi.

Büyükşehir Belediyesi Buca-Kuruçeşme Mahallesi'ne yazı göndererek "21 mayısa kadar evlerinizi boşaltın. Gecekonduları yıkacağız" demesine rağmen 17 mayısta gelerek yıkımı gerçekleştirdi. Sabah saat 8:30'da insanların işe gitmesini fırsat bilen 100 belediye personeli 200 civarında çevik kuvvet ve panzerlerle gelerek mahalle halkının eşyalarını taşımalarına bile fırsat vermeden 18 gecekonduyu yerle bir ettiler. Evlerini yıkmak isteyen kadınları, polis küfrederek dövdü. Bu sırada beş kişiyi de gözaltına aldılar.

Bu insanlar evlerini yaptıkları arsayı aynı mahalede oturan ve evi yıkılmayan Celal Tandoğan'dan parayla aldıklarını, arsayı alırken de tapuyu ay başında vereceğini söyleyen Tandoğan'ın kendilerini dolandırdığını belirttiler. Evlerinde 10 yıldır oturduklarını söyleyerek, "Kirada oturmaya kimsenin gücü yok. Zaten karnımızı zor doyuruyoruz.", "Burada bir insan yaşar mı?", "Türkiye'de insan hakları diye birşey

▼ Köyleri yakılıp yıkılarak ve zorla göç ettirilerek buralara gelen bu gecekondu insanların burada da evleri başlarına yıkılmaktadır.

veyok" diyerek çektikleri sıkıntıları ve düzene karşı tepkilerini dile getirdiler. Burjuva basını kastederek "Ne yıkılan evlerimiz ne de çektiğimiz sıkıntıları halka duyurmadılar" diyerek küfür ettiler. Bizlere "Yaşadıklarımızı, çektiğimizi yazın. Dünya alem görsün de bu devletin ne olduğunu anlansın" diyerek devrimci-sosyalist basına olan güvenlerini ortaya koydular.

22 mayısta Buca-Gediz Mahallesi'nde yüzlerce çevik kuvvetiyle, belediye yıkım ekibiyle, onlarca sivil polisiyle ve panzerlerle halka daha önce bildirmeden yıkıma gelen TC'nin kolluk güçleri mahallede bulunan insanların karşı koymalarına rağmen evleri yıkmaya başladılar. Bunun üzerine evleri yıkılan insanlar dozerin önüne yatarak karşı koymaya çalıştılar. Fakat "güvenlik güçleri" dövülerek durduruldu. İnsanlar eylemleri içinseki eşyalarını birlikte yıkıldıklarını görünce hiç olmazsa şimdiye kadar

dişlerinden turnaklarından artırarak binbir zorluklarla aldıkları eşyaları kurtarma telaşına düştüler. Bazı insanlar evlerinin çatısına çıkarak yıkımı engellemeye çalıştı. Evinin çatısına çıkan bir genci indirmeye çalışan iki polis çatının çökmesi sonucu yaralandı. Bunun üzerine polis daha fazla saldırganlaştı. Evlerinin yıkılmasını engellemek isteyen pek çok insan saldırıya uğrayarak, dövülerek gözaltına alındı. Pek çok ev eşyaları içerisinde iken yerle bir edildi. Evleri yıkılan kadınların dönem dönem polislerle küfürler ederek taş attıkları görüldü. Polisler tarafından öldürülmeye döndüren iki kişi polislerin ellerinden alınarak baygın bir şekilde hastaneye götürüldü.

MUHAİRİMİZE GÖZALTI
Sosyalist basının varlığına tahammül edemeyen emniyet güçleri İzmir muhabiri-

miz Kazım Doğan'ı döverek gözaltına aldılar. Muhabirimizin gözaltına alınırken "Basın Özgürlüğümüz Engellenemez!", "Sosyalist Basın Susturulamaz!" diye bağırması karşısında döverek ağzını kapatmaya çalışan güvenlik güçleri halka ve burjuva basına "Bu gazeteci değil, halkı tahrik etmeye çalışan bir terörist" diyerek halkı etkilemeye çalıştılar. Muhabirimiz ise "Ben Özgür Gelecek muhabiriyim" diyerek yalanlarını halka gösterdi. Gözaltına alınan muhabirimiz arabada da dövülerek Bozyaka Terörle Mücadele'ye götürülüp orada da fiziki ve psikolojik işkenceye maruz kaldı ve bir gün sonra serbest bırakıldı. Basın kartı da alınarak geri verilmedi.

66 evin yıkıldığı ve yine 550 civarında evin 10 gün içinde yıkılacağı söylenen Gediz Mahallesi'nin çoğunluğunu Kürt halkı oluşturmaktadır. Köyleri yakılıp yıkılarak ve zorla göç ettirilerek buralara gelen bu gecekondu insanların burada da evleri başlarına yıkılmaktadır.

75 yaşındaki Sefer Kahraman Dede gözleri yaşararak; "Bir oğlum var başka hiçbir şeyim yok, kalmadı. Bu yaşta inşaat çalışıyorum. Nasıl kirada durulm, karnımızı zor doyuruyoruz" diyor. Ve anlatıyor; "Seferberlikte bu devlete 4 yıl askerlik yaptım. Aç açık 4 yıl haram zıkkım olsun. Karşılığını bu yaşta evimi başıma yıkarak ödedi."

Yıkımdan 4 gün sonra 200 civarından insan Buca Belediye Başkanı Cemil Şebay'la görüşmeye gittiler. Görüşmeleri engellenmek istendiyse de kararlılıkları karşısında başkan odasından çıkarak; "Evlerinizi ben yıktırmadım. Büyükşehir Belediyesi yıktırdı" diyerek suçü üzerinden atmaya çalıştı. Kitle bu söze inanmayarak "Evlerimizi yıktırmayız" diyerek oradan ayrıldılar. ■

Almanya'nın Köln şehrinde yapılan geceyle İbrahim coşkuyla anıldı

KÖLN/Özgür Gelecek- Mart ayında çalışmalarına başlanan Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'yı anma gecesi için, Partizanlar tarafından tüm alanlarda, anma gecesi öncesi güzel ve örnek bir faaliyetlilik yürütüldü.

Anma gecesinin yapıldığı salonun her tarafı gece başlamadan önce, daha önce planlanıp özel olarak bastırılan, şehitlerin resimlerinin yer aldığı onlarca pankart, devrim şehitlerinin resimlerinin yer aldığı pankart ve yüzlerce kızıl parti bayrakları, ordu bayrakları ve İbrahim Kaypakkaya'nın resminin üzerine basıldığı kızıl bayraklarla donatılmıştı. 3500 kişinin hazır bulunduğu anma gecesi, saat 17.00'yi gösterdiğinde ışıkların sönmeye başlamasıyla birlikte 400 kişiyi bulan genç partizanların boyunlarında parti amblemlili kızıl boyunluk, parti bayrağı, ordu ve İbrahim'in resminin üzerinde olduğu kızıl bayraklar ellerinde, sahnede yerlerini aldılar. Işıklar yandığında sahne kızıl muhafızlar taburunu andıran bir görünümle başbaşıydı. Büyük alkış tufanına uğrayan bu görünüm tek yürek ve tek ses olarak, **İbrahim Kaypakkaya yoldaş ölümsüzdür!**, Yaşasın partimiz TKP(ML)" sloganlarını haykırırken ve yine tek yürek ve tek ses olarak **18 Mayıs marşı** okunuyordu. Başta Türkiye proletaryasının büyük önderi, TKP(ML)'nin kurucusu ve kızıl ordu TİKKO'nun başkomutanı İbrahim Kaypakkaya ve tüm komünizm ve devrim şehitleri için saygı duruşuna geçildiğinde, bir ses "**Vartnik'te sert bir kaya**" şairini okuyordu.

Ardından, açılış konuşmasını yapmak üzere GYDB'yi temsilen bir yetkili kürsüye davet edilirken, ellerinde kızıl bayraklar, yumrukları sıkılı 400 genç partizan salonun çeşitli yerlerinde sloganlar eşliğinde yerini aldı. Açılış konuşmasından sonra, Duisburg YDG Folklor ekibi sergilediği halk oyunlarıya geceye renk kattı. Peşinden anma gecesine davetli olarak katılan İHD İstanbul Şube Başkanı, İbrahim'in takındığı siyasal tavır ve başeğmez tutumuna değinirken, bu tavrın günümüz açısından önemine değindi. Türkiye ve T. Kürdistan'ında faşist TC'nin yaptığı uygulamaları, faili meç-

huller, köy yakmalar, katletmeler, kayıp olayları vb. genişçe açıkladıktan sonra konuşmasını bitirdi. Peşinden **Gülen Akkaya** okuduğu devrimci türkülerle sahnede yerini aldı. Ardından **Yavuz Top** ve ardından **Volkan Yağan** sahnede yerini aldı. Arada siyasal mesajların okunduğu anma gecesi coşkuyla devam ediyordu. **Banu** sahneye çıktığında coşku doruktaydı. Darbecilerin çokca lafını ettikleri Banu, programa başlamadan önce, başta İbrahim Kaypakkaya olmak üzere tüm devrim şehitlerini andığını ve sonuna dek hep birlikte anmamız gerektiğini vurgulayarak programını sundu.

20.15'de verilen yarım saatlik aradan sonra, **Grup Tohum**, sahnede ki yerini alarak, kitlenin coşkusuna coşku kattı. Grup Tohum'dan sonra **Edip Akbayram** sahneye çıktığında kitle hep birlikte ayakta idi. Akbayram programını bitirince, yoğun istek üzerine tekrar sahneye çıkmak zorunda kaldı. Edip Akbayram'dan sonra TMLGB-MK'sının geceye gönderdiği mesaj okunduğunda kitle tek yürek olarak, "**Yaşasın komünist gençlik örgütümüz TMLGB**", "Yaşasın partimiz TKP(ML)" sloganlarıyla salonu çınlatıyordu. Bu sırada sahneye çıkan Wetzlar Folklor Ekibi, Karadeniz'deki TİKKO gerillalarına adadıkları, Karadeniz yöresi halk oyunlarını sergilediler. Profesyonelce oynayan Wetzlar YDG folklor ekibi(YDG festivali birincisi) oyunlarını sergilerken salonda çit yoktu. Oyunlarını sergileyen grup koro halinde 18 Mayıs marşını okuduğunda, "**önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" sloganı haykırılıyordu.

Peşinden TKP(ML)-KÖK mesajı sunulurken kitle hep bir ağızdan "**Yaşasın partimiz TKP(ML)**" sloganlarıyla kulları çınlatıyordu. TKP(ML)-KÖK mesajının bitimine doğru Karadeniz bölgesinden gelen, bir TİKKO gerilla birliğinin filmi gösterilmeye başladığında, **Yaşasın kızıl ordu TİKKO**" sloganları haykırılarak, tüm dikkatler filme yoğunlaştı.

Filmin sonuna doğru konuşan gerilla birliğinin siyasi komiseri ve komutanı kitlenin bir bölümüne tanınıyordu. Uzunca bir süredir, darbeci-tasfiyeci hi-

zibin yurt dışı çömezlerince bu insan için "Devrimci oluşumcu" olmuş, biri için ise "mücadeleyi bırakmış bilmem nerededir" yönlü propagandalar yapılıyordu. Aksine, kitle bu insanları konuşur durumda karşılarında görünce, darbeci-tasfiyeci hizibin çirkin yüzüne bir kez daha tanık oldular.

Gerilla birliği filminin peşinden Karadeniz Bölge Komitesinin mesajı okundu ve **Şivan Perver** sahneye çağrıldı. Şivan Perver programını bitirdiğinde saatler 24.00'ü gösteriyordu. Ve devrim andı içilerek, yoğun bir emek harcanarak hazırlanan İbrahim'i anma gecesi İbrahim'e yakışır bir şekilde sonuçlandırıldı.

Anma gecesine gönderilen mesajların bir kısmı zamanın yetersizliğinden dolayı isim olarak okundu. Gecenin Filistin'li çeşitli devrimci örgütlerden, İtalya Kızıl İşçi örgütü, Nepal Komünist Partisi (Birleşik Merkez), Haiti Devrimci Partisi, Maoist Enternasyonal Hareket, vb. gibi komünist örgüt ve partilerden gelen mesajların yanı sıra, TKP(ML)-KÖK, TKP(ML)-TMLGB-MK, TKP(ML)-MBK, TKP(ML)-K-BK, TKP(ML) Orta Doğu Temsilciliği, TKP(ML) Kafkasya Temsilciliği, TKP(ML) Yunanistan taraftarları, Belçika cezaevinden bir grup TKP(ML) taraftarları, TKP(ML) Sağmalcılar cezaevi tutsakları, MLKP-K Almanya Yönetimi, Direniş Hareketi- Almanya taraftarları, partizan-Özgür Gelecek-Yeni Demokrat Gençlik, Yeni Demokrat Kadınlar, Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu(ATİK), Demokrat Sanatçılar Birliği (DSB), Yeni Demokratik Gençlik, Pir Sultan Abdal Derneği vb. gibi komünist, devrimci ve demokratik kurum ve kuruluşlardan gelen mesajların yanı sıra, anma gecesine katılamadıklarından dolayı, Av. M. Ali Kırdök ve Fevzi Kurtuluş'un mesajları da anma gecesine ulaşmıştı.

Anma gecesi büyük bir coşku içinde 4500'ü aşkın bir katılımı gerçekleşirken, en sevindirici yön kitlenin çoğunluğunu gençlik oluşturmasıydı.

Önder İbrahim Kaypakkaya yoldaş ölümsüzdür! ■

Gazetemiz tehdit edildi

Gazetemizi 20 Mayıs 1995 günü telefonla arayan kimliği belirli birileri adına konuşan uşak ruhlu piyon, "**Başbuğumuz Türkçe önderliğindeki Türk İntikam Tugayları, ölüm yaftanızı boynunuza asmıştır**" şeklinde ve burada yazmayı uygun bulmadığımız küfürler eşliğinde, hal-kımda, ilerici ve devrimci güçlere hakaret yağdırarak, sermayeye köpeğe bağlılığını bu vesileyle bir kez daha ifade etmiş oldu.

Bu telefon geldiğinde, Nurtepe'nin yiğit halkı, faşizme karşı mücadelede Gazi halından hiç de geri kalmayacağını dosta düşmana ispatlıyordu.

Bu ve bunun gibi tehditkar davranış ve sözlere vereceğimiz yanıt, yiğit halkımızın verdiği yanıtın farklı olmayacaktır. Zira bugün Gazi ve Nurtepe örnekleri göstermiş ki, halkın haklı muhalefeti ne kadar kanla bastırılmaya çalışılırsa çalışılsın, gericilerin kan dökmesi daha militanca tepkileri doğurmuştur/ doğuracaktır. Sözün özü, gericilik, tüm canavarca uygulamalarına rağmen korkuyla değil, daha bir cesaretle karşılanmaktadır.

Bu soruların yanıtı açıktır. Öldükçe çoğalan haktan ve halkın kaçınılmaz adaletinden korkmaktadırlar. Korktukça da daha fazla tehdit yağdırmakta, çok kan dökecek ve çok gürlere korkulanı yenmeye çalışmaktadırlar. Ancak, bugün filiz veren halkın adaleti, bütün kıyım ve tehditlerine rağmen yarın çok amansız olacaktır!

Türk İntikam Tugayları diye bir örgüt yoktur. Kontr-gerilla vardır. Hem de TC tarihinde en resmi şekliyle piyasa sürülmüştür ve MGK güdülmüştür. Yani gazetemizi tehdit eden devletler.

Hatırlanacağı gibi bir süre önce Atılım ve Kurtuluş gazeteleri de tehdit edilmişti ve tehdit eden adres aynıydı. Özgür Ülke gazetesini bombalayan adres de aynıydı.

Halkın haklı muhalefeti temsil eden bizleri hiçbir gücün susturamayacağı açıktır. Ayakları kireç kuyusundaki hiçbir kuduz itin ulumasının, halkın karşı konulmaz yakıcılıktaki muazzam kahredici gücünü bastıramayacağı da açıktır.

Bizi tehdit edenler, şunu iyi bilmelidirler ki, halka karşı işlenen hiçbir suç cezasız kalmayacaktır ve bütün ulumalarımıza rağmen korkunuzun ecele faydası yoktur!

1960 sonlarında, dünyada ve ülkemizde, verili düzenlere başkaldırı ve devrim dalgasının büyük bir yükseliş gösterdiğini biliyoruz. Örneğin Türkiye'de, dört bir yanda; Trakya'dan Maraş'a, Antep'ten, Ege'ye, Amasya, Konya, Gelibolu, Siverek, Fatsa, Akhisar, Ödemiş, Denizli, Adıyaman, Adana, Rize, Samandağ, Giresun, Ordu, Salihlı'ye; hem gençlik, hem köylü hem de işçi eylemliliklerinin, hatta AST (Ankara Sanat Tiyatrosu) nun grevini ve hemen her alanda grev, işgal, kitlesel miting ve devlet güçleriyle çatışmaların yaşandığını biliyoruz.

Fabrika işgalleri işgallere yöre geçekondularının ve işçi ailelerinin desteklerini, köylerde toprak işgallerini, öğrencilerin boykot ve okul işgallerini tek tek, sadece "**nerede ne oluyordu**" diye altalta sıralamaya kalksak buraya sığmayacaktır.

İşte bu süreçte, faşist diktatörlük işçilerin reformist DISK'te örgütlenmesinin yaygınlaşmasına dahi tahammül edemez. Objektif olarak işçileri devrimcilerin etki alanına taşıma rolü de oynayan, fakat esasta radikal çizgilerin, devrim çizgisinin pasifize edilip, düzen içine çekilmesi rolünü oynayan DISK'dahi ortadan kaldırmak isterler. Ve bunu yasal yolla yapmak için, 274 ve 275 Sayılı Sendikalar Kanunu tasarısını gündeme getirirler. "**Bir sendikanın Türkiye çapında faaliyet göstermesi için o iş kolundaki sigortalı işçilerin üçte birini temsil etmesi**" gerektiği belirtilen bu yasanın, sosyal demokrat etiketli faşist CHP'nin AP'lilerle işbirliği yaparak, özellikle de bir tarih çilvesi olarak "işçi" kökenlilerin önderliğinde gündeme getirilmesi ülkemiz açısından bir "özgünlük"tür. Hatta sonranın DISK Başkanı olacak, eski TÜRK-İŞ yöneticisi Abdullah BAŞTÜRK'ün de bunların içinde olması şartıdır değildir.

Bu yasa tasarısına karşı direniş kararı alan DISK yöneticilerinin, direniş başladığında işçileri nasıl sükunete davet ettiklerini de şartıdır olarak görmemek gerekir.

Ama dört koldan kuşatılmış işçiler bastan ne söylemişlerse onu da hayata geçirirler. "**Arkadaşlar, biz bugün 600 işçi bu kanun için ölmeye hazı-**

Kolektif

Zeki Güneş

Gelenek ve değerlerimize sahip çıkalım

rız ve direnmeye hazırız" diyen bir işçidir. "Biz, fikrimizi, kararımızı kendimiz vermeliyiz. "Ne genel başkan, ne genel başkan vekili... Burada kardeşlerim kararı bizler vermeliyiz. Bizler demir- döküm işçileri olarak karar verdik, ant içtik..." diyen de işçidir.

Bu kararlılıkla direnişe geçen işçiler 15-16 Haziran günleri üretimi durdurur, sokaklara çıkarlar. Her yer miting alanıdır. Devlet güçlerinin yürüyüşü engellemeye çalıştığı yerlerde çatışmalar, barikatı aşarlar. Dört direnişçi işçi şehit olur. Sıkıyönetim ilan edilir.

O günler, sınıf, devrim, devrimin yolu, araçları, illegal-legal mücadele ve örgütlenme, kır- kent, işçi- köylü tartışmalarının çok yoğun olduğu bir süreçtir. Her ML'nin yaptığı gibi, aynı zamanda direnişi de yaşayan İbrahim KAYPAKKAYA bu süreçten önemli dersler çıkarır. 15-16 Haziran direnişini tarihte olması gereken yere oturtur.

Ancak, 15-16 Haziran direnişi gerek çıkarılan dersleri itibarıyla gerekse direnişin azim ve kararlılığıyla ve gerekse de MLM'lerin "şehirlerde (büyük şehirlerde), stratejik savunma döneminde, kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak birincil, ayaklanmalar düzenlemek ikincildir" (TK Seeme Yazıları Sayf. 304) anlayışıyla yeni nesillere öğretince taşınmaz. Ciddi ve bilimsel olarak ele almadığımız sürece de, çıkarılan derslerden ve de-

neyimlerden hareketle ne bilinç taşıma yönüyle ne de daha iyi, nitelikli ve başarılı ayaklanmalar düzenlemek için ileriye taşınmaz. Taş üstüne taş konmaz. Yaşanmışlar yaşanmışıyla kalır. Çıkarılan teorik dersler bile ölü dersler haline getirilir, yeni kuşaklara taşınmaz. Yeniden pratiğe uygulanarak canlı kılınmaz.

Bu gibi olaylar tarihi öneme sahip olaylardır. Bu tarihi olaylar, sınıf mücadelesi için bir basamak, daha ileri eylemler ve atılımlar yapmak için sağlam zeminler olarak değil de, defter/ kitaplara düşmüş bir dipnot olarak "korunur", "sahiplenilir", "teorik olarak yerli yerine oturtma" düzeyinde kalırsa sonuçta pek de birşey kazanılmış olmaz. Ve özünde o tarihi olaylara da haksızlık edilmiş olur.

15-16 Haziran gibi, Gazi direnişi gibi, 1 Mayıs Mahallesi direnişi, Tarih direnişi gibi vb. olaylar ve uluslararası benzeri olaylar sadece tarih yapıklarına düşülen bir not değil, kazanılmış mevzilerdir. Daha ileriye çıkmak için yaratılmış basamaklardır. Bunlar mutlaka ve mutlaka ileriye, genç kuşaklara taşınmalıdır.

Bunun en iyi yolu ise; güncelle ilgili denk düşen her tarihi olay mutlaka içiçe geçirilmeli, olaylar, değerlendirilmeleriyle, çıkarılan dersleri ve kronolojisiyle yazılı hale getirilmeli, belgelenmeli, perspektif sunulmalı ve her yıldönümünde özel ajitasyon/propaganda ile kitlelere yeniden yeniden götürülmelidir. Bu, mücadeleyi canlı tutar ve güncel mücadelemiz açısından bize cephane oluşturur. Güncel tarihin kökleriyle bütünleşirse daha nitelikli sonuçlara yol açar. Bizim istediğimiz de budur! KÖK'ünü bil, geçmişine sahip çık, bütünleş ve tarihi ilerlet! 15-16 Haziran'da yapılması gereken de budur!

İŞÇİ PARTİSİ VE AYDINLIKÇILARIN GERÇEK YÜZÜ:III

A. Kılıç ve A. Mercan

Kemalist diktatörlüğün "yeni" savunucuları "25 yıllık" A. Kılıç, A. Mercan ve Aydınlik cephesinin TKP(ML)'ye yönelik "eleştirilerine" gelince

Hemen şunu belirtelim ki; biz, iftiraya, hakarete ve tarihi gerçekleri alt-üst etmeye dayanmayan tüm eleştirilere açığız. Ve zaman zaman birçok politik güç ve birey de bizi şu veya bu şekilde eleştirmektedir. Dahası içimizden çıkan bir yığın geçici yol arkadaşı da sınıf mücadelesinin kaçın lımanına sığınmadan önce, "öngörü" ve "değişim" adı altında onlarca sayfa "eleştiri" yönelttiler, kaçış teorileri ürettiler. Geline aşamada, tarih onları kaçış teorileriyle başbaşa bırakmaya mahkum etti. Dolayısıyla her eleştiri, her öneri doğru veya olumlu etki yaratmayacağı gibi, ciddiye de alınmaz. A. Kılıç ve A. Mercan'ın TKP(ML)'ye ilişkin değerlendirmeye ve eleştirilerinin de pek ciddiye alınacak tutarlı bir yanı yoktur. Dahası yeni olan bir şey yoktur. Tam tersine bu çevrenin geçmişten beri partimize yönelik sürdürdüğü eleştirilere, bir de "Vatan, Millet, Sakarya" edebiyatı eklenerek yeniden piyasaya sürülmesinden ibarettir. Tüm bunlara rağmen yeniden bu iki "eski" tüfeğe ve yaman yorumcu H. Yalçın'a (ki bu yaman yorumcu içinde bulunduğu MİT, CIA, MOSSAD ağından da yararlanmaktadır. Tüm komplo teorilerini de buradan beslenerek hazırlamaktadır. Aynı zamanda MGK'nın da danışmanlığına soyunuyor. Perinçek'in Demirel'e danışmanlığı gibi...) bazı hatırlamalarda bulanma gereğini duyuyoruz.

Öncelikle bay yazarlar olayları, olguları nesnel durumdan çok subjektif niyetlerinden hareketle değerlendirmiyorlar. Bilimsel bir yaklaşımdan çok oldukça yüzeysel ve pragmatizmin bataklığına sonuna kadar batmış durumdadılar. Yok "aynı kökenden geliyoruz", yok efendim "bu kadar yıl mücadele ettik" vb. vb. yaklaşımlarla duygu sömürsü yapararak burjuva yöntemlerle kafaları karıştırmaya ve politik çıkarlar elde etmeye çalışıyorlar. Yazının akışı içinde bu yaklaşımların ne kadar tutarsız ve dayanaksız olduğunu ortaya koyacağız.

Şimdi ileri sürülen iddia ve değerlendirmeleri inceleyelim: "Türkiye sosyalist hareketinde '70'li yıllarda olgunlaşan bilimsel sosyalist saflarda ortaya çıkan TİİKP-TKP(ML) bölünmesi yanlış. Aynı ideolojik akıma ve köklere sahip olan iki tarafın ortaya çıkması; aradan geçen yılların tecrübesiyle görüldüğü gibi anlamsız bir duruma gelmiştir. Bu tarihi yanlışlık, kitlelerin öncü ihtiyacına ve önümüze çıkan devrimci atılım yapma fırsatlarına sorumlulukla yaklaşılrsa giderilebilir.

'72'de içinde bulunduğumuz gizli çalışma koşulları da; ayrılığı besleyen ve hızlandıran bir rol oynamıştır. Kadroların tartışma içinde birbirini etkileyerek gerçeği bulma ortamının olmaması ayrılma fikri için elverişli bir zemin yarattı." (A. Mercan)

Sorunlara yaklaşımımızda her olayı kendi tarihsel koşulları çerçevesinde ele alıp irdelemek biricik yöntemimiz olmalıdır. Eğer olayları, olguları koşullardan soyutlayarak değerlendirmeye kalkarsak kaçınılmaz olarak yanlışlara ve yanlışlara düşeriz. Bu genel bir doğrudur. Her tarihsel olayı değerlendirmede, her muhasebede bu gerçeği, bu gerçekleri gözönüne alma zorunluluğumuz ve sorumluluğumuz olmalıdır-olmak zorundadır.

Bu perspektiflere soruna yaklaştığımızda TİİKP ve TKP(ML) ayrılığına yanlış demek; ya da gereksiz ve anlamsız görmek için, soyut bir birlik hastalığına yakalanan ve kendine olan güvenini yitiren şaşkın burjuva olmak gerekir. Ki yazar da bu cinstendir. Evet, birlik; ama için birlik? Sınıf mücadelesini ileriye taşıma, devrimi

zaferle taçlandırmak için mi birlik? Yoksa düzen içine hapsedip, halkın davasına ihanet etmek için mi birlik? Marksistler her zaman birinci yolu tercih ederler, ikinci yolla yüzyüze kaldıkları andan itibaren hemen "burjuva karargahlarını bombalarlar". Dahası o burjuva yapıyı atomlarına kadar bölüp parçalarlar. Çünkü sınıf mücadelesini ileriye taşımak, özgür geleceği yaratmak için her türlü burjuva anlayış ve kültürü tahrip edip, yok etmek gerekir. Hem de hiç durmaksızın. Bu görev unutulunca veya ertelenince sınıf savaşımı zaafa uğrar, proletarya partisi yara alır.

İ.KAYPAKKAYA yoldaş Marksist düşüncelerini TİİKP revizyonistleri içinde dövüşerek inşa etti. Hiçbir şey bir anda oluşamaz, her şeyin bir tarihsel oluşum süreci vardır. TKP(ML) olgusu da iç ve dış düşmanlara karşı yürütülen bir mücadele sonucunda ortaya çıktı. "Önce ayrıldılar, sonra düşüncelerini inşa ettiler" fikri tamamen bir uydurmadır. O halde olan neydi? Olan şuydu: Burjuva hatta karşı oluşun ve şekillenen bir Marksist hat. Bu Marksist hattın temsilcilerinin örgüt içinde dövüşmesini engelleyen; komplolar kurmaya çalışan, iflah olmaz revizyonist bir önderliğe karşı cepheden tavır alarak örgütsel bağımsızlığını ilan etme gerçeğiydi. Tüm KP'ler içinde iki çizgi mücadelesi yaşanmıştır. Eğer o mücadele sınıf savaşımına artık hizmet edecek bir boyuttan çıkmışsa; yani birlikte yürümek mücadelemizi ileriye taşıyor; tam aksine getiriyorsa orada daha fazla durmak halkın davasına zarar vermek demektir. O noktada kronik hastalıklara karşı kılıcı çekmekte hiç tereddüt etmemek gerekir. Özcesi iki çizgi mücadelesini mutlak olarak, herşeye rağmen yan yana kalmayı, birlikte yürümeyi yeğlemek olarak anlamak bize sınıf mücadelesi ve devrim adına birşey kazandırmaz. Peki ne kazandırdı? Sınıf mücadelesinin omuzlarına yüklediği tarihi görev ve sorumluluklarına yerine getirmeyen marjinal bir tartışma kulübünü kazandırdı. Böyle bir burjuva kulübe sahip olmayı yeğlemek halka, devrime ihanet etmektir. Tıpkı o gün ve bugün Aydınlikçuların yaptığı gibi... Örgüt içi mücadeleyi, örgüt içi dövüşmeyi kurallarına uygun olarak sonuna kadar zorlamak gerekir. Anti-Marksist düşüncelerin etkisinde kalan kitleyi etkilemek, kazanmak için tartışma koşullarının olduğu tüm platformlarda tartışmak gerekir. Ama koşullarının olmaması veya ortadan kaldırılması, komploların ve entrikaların devreye girdiği bir ortamda, artık iç tartışma gereksizleşmiş, yürütülemez bir hal almıştır. Güven olayı yok olmuştur. Böylesi bir ortamda ne sağlıklı bir sonuç çıkar, ne de ortaya sağlıklı bir sonuç çıkar. Her halükarda ortaya farklı araçlar ve mücadele yöntemleri koymak gerekir.

İ.KAYPAKKAYA'nın yaptığı tam da budur. Yani artık objektif olarak örgüt içinde mücadele etmenin koşulları ortadan kalkmıştır. Bunu A. Kılıç, A. Mercan dönükleri çok iyi bilirler. Ancak kendini böylesine hesapsızca burjuvaziye teslim etmiş bu dönüklerin doğruları söylemelerini beklemiyoruz. Orada kalmak sınıf mücadelesini ilerletmiyor, tam aksine geriletiyor. Şunu unutmaya ki bay Mercan, sonucu esas olarak tahmin edilen, bilinen bir toplantıya gidip gitmemek tamamen taktik bir olaydır. Bilindiği gibi M. Oruçoğlu'nun birçok anlayışı değişti. Bugünün gözlüğüyle dünü yanlış görebilir, farklı da değerlendirebilir. Bu doğru düşüncüğü veya doğru olduğu anlamına gelmez. Örneğin; çünkü kurmayınız, bugünkü muhalifiniz H. Berktaş'ın geçmişinize ilişkin söylediği her şey doğru mudur?(1) Kısacası parlayan her şey altın olmadığı gibi, muhalif olan her düşünce de doğru değildir. Ama sizin gibi pragmatizm bataklığına batmış,

politikayı "yaşa" göre değerlendiren burjuva kafaların böylesi sonuçlara varmaları gayet normaldir. Kültürünüz, politik ahlakınız buna fazlasıyla uygundur.

TKP(ML)'nin TİİKP'ten kopuşu tamamen meşru ve doğrudur. İki hareketin sonraki süreçleri ve pratik hatları bunun en somut kanıtıdır. Bunu tartışmak bile bizce abestir. Şu "aynı kökenden geliyoruz" duygusal çağrılarımıza da ancak gülünerek geçilir.(2) Şunu unutmayınız ki; insanlık tarihi sınıf mücadelesi tarihidir. Toplumsal iç devrimleri sonucu birbirini yadsıyarak toplumsal ilerleyişi sağlayabilmişlerdir. KP'ler içindeki mücadele sonucu çelikleşip zafere kilitlenmişlerdir. Örneğin Bolşevikler ile Menşevikler-Bolşevikler ile Troçkistler- Mao ile Deng Sio Ping de uzun yıllar aynı partide yanyanaydılar. Fakat farklı dünyaların, anlayışların ve sınıfların temsilcileriydiler. Onların "ortak yanı" ne ise, bizim sizinle olan "ortak yanımız" da odur. Bu gayet açık ve nettir. Dolayısıyla duygu tüccarlığını bir yana bırakın ve kendi gerçekliğinizi görün.

TKP(ML) saf devrimciliği aramıyor. Dahası saf devrimcilik olmaz. Bizler sınıflı bir toplumun, yani lekeli bir toplumun ürünüyüz. Düzeni değiştirmeye çalışırken kendimiz de değişmek zorundayız. Değişmeyen değiştiremez de. Dolayısıyla TKP(ML)'nin M. Suphi TKP'sinin devami olma savından yola çıkarak; tarihimizde mevcut olan tüm ilerici ve başkaldırı hareketlerini yadsıdığımız iddiası tamamen uydurmadır. Bizler sömürü ve zorbalık düzenini hedefleyen başta Kürt ulusal hareketleri olmak üzere tüm halk hareketlerini ve isyanlarını destekler, sahip çıkar ve savunuruz. Kendi çıkışımızı daha önceki devrimci ve komünist çıkışların ve başkaldırıların doğal sonucu olarak görüyoruz. Kendi tarihi derinliklerine inmeyen ve ordaki ilerici öğeleri ve değerleri açığa çıkarmayan bir devrim düşünülemez. Dolayısıyla bizler Şeyh Bedrettinlerden, Pir Sultanlardan, M. Suphilerden, Şeyh Saitten, Dersim isyanından öğreniyoruz-öğrenmeye de devam edeceğiz. Günahıyla, sevabıyla tüm bu değerlerimizi sahipleniyoruz. Görüldüğü gibi tarihi kendimizle başlatmıyoruz. Ama kastınız komünist hareketin oluşumu ise, o zaman durum farklıdır. Evet tekrarlıyoruz. Bu coğrafyada M. Suphi TKP'sinden sonra tek komünist hareket TKP(ML)'dir. Biz sizin gibi geniş mezhepli değiliz. Herkesi komünist, herkesi sosyalist olarak görme hastalığına yakalanmadık. Yakalanmaya da niyetimiz yok. Bu hastalığa yakalanan tüm bireyler ve hareketler sonuçta CHP ile ittifak, dahası orada politika yapacak kadar işi ileriye vardırıdılar. TKP'nin ve sizin, hem dün hem de bugün yaptığınız budur.

Bay "eski tüfekler" o revizyonist ve kaçın teorilerinizin arasından kafanızı çıkarıp biraz geçmiş tarihinize baksanız şu gerçeği rahatlıkla görürsünüz: Bir hareket ne kadar geniş mezhepli olmaya çalıştıysa, devrimden o kadar da uzaklaştı. Tıpkı sizin gibi. Gel gör ki; siz hiçbir zaman yaklaşmadınız ya!

TKP(ML)'nin başta ÇKP olmak üzere uluslararası komünist hareketten etkilendiği ve onların tecrübe ve deneylerinden yararlandığı doğrudur. Ki bunun yadrigancak bir yanı da yoktur. Marks ve Engels burjuva hareketlerin deneylerinden yararlanarak, dersler çıkararak bilimsel sosyalizm kuramını inşa edip, sistemleştirmişlerdir. Lenin, SSCB'yi inşa ederken Paris Komünü deneyinden yararlanmış. Dahası tarih, kendi kapısını diğer ülkelerin devrim deney ve tecrübelerine kapayan hiçbir devrime ve KP'ye tanık olmamıştır. Dolayısıyla her etkilentiyi, her tecrübe alımı dogmatizm olarak yorumlamak ve algılamak yanlıştır.

Keza Marksizm Leninizm somut şartların somut tahlilidir. Eğer bir Komünist Partisi kendi ülke gerçeklerini unutarak, kendi coğrafyası üzerinde politika üretmeye çalışıyorsa; başka ülkelerin tecrübelerini kendi coğrafyasına olduğu gibi uyarlamaya çalışıyorsa; bu eleştirilmelidir. Bu dogmatizmdir. Peki soruyoruz size: İ. KAYPAKKAYA başta ulusal sorun ve Kemalizm olmak üzere birçok konu hakkında ÇKP'den neyi öğrendi? Ya da bu konulara ilişkin Mao'nun klasiklerinde derin bir açıklama ve değerlendirme var mıdır? Hayır yoktur. Tam aksine İ. KAYPAKKAYA herkesin ve sizin Kürtler ulus mudur, değil midir tartışmasına, Kemalistlerin devamcısız yarışına girdiği bir dönemde tüm statükocu ve sosyal şöven anlayışlara savaş açarak bilimsel bir tahlile ve değerlendirmeye girmiştir. Silahlı mücadele, Halk Savaşı, Ekonomik Yapı vb. noktalarda Çin deneylerinden genişçe yararlanmış. Ülke devrimleri arasında bire-bir uyum olmaz, ama benzerlik olur. Örneğin bugün ülkemizde genel ayaklanmayı savunan birçok hareket Sovyet deneyinden yararlanarak politika üretiyor. Kendi ülke gerçeğini unuttukları müddetçe bunun yadrigancak bir yanı yoktur. (Burada tecrübelerin doğruluğunu ve yanlışlığını tartışmıyoruz. Sadece yöntem olarak sorunlara yaklaşım üzerinde duruyoruz.) Hemen şunu belirtelim ki; bizim gerçekliğimiz tıpatıp Çin gerçekliğine uymuyor-uyamaz da. Dolayısıyla bu coğrafyanın devrimi Çin devriminin bir tekrarı ve kopması olmayacaktır. Dahası bunu savunan da yoktur. Halk Savaşı ve silahlı mücadele dün de doğruydü, bugün de doğrudur. Bu konuda ÇKP'ninkinden de diğer tecrübelerden de yararlanacağız. Ama tüm bunlara rağmen birçok taktiksel politikayı kendi gerçekliğimiz üzerinde yapıyoruz, yapmak zorundayız. Örneğin Çin'de üç milyon işçi sınıfı varken, üzerinde yaşadığımız coğrafyada bu sayı en az ikiye katlanıyor. Dolayısıyla işçi sınıfının nicel ve nitel anlamda devrimimizdeki rolünü yadsımak ya da Çin'le aynılaştırmak mümkün müdür? Dahası bunu savunan var mıdır? Belgelerimizde, yayınlarımızda bunu gösterebilir misiniz? Hayır gösteremezsiniz.

Daha birçok konuda ortaya çıkan sonuçlardan hareketle değerlendirme yapmanız bilimsel bir yaklaşım değildir-ki İP çevresinden böyle bir beklentimiz de yoktur.

'dan dökülen inciler

Örneğin; teorinin doğruluğu pratiğe uygulanabilir olmasıyla ölçülür anlayışı genel bir doğrudur. Bu doğrudan hareketle soruna yaklaştığımızda TKP(ML)'den önce İP'i ameliyat masasına yatırmamız gerekmiyor mu? Nedir bugünkü sınıf mücadelesindeki yeriniz? Bu soruya her aklı selim insanın vereceği cevap açıktır. Bu gerçek durumunuzu görmemezlikten gelerek; başkalarının "fukaralığına" dair politika yapmanın, ahkam kesmenin, tam da sahip olduğunuz o burjuva anlayışınızın ürünüdür.

TKP(ML) üzerine düşen tarihi görev ve sorumluluklarını esas olarak yerine getirmedeği gerçeğini her fırsatta dile getiriyor. Aynı TKP(ML) şu gerçeğin altını da çiziyor: Teorinin doğruluğu salt başına yetmez. Önemli olan nesnel koşulların mevcudiyeti içinde bu doğru teoriyi hayata uygulayacak kadroların, istikrarlı bir önderliğine ve taktiklerin uygulanmasıdır. Yani objektif ve subjektif koşulların varlığı ve bütünselliği. Bu halkalardan biri olmazsa, pratik çalışmadan ciddi başarı elde edilemez. TKP(ML) nin sorunlara pratik olarak iradi müdahalede bulunma ve devrim için gerekli olan subjektif öğeyi yaratmada ve ona istikrarlı bir önderlik kazandırmada eksiklikleri vardır. Tüm bu eksikliklerine rağmen sınıf mücadelesine, T.Devrimci Hareketi'nin tarihine önemli değerler ve kazanımlar katmıştır. Katmaya da devam ediyor. Hiç kimse bunu görmemezlikten gelemez.

Emperyalizm olgusunu tahlilinde, devletin niteliği ve faşizm olgusunun değerlendirilmesinde İ. KAYPAKKAYA doğru ve ML bir hattadır. Şu değerlendirmeniz bile İ. KAYPAKKAYA'yı eleştirmeye hakkınızın olmadığı gerçeğini ortaya çıkarıyor: "Tansu Çiller 'Son Sosyalist Devleti Yıktık' derken, Kemalist Devrim'i yıktıklarını belirtiyor." Evet, bu cümleler "sosyalistliği" kimseseye bırakmayan İP yazarlarına aittir. Bu kadar Kemalist hayranı olan kafaların ilerlilik, devrimcilik adına sınıf mücadelesine katacakları bir şey olabilir mi? Tabii ki olamaz. "Şeriatçılığa karşı Kemalist Devrimi savunmak" sosyalistlerin, devrimcilerin işi olamaz, olsa olsa iflah olmaz burjuvaların işi olabilir. Bizim yanlışlar arasında; zulüm ve zorbalık üreten anlayışlar arasında tercih yapma sorunumuz olamaz. Tam aksine, ikisine karşı dövüşme diye bir derdimiz ve sorum-

luluğumuz vardır. Bunun bilincinde olmayan, bunu yeteri kadar bilince çıkarmayan kafalar birçok şey yapabilirler. Ama devrim adına, sosyalizm adına hiçbir şey yapamazlar.

H.Yalçın İP'e yönelen her eleştiriye karartmak için elinden gelen tüm maharetini ortaya koymakta; bilimsellikten uzak yüzeysel yaklaşımlarla, temelsiz savunmalarla olumsuzlukları olumlu göstermekte oldukça ısrarlı görünüyor. Kah devrimcileri "psikolojik savaş" uzantısı olarak nitelendiriyor. Kah dolaylı olarak ajanlık iddialarında bulunuyor. Ki bunların içinde en ilginç olanı da; "...Grupların kazandıkları insanlara ilk eğitim olarak Aydınlık hakkındaki iftiraları anlattılar" iddiasıdır. Doğrusu Aydınlık'ı teşhir etmek için iftira etmeye gerek yok ki. Kimleri savunduğunu ve pratiğine bakmak yeterlidir; ayrıca Aydınlık gerçeğini etrafıca ortaya koymak; onun teşhir ve tecrit olmasına yeter de artar bile.

Keza yine "Hedef Alınan Sosyalizmin Önderlik Birikimidir" başlığı altında ortaya koyulan düşünce ve yaklaşım da oldukça komiktir. Bay Yalçın şöyle diyor: "Genel Sayman Yalçın Büyükdağlı:Yirmialtı yıllık örgütlü sosyalist, iki yıl hapisteydi. TKP(ML)'den geliyor.

Aslan Kılıç: Yirmidokuz senedir örgütlü sosyalist. Oniki yıl hapis yattı. TKP(ML)'nin kurucularından.

Peki "solcu" kisve altında İşçi Partisi'ne karşı iftira kampanyası yürütenler kimdir? Hangi mücadelede yer almışlar, hangi deneylerden geçmişlerdir? Adları sanları nedir? Halka hangi hizmeti yapmışlardır? Hangi marifetleriyle tanınmaktadırlar? Akıllarda kalan iki cümlelik makaleleri, dört satırlık fikirleri var mıdır? Bütün bu soruların yanıtı kocaman bir sıfırdan ibaretir."

Biz sınıf mücadelesinin ilerlemesine hizmet eden, katkıda bulunan herkesin emeğine saygı duyarız. Bu nedenle de Bay Kılıç'ın bir dönem Proletarya Partisi'ne verdiği emeği de görmemezlikten gelmiyoruz. Ve inkarcı da davranmıyoruz. Ancak bu, o ve onun gibilerinin bugün sahip olduğu, savunduğu burjuva Kemalist çizgisini eleştirmemiz önünde engel değildir. Dahası bu çizgiyi savunmanın sınıf mücadelesine ihanet olduğunu söylemek; dün yapılan bazı olumsuzlukları görmemezlikten geldiğimiz anlamına gelmez. Sınıf mücadelesinin sürekliliğine inanan, olumlu ve olumsuz yönde değişim ve dönüşümün varlığını kabullenen her kafa, her parti, her örgüt, her süreci kendi başına ele alıp irdelemek zorundadır. Soruna bu çerçeveden yaklaştığımızdan yılların, yaşın hesabı olmaz. Dahası siyasal sorunları tartışmadan bu tür hesapları girmek; özü gözden kaçırıp biçimselliğe takılmaktır. Bu tecrübe birikimini yadsıdığımız anlamına gelmez. Mesela İP kadrolarının olumsuz pratiğinden dersler çıkardık-çıkarıyoruz. Sınıf savaşımında ihanet etmeyile mücadelede ısrarlı ve kararlı olmanın arasında pek kalın çizgilerin olmadığını öğrendik-öğreniyoruz. İşçi sınıfı partisi ve sosyalist kimliğe sahip olma iddiası adı altında nice uzlaşmacı politikalar izlendiğine ve cinayetler işlendiğine tanık olduk ve olmaya da devam ediyoruz.

Şunu unutmayın ki baylar! Bizler koskoca bir sosyalist sistemin değişim ve dönüşümüne adanmış burjuvaziye peşkeş çekilerek yok edilmesine tanık olan bir kuşağız. O bürokrat burjuvalar da sizin gibi kırk-elli yıllarını sosyalizme adadıkları iddiasında daydılar. Onlar da tecrübeli, değerli kadrolardı. Bırakalım onları, TKP'nin kurucularını da yıllarca bu savaşımın içinde olduklarını iddiasında daydılar, hala da bir kısmı öyle görünüyor gibi bu onuru savaşımını yürütmenin kıstası, değerleri ve ilkeleri sa-

dık olmakla ve bu uğurda can bedeli savaşmakla olur. Yoksa ilkeleri ve değerleri ayaklar altına alıp sulandırarak politika yapmak, ve bunun adına da sosyalist demekle sosyalist olunmaz. Kaldı ki o küçümsediğiniz komünistler ve devrimciler dağ başlarında, sokak ortalarında, zindanlarda yüzlerce şehit vermişlerdir. Onlarca militanları yıllarca cezaevlerinde yatmışlar, onur savaşı vermişlerdir. Hala da yatıyorlar ve savaşımını da sürdürüyorlar. Peki siz! Onursuzluk ve teslimiyetten başka birşey gösterebilir misiniz? Kısacası devrim kervanına değer katma anlamında en son konuşacak olanlar Aydınlıkçılardır. Hatta konuşma hakları yoktur. Zira onlar dün bu değerleri kirletmek için uğraşmışlardır. Onların esas tarihi budur, Bay Yalçın. "Adları sanları nedir? Ya da akıllarda neler bırakmışlar" sorularına yanıt veremeye gerek duymuyoruz. Bunu sizlerle tartışmak demek; yüzlerce devrim şehidine saygısızlık yapmak demektir.

Peki sizler bugüne kadar ne yaptınız? Bunu kısaca yazımızın birinci ve ikinci bölümünde ortaya koymuştuk. Yeniden tekrarlamaya gerek duymuyoruz. Aydınlıkçıların devrimci-demokrat kamuoyu nezdinde hangi icraatlarla anıldıklarını bilmeyen var mıdır? Sizin bilinen kötü icraatlarınız hariç tabii... Geçmiş ve bugünkü icraatınız gelecekte ne yapacağınızın teminatıdır. Dolayısıyla başkalarının geleceğini ve icraatını sorgulamadan önce, kendinizi sorgulasanız daha iyi olur. Keza sizin bugün ne yaptığınız ortada. Yarınınızın bugününden daha iyi olamayacağını söylemek için falcı olmaya gerek yoktur. Çünkü, o, tercih ettiğiniz burjuva sınıf çıkarı ve onun üzerine şekillenen ideolojik ve siyasal şekillenmez kaçınılmaz olarak sizi düzenle bütünlüştürüp, devrimci değerlere saldıracaktır. Siz bugün azgınca bunu yapmaktasınız? İP'i Demirel İşçi Partisi haline getirdiniz.

Sonuç olarak:

Sosyalizm ve komünizm istemi ve özlemiyle İP bünyesinde yer alan emekçilere sesleniyoruz: İP/Aydınlık kurmayları her şey olabilirler; ama asla sosyalist olamazlar. İlerici insanlık ve sosyalizm ailesine hizmet edecek icraatta bulunamazlar. Çünkü o bilinçten ve cesareten yoksundurlar. Bugünkü görevleri düzeni yıkmaktan çok, tameratı için egemen sınıflara akıl hocalığı yapmaktır. Yine Kürt ulusal sorunu karşısında sosyal şövenizmin bayraktarlığını yapmaktır. Devrimci anlamda gelişen her toplumsal hareketin, her eylemin özünü karartmak, saptırma için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar bu baylar! Zira efendileri onlardan bunu bekliyor. Bir tas çorbaya bunu yapıyorlar. Bu gerçeği görmelisiniz.

Bugün size düşen görev bu ihanet çizgisini ve kurmaylarını terketmektir. Bunlar geçmişte halka ve devrime karşı ne yaptılarsa, bugün de onu yapıyorlar ve yapmaya da devam edeceklerdir. Şunu unutmayın ki; sosyalistlik ve sosyalizm maskesi adı altında bugüne kadar dünyada ve yaşadığımız coğrafyada nice suçlar işlendi ve çeşitli kırsal altında ihanet teorileri üretildi. Özcesi söylemlerden çok icraatları sorgulamalısınız ve bu icraatların devrime ve karşı-devrime sağladıkları yararları iyi hesaplamalısınız. Eğer insanlık adına iyi ve güzel şeyler istiyorsanız, ilk göreviniz iflah olmaz bu burjuva çizgiye karşı savaş açmaktır. Onları yalnızlaştırıp, teşhir ve tecrit edin; gerçek yüzlerini açığa çıkarın. Bu Kemalist baylardan ne kadar uzaklaşırsanız, devrim ve sosyalizm kervanına o kadar yaklaşırsınız. Sizin bu Kemalist burjuvalar ile şeriatçılar arasında tercih yapma zorunluluğunuz yoktur. Tam aksine sizin bu burjuva ve faşist gerici çevrelere karşı sosyalistlerin ve devrimcilerin yanın-

da tavır alma diye bir sorumluluğunuz ve zorunluluğunuz vardır. Ve bunu da yapmalısınız. Aksi tavır ve yaklaşım, niyetiniz ne olursa olsun, objektif olarak sizi Aydınlıkçıların suç ortaklığına itecektir.

SORGULAYIN, YARGILAYIN!

Devrimciler ve komünistler ise, Aydınlıkçıların ve Perinçek başkanlığındaki Demirel İşçi Partisi'nin gerçek yüzünü açığa çıkarmaları ve teşhir etmeleri göreviyle karşı karşıyadırlar. Ve bu çizgiyi daha fazla devam ettirmeleri durumunda da tecrit yoluna gitmeli, proletarya ve emekçi halk adına hesap sormalıdırlar.

Devrimci harekete, devrimci değerlere pervasızca saldıran ve bunu da "sol"culuk adına yapan "25 yıl"lık Aydınlıkçı bunaklar hadlerini bilmelidir. Meydan bu burjuva bunakların sandığı kadar boş değildir.

(I) Sizin şu övündüğünüz 25 yıllık kadro oluşumunuz ve Demirel'in danışmanı bay Perinçek'in söylediği "tüm kurumlar ve değerli kadrolar İP'ne geldi. Demek ki en doğru çizgi İP çizgisidir" biçimindeki seviyesizce politikalar ne kadar zavallı bir durumda olduğunuzu göstermiyor mu?

Dökülenler, ihanetçiler, dönekler soluğu sizde alıyor. Peki siz neredesiniz? Holdingler, MİT'in, emperyalistlerin, MGK'nın dizinin dibindesiniz. Ve buralara, yani esas efendilerinize kadro yetiştiriyorsunuz. Hiç alınmayın ve gocunmayın. Bunun yerine sakin olun ve kendinize bakın.

Cengiz Çandar, Nuri Çolakoğlu, Ali Kırca, Şahin Alpay, Halil Berktaş ve daha niceleri... Bunlar sizden giden "değerli kadrolar" değil mi? Niye gittiler? Hiç sağa sola kıvrınmayın. Kendi mantığınızla yanıt verin. Neydi mantığınız? Biz en doğru olduğumuz için "değerli kadrolar" bize geliyor. Bu mantığa göre burjuvazi, MGK, holdingler en doğru olanlardır. Zira kadrolarınız orda... Ve sizi bekliyorlar... Size "orada kalmayın" diyorlar ve size küfür ediyorlar. İşte sizin mantığınız, işte sizin "değerli kadrolar"ınız.

(2) Buna birilerini inandıracağımızı mı sanıyorsunuz? Bu basitlikleri bir yana bırakın. Aynı toplumsal yapı içinde olmakla, "aynı kök"ten gelmek çok farklı şeylerdir. Bunu sizde biliyorsunuz. Ama sizin niyetiniz farklı: Kafaları karıştırmaya çalışmak, kendinize hiç de hak etmediğiniz payeler biçmek ve bununla kitlelere şirin görünmeye çalışmak. Ancak nafi... Böylesine basitlikleri kimse ciddiye almıyor artık. Kitleler buna iltifat etmiyor. Kitleler mücadeleye bakıyor.

Unutmayın ki bizim sizinle politik-ideolojik, örgütsel olarak hiçbir ortak yanımız yoktur. Olamaz da... Zira siz burjuvazinin, Kemalist diktatörlüğün ideolojik gıdasından besleniyorsunuz. Biz ise enternasyonal proletaryanın MLM ideolojisinden besleniyoruz. Dolayısıyla sizin "ortak köken", "büyük birleşme" gibi devrimci olmayan belirlemelerinizi kendimize uzak görüyoruz. Sizinle aynı coğrafyada ve aynı toplumsal koşullarda yaşıyor olmamızın dışında bir ortak yanımız yoktur. Kemalizm'le ortak kökeni olan siz ve Kemalistlerin katlettiği M. Suphi ile aynı kökene sahip olan biz arasında nasıl bir ortak yan bulunabilir ki?

Bırakın sahtekarlığı, gerçek yüzünüzle politika yapın!

"Büyük Birleşme" sahtekarlığınızın bir başka boyutudur. Hem Demirel'e, MGK'ya danışmanlık yapacaksınız, sonra da komünistlere "aynı kökenden geliyoruz" sahtekarlığıyla birlik çağrısı yapacaksınız.

Hadî ordan... Başka kapiya... ■

Kadrolar... Hatalar... De

Not: İyi ve gerekli bir eğitim konusu oluşturduğu için Stalin'in "Örgüt Üzerine" kitabının 19 ve 40. sayfaları arası bölümü yayınlıyoruz.

HERŞEYİ KADROLAR BELİRLER

...Teknik yokluğundan acı çektiğimiz ve şimdi geçmiş bulunan bir dönemin yansıması olan "teknik herşeyi belirler" eski şiarının yerini şimdi "herşeyi kadrolar belirler" yeni şiarı almıştır. Şimdi ana nokta budur.

İnsanlarımızın bu yeni şiarın büyük önemini tamamen kavradığı ve anladığı söylenebilir mi? Ben bu soruya "evet" diyemem. Aksi takdirde, pratikte sık sık gözlediğimiz, halka karşı, kadrolara karşı, işçilere karşı çirkin tutum olmazdı. "Herşeyi kadrolar belirler" şiarı, önderlerimizin, onları yılmadan yetiştirerek, desteğe ihtiyaçları olduğunda yardım ederek, ilk başarılarını gösterdiklerinde teşvik ederek, terfi ettirerek vb. hangi alanda çalışırlarsa çalışsınlar "küçük" ya da "büyük" işçilerimize karşı en istekli tutumu göstermelerini gerektirir. Ama pratikte, bazı durumlarda işçilere karşı ruhsuz, bürokratça ve kisinlikle çirkin tutumlarla karşılaşıyoruz. Bu, gerçekten, insanların incelenmesi ve ancak incelendikten sonra görevlerine yerleştirilmeleri yerine sık sık dama taşları gibi bir o yana, bir bu yana niye atıldıklarını açıklıyor. İnsanlar makinelere değer vermeyi ve işletmelerimizle fabrikalarımızda ne kadar makine bulunduğu hakkında rapor vermeyi öğrendiler. Ama belli bir dönemde eğittiğimiz kişilerin sayısı ve kişilere çalışmalarında gelişmeleri ve istenilen hale gelmeleri için nasıl yardım ettiğimiz üzerinde aynı zevkle hazırlanmış bir tek rapor dahi hatırlamıyorum. Bu nasıl açıklanmalı? Bu, bizim henüz işçilere değer vermeyi, kadrolara değer vermeyi öğrenemediğimiz olgusuyla açıklanmalıdır.

Bir zamanlar sürgünde yaşadığım Sibirya'daki bir olayı hatırlıyorum. Bahardaydı. Bahar sellerinin zamanıydı. Geniş, kabarmış nehrin sürüklediği keresteyi çekmek için otuz kadar adam nehre gitti. Akşama doğru köye bir yoldaş eksik olarak döndüler. Otuzuncu adamın nerede olduğu sorulduğunda kayıtsızca "orada kaldığını" söylediler. Benim "orada kalmakla ne demek istiyorsunuz?" soruma aynı kayıtsızlıkla "ne demek mi? Tabii ki boğuldu" diye cevap verdiler. Ve bunun üzerine içlerinden biri, "gidip kırağa su vermem gerekiyor" diyerek acele etmeye başladı... Hayvanlara, insan-

lara olduğundan daha çok ilgi gösterdikleri için sitem ettiğimde, diğerlerinin de katılmasıyla içlerinden biri şöyle dedi: "Neden insanlarla ilgilenmemiz gerekiyor. Her zaman insan yapabiliriz. Ama bir kısırak... istersen bir dene."

İşte belki pek önemli olmayan ama çok karakteristik bir durum. Halka ve kadrolara karşı bazı önderlerimizin kayıtsızlıkları ve insanlara değer vermede yeteneksizlikleri, bana, şimdi aktarmış olduğum uzak Sibirya'daki olayda gözlenen, insanın insana karşı garip tutumunun bir kalıntısı gibi geliyor.

İşte yoldaşlar, bundan dolayı başarılı biçimde adam kıtlığının üstesinden gelmek ve ülkemize, tekniği ilerletip yürütebilecek yeterli kadolar sağlamak istiyorsak, herşeyden önce, insanlara değer vermeyi, kadrolara değer vermeyi, ortak davamıza yararlı olabilecek her işçiyi değer vermeyi öğrenmeliyiz.

Dünyanın sahip olduğu bütün değerli sermayenin en değerli ve en belirleyici olanının insanlar olduğunu, kadrolar olduğunu kavramanın zamanıdır. Anlaşılmalıdır ki bu günkü koşullarımızda "herşeyi kadrolar belirler". Sanayide, tarımda, ulaştırmada ve orduda iyi ve çok sayıda kadorlarımız varsa, ülkemiz yenilmez. Bu tür kadrolarımız olmazsa, her iki ayağımız da sakat demektir.

Konuşmamı bitirirken, Kızıldoru Akademileri mezunlarımızın sağlıklarına ve başarılarına kadeh kaldırmayı önermem izin verin. Bu mezunlara, ülkemizin savunmasını örgütleme ve yönetme çalışmalarında başarılar dilerim.

Yoldaşlar, ilk olgunluğunuzu kazandığınız yüksek öğrenim kurumlarından mezun olmuş bulunuyorsunuz. Ama okul sadece bir hazırlık aşamasıdır. Kadrolar gerçek olgunluklarını pratik çalışmada, okul dışında, zorluklarla savaşmada, zorlukları yenmede kazanırlar. Yoldaşlar, yalnızca zorluklardan korkmayan, zorluklardan kaçmayan, tersine, yenmek ve ortadan kaldırmak amacıyla zorlukların karşısına çıkan kadroların bir işe yaradığını hatırlayın. Ancak zorluklara karşı savaşta gerçek kadrolar demir gibi işlenir. Ve ordumuz yeterli sayıda gerçekten çelikleşmiş kadrolara sahipse asla yenilmez.

Sağlığınıza Yoldaşlar!

KADROLARIN SEÇİMİ, TERFİ VE TAYİNİ

Doğru bir siyasal çizgi, bir bildiri olarak değil de uygulanacak bir şey olarak gereklidir. Ama doğru bir siyasal çizgiyi uygulamak için kadrolara, Parti'nin siyasal çizgisini anlayan, bu-

nu kendi çizgisi olarak benimseyen, bu çizgiyi uygulamaya hazır, bunu pratiğe geçirebilecek ve bu çizgiden sorumlu olup onu savunabilecek ve onun için savaşabilecek kişilere sahip olmalıyız. Bunu başarmamakla, doğru bir siyasal çizgi tamamen sözde kalma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

İşte burada kadroların doğru seçimi, kadroların eğitilmesi, yeni kişilerin terfi, kadroların doğru tayini ve kadroların başarılı çalışmayla sinanması sorunu ortaya çıkar.

Kadroların doğru seçimi ne anlama gelir?

Kadroların doğru seçimi sadece bir yığın yardımcı ve vekili etrafa toplamak ve bir büro kurup arka arkaya emirler yağdırmak anlamına gelmez. (Gülüşmeler). Kişinin gücünü kötüye kullanması, mantıksız bir biçimde yüzlerce kişinin durmadan işini değiştirmesi ve sonu gelmeyen "yeniden örgütlemeler" yapması anlamına da gelmez. (Gülüşmeler).

Kadroların doğru seçimi şu anlama gelir:

İlk olarak, kadroları Parti'nin ve devletin altın hazineleri olarak kabul etmek ve onlara değer verip saygı duymak.

İkinci olarak, kadroları tanımak, kişisel erdem ve eksikliklerini dikkatle incelemek ve belli bir işçinin yeteneğinin en iyi hangi görevde gelişeceğini bilmek.

Üçüncü olarak, kadroları dikkatlice yetiştirmek, her umut veren işçiyi ilerlemesi için yardım etmek, bu tür işçilerle sabırla "uğraşma"da zamanı esirgememek ve gelişmelerini hızlandırmak.

Dördüncü olarak, kadroların eski görevlerinde tembelleşip yıpranmalarına izin vermemek için yeni ve genç kadroları zamanında cesaretle terfi ettirmek.

Beşinci olarak, işçileri görevlere öyle bir biçimde atamalı ki, kendilerini tam yerinde hissedebilsinler, ortak davamıza kişisel yeteneklerinin azamisi ile yardım edebilsinler ve kadroları atama çalışmasının genel eğilimi, bu kadroları atamanın amacı olan siyasal çizginin yürütülmesinin gereklerini tamamen karşılayabilsin.

Bu konuda özellikle önemli olan, yeni ve genç kadroların cesaretle ve zamanında terfi ettirilmeleridir. Bizim arkadaşların bu noktada henüz berraklaştıklarını sanmıyorum. Bazı kişiler, adam seçmede öncelikle eski kadrolara dayanmamız, diğerleri de, bunun tersine, öncelikle genç kadrolara dayanmamız gerektiğini düşünürler. Bana her ikisi de yanlış geliyor. Doğal olarak eski kadrolar, Parti ve Devlet için değerli bir

varlığı temsil ederler. Bu eski kadrolar, yeni kadrolarda eksik olan şeye, yani, derin bir önderlik deneyine, Marksist-Leninist ilkelerde bir öğrenime, meseleler hakkında bilgiye ve yönelim yeteneğine sahiptirler. Ama ilk önce, yeterli sayıda eski kadro asla yoktur, gerekli olan sayının çok altındadırlar ve bir kısmı da doğa kanunlarının işlemesi sonucunda görevden çekilmektedir. İkinci olarak, bazan eski kadroların bir kısmı geçmişten inatla gözünü ayırmamak, geçmişe sarılmak, eski alışkanlıkta kalmak eğilimindedirler ve hayattaki yenilikleri gözlemeyi başaramazlar. Bu, yenilik duygusunu kaybetmektir. Çok ciddi ve tehlikeli bir eksikliktir.

Genç kadrolara gelince, doğaldır ki bunlarda eski kadroların deneyi, öğrenimi ve meseleler hakkında bilgisi ile yönelim yeteneği yoktur. Ama ilk olarak, genç kadrolar geniş çoğunluğu oluştururlar; ikinci olarak, gençtirler ve bu nedenle görevden çekilme tehlikesiyle karşı karşıya değildirler; üçüncü olarak, her Bolşevik işçide değerli bir nitelik olan yenilik duygusuna bol bol sahiptirler ve dördüncü olarak; o kadar çabuk gelişir, bilgi kazanır, o kadar şevkle ilerlerler ki, eski arkadaşlara yetişecekleri, onların yanında saf tutacakları ve onların yerine geçmeye layık olacakları zaman çok uzak değildir. Sonuç olarak mesele, eski ya da yeni kadrolara dayanıp dayanmamak değildir; mesele, Parti ve Devlet önderliğinin ortak bir uymunda eski ve yeni kadroların bir bileşkesine, birliğine yönelmektir. (Sürekli alkışlar).

İşte bu nedenle, genç kadroları cesaretle ve tam zamanında yönetici görevlere terfi ettirmeliyiz.

Sözü geçen dönem boyunca Parti'nin, Parti önderliğini güçlendirme meselesinde önemli başarılarından biri, kadroları seçerken tam da bu eski ve yeni kadroları birleştirme yolunu, yukardan aşağıya, başarıyla izlemiş olmasındır.

Merkez Kurulu'nun ve Parti'nin sahip olduğu veriler, sözü geçen dönemde Parti'nin, yönetici Parti ve Devlet görevlerine yüzde yirmiden fazlası kadın olan beşyüz binden fazla genç Bolşevik'i, Parti üyesini ve Parti'ye yakın kişileri terfi ettirmeyi başardığını gösterir.

Şimdi görevimiz nedir? Şimdi görevimiz, yukardan aşağıya, kadroların seçilmesi işini bir organın elinde toplamak ve bu seçim işini doğru, bilimsel ve Bolşevik bir düzeye yükseltmektir.

PRATİK ÇALIŞMA ÜZERİNDE
Partinin siyasal çalışması

nasıl güçlendirilmelidir?

Parti-siyasal sorunlarını küçümseyerek ve unutarak iktisadi kampanya ve iktisadi başarıları aşırı derecede gömülmenin çıkmaza götürceğinin şimdi herkes tarafından anlaşıldığını ve kavrandığını varsaymalıyız. Sonuç olarak, işçilerimizin dikkatini parti-siyasal sorunlara çevirmek gereklidir, böylece iktisadi başarı Parti-siyasal çalışmasıyla birleştirilebilecek ve Parti-siyasal çalışmasındaki başarılarla eşlik edecektir.

Parti-siyasal çalışmasını güçlendirme görevi, Parti örgütlerini iktisadi ayrıntılardan kurtarma görevi pratikte nasıl yürütülmelidir?

Tartışmalardan görülebileceği gibi, bazı yoldaşlar, bunlardan, şimdi iktisadi çalışmadan bütünüyle uzaklaşmamız gerektiği yanlış sonucunu çıkarma eğilimindedirler. Her nasılsa şu sözleri söyleyenler var: Neyse, Tanrı'ya şükürler olsun ki şimdi iktisadi meselelerden kurtulacağız; şimdi kendimizi Parti-siyasal çalışmasına verebiliriz. Bu sonuç doğru mudur? Hayır, doğru değildir. Partili yoldaşlarımız iktisadi başarıları kapılıp gittiklerinde siyasetten uzaklaşırlar, bu bize çok pahalıya mal olan bir aşırılıktır. Eğer bazı yoldaşlarımız parti-siyasal çalışmasını güçlendirme görevini ele alırken şimdi iktisattan uzaklaşmayı düşünürlerse bu, bize hiç de daha ucuza mal olmayacak diğer bir aşırılıktır. Bir aşırılıktan diğerine atlamamalıyız. Siyaseti iktisattan ayırmamalıyız. Tıpkı siyasetten uzaklaşamayacağımız gibi iktisattan da uzaklaşamayız. İnceleme kolaylığı için, insanlar sık sık iktisatın yöntem-bilimsel sorunlarını, siyaset sorunlarından ayırırlar. Ama bu ayırım yapay olarak sadece yöntem açısından, yalnızca inceleme kolaylığı için yapılır. Ama hayatta, tersine olarak, siyaset ve iktisat pratikte ayrılmazdır. Birlikte vardırırlar ve birlikte hareket ederler. Pratik siyasetimizde iktisatı siyasetten ayırmayı, siyasal çalışmayı küçümseme pahasına iktisadi çalışmayı güçlendirmeyi ya da tersine, iktisadi çalışmayı küçümseme pahasına siyasal çalışmayı güçlendirmeyi düşünen kendini çıkmazda bulacaktır...

İŞÇİLER NASIL SEÇİLMELİDİRLER?

İşçileri doğru olarak seçmek ve onları, çalışmaya, doğru olarak dağıtmak-bu ne demektir?

Bu, işçileri ilk önce, siyasal bir ölçüye, yani siyasal görevlere layık olup olmadıklarına ve ikinci olarak, pratik bir ölçüye, yani şu ya da bu somut çalışmaya uygun olup olmadıklarına gö-

Denetim ve yığınlarla ilişki

re seçmek demektir.

Bu, işbilir bir yaklaşımı kişilerin, işçilerin siyasal görüntüleriyle ilgilenmeyip pratik nitelikleriyle ilgilendikleri bir "işadamı" yaklaşımına dönüştürmek değildir.

Bu bir siyasal yaklaşımı, kişilerin, işçilerin pratik nitelikleriyle ilgilenmeyip siyasal görünüşleriyle ilgilendikleri tek ve her şeyi kapsayan yaklaşıma dönüştürmek demek değildir.

Bu Bolşevik kuralın Partili yoldaşlarımız tarafından yerine getirildiği söylenemez. Maalesef söylenemez. Toplantıda bu konudan söz edilmiş bulunuyor. Ama herşey söylenmedi. Gerçek şudur ki, bu iyi-sınanmış kural, pratiğimizde sağda ve solda buzuluyor, hem de en kötü biçimde. Çok sık olarak, işçiler objektif ölçüye göre değil de tesadüfi, öznel, dar ve sınırlı ölçüye göre seçiliyor. Çok sık olarak siyasal ve işbilir bir bakış açısından uygun olup olmadıkları gözönüne alınmadan, tanıdık denen kişiler, kişisel dostlar, hemşeriler, kişisel bağlılık gösterenler, efendilerine övgü-düzme ustaları seçiliyor.

Doğal olarak, sorumlu işçilerin yönetici bir kümesi yerine, üyeleri barış içinde yaşamaya, birbirlerini kırmamaya, kirli çamaşırlarını ortaya dökmemeye, birbirlerini övmeye ve zaman zaman merkeze, başarıları hakkında bomboş ve tiksinti verici raporlar yollamaya çalışan bir aile kümesi, bir şirket kurulu.

Bu gibi akrabalık koşullarında, ne çalışmanın eksikliklerinin eleştirisine ne de çalışma önderlerinin öz-eleştirisine yer olacağını anlamak zor değildir...

YOLDAŞLARIN ÇALIŞMASI NASIL DENETLENİR

İşçileri denetlemek, görevlerin uygulanmasını denetlemek-bu ne demektir?

İşçileri denetlemek, onları, sözleri ve açıklamalarıyla değil de çalışmalarının sonuçlarıyla sınamak demektir.

Görevlerin yapıp yapılmadığını sınamak, bunları sadece yazıhanede ve sadece resmi raporlara göre değil de, ilkin ve herşeyden önce uygulamanın gerçek sonuçlarına göre çalışma yerinde sınamak demektir.

Genel olarak böyle bir denetim ihtiyacımız var mıdır? Kesinlikle evet. Herşeyden önce böyle bir denetime, bir işçiyi tanımak, onun gerçek niteliklerini belirlemek için ihtiyacımız var. İkincisi, yürütme aygıtının iyi nitelikleriyle eksikliklerini belirlemeyi ancak böylesi bir denetim sağlar. Üçüncüsü, bizzat görevlerin iyi nitelikleriyle eksikliklerini belirlemeyi ancak böylesi bir denetim sağlar.

Bazı yoldaşlar, kişilerin yalnızca yukarıdan, önderler astlarını çalışmalarının sonuçlarına göre incelediklerinde sınanabileceğini düşünürler. Bu gerçek değildir. Kişileri ve görevlerin uygulanmasını sınamanın etkili tedbirlerinden biri olarak yukarıdan inceleme, tabii ki gereklidir.

Ama yukarıdan sinama, denetleme çalışmasının bütününe tamamlamaktan çok uzaktır. Denetlemenin bir başka türü daha vardır. Bu denetleme, yığınların, astların önderleri inceledikleri, hatalarını belirttikleri

ve onlara bu hataları düzeltme yollarını gösterdikleri aşağıdan denetleme türüdür. İncelemenin bu türü, kişilerin sınanmasının en etkili yöntemlerinden biridir.

Partinin sıradan üyeleri önderlerini, onların raporlarını dinleyerek, eksikliklerini eleştirerek ve son olarak şu ya da bu yönetici yoldaşları yönetici Parti organlarına seçerek ya da seçmeyerek faal Parti işçilerinin toplantılarında ve konferans ve kurultaylarda denetlerler. Partimiz tüzüğünde istenildiği gibi Parti'de demokratik merkeziyetçiliğin kesin işleyişi, Parti organlarının seçime kayıtsız ve şartsız itaati, aday önerme ve geri çekme hakkı, gizli oy, eleştiri ve öz-eleştiri özgürlüğü, bütün bunlar ve benzeri tedbirler sıradan Parti üyeleri tarafından Parti önderleri üzerinde inceleme ve denetimi gerçekten kolaylaştırmak için hayata geçirilmelidir.

Partili-olmayan yığınlar, iktisat, sendika ve diğer önderlerini, önderlerinin raporlarını dinledikleri, hatalarını eleştirdikleri ve bunları düzeltmenin yollarına işaret ettikleri Partili-olmayan faal işçi toplantılarında, her türlü yığın toplantılarında denetlerler...

KADROLARI KENDİ HATALARININ TEMELİ ÜZERİNDE EĞİTMEK

Kadroları kendi hatalarının temeli üzerinde eğitmek-bu ne demektir?

Lenin, Parti kadrolarını, işçi sınıfını ve çalışan halk yığınlarını doğru olarak eğitmenin ve öğretmenin en emin yollarından birinin bilinçli olarak Parti'nin hatalarını açığa çıkarmak, bu hatalara yolaçan nedenleri incelemek ve bu hataların üstesinden gelmek için gerekli olan yolları belirtmek olduğunu öğretti.

Lenin der ki:

"Siyasal bir Parti'nin kendi yanlışlarına karşı tutumu, Parti'nin ciddiyetinin ve kendi sınıfına ve çalışan halk yığınlarına karşı yükümlülüğünü protikte yerine getirmesinin en önemli ve en kesin ölçülerinden biridir. Açıkça yanlış kabul etmek, nedenlerini açıklamak, bu yanlış doğuran durumu tahlil etmek ve yanlış dikkatle düzeltme yollarını tartışmak-ışte bu, ciddi bir Parti'nin işaretidir, bu, Parti'nin yükümlülüklerini yerine getirmesidir, bu, sınıfı ve sonra da yığınları eğitmek ve öğretmektir."

Bu, Bolşevikler, bizde sık sık olduğu gibi, yanlışlarını gözardı etmemek, kendi yanlışları sorunundan kaçınmamak zorundadırlar demektir. Dürüstçe ve açıkça yanlışlarını kabul etmek, dürüstçe ve açıkça bu yanlışları düzeltme yolunu belirtmek, dürüstçe ve açıkça yanlışlarını düzeltmek zorundadırlar demektir.

Yoldaşlarımızın çoğunun bu işi memnuniyetle üzerlerine aldıklarını söyleyemem. Ama Bolşevikler, gerçekten Bolşevik olmak istiyorlarsa, kendilerinde açıkça yanlışlarını kabul etme, yanlışlarının nedenlerini açıklamak, bu yanlışları düzeltme yollarını belirtmeye yeterli yürekliliği bulmak ve böylece Parti kadrolarına doğru eğitim ve doğru siyasal öğrenim vermek zorundadırlar. Çünkü yalnız bu yoldan, yalnızca açık ve dürüst öz-eleştiri koşullarında Bolşevik kadrolar gerçekten eğitilebilir, gerçek Bolşevik önderleri olabilir.

Bazı yoldaşlarımız, düşmanlarımız

tarafından zayıflığımız olarak yorumlanabileceği ve yine düşmanlarımız tarafından kullanılabileceği için, kişinin yanlışlarından açıkça söz etmesinin uygun olmadığını söylerler.

Bu saçmadır, yoldaşlar. Hem de baştan sona kadar saçma. Tam tersine, yanlışlarımızın açıkça kabul edilmesi ve bu yanlışların dürüstçe düzeltilmesi sadece Partimizi güçlendirir, işçilerin, köylülerin ve çalışan aydınların gözlerinde Partimizin otoritesini yükseltir ve Devletimizin gücünü ve iktidarını artırır. Ve bu esas meseledir. İşçiler, köylüler ve çalışan aydınlar bizimle beraber oldukları sürece, gerisi kendiliğinden hallolacaktır.

Diğer yoldaşlar ise yanlışlarımızın açıkça kabul edilmesinin, kadroların eğitilmesini ve sağlamlaştırılmasını değil, kadrolarımızı zayıflatma ve düzenlerini bozma sonucunu vereceğini, kadrolarımızı esirgememiz ve korumamamız gerektiğini, onların kendi özlere olan saygılarını ve huzurlarını esirgememiz gerektiğini söylerler. Bu amaçla da yoldaşlarımızın yanlışlarını önemsememeyi, eleştiri gayretini zayıflatmayı ve daha iyisi bu yanlışlara aldırmamayı teklif ederler. Böyle bir çizgi yalnız temelden yanlış değil, aynı zamanda son derece tehlikelidir. Birinci ve en fazla olarak bu, onların "esirgemek" ve "dikkat etmek" istedikleri kadrolar için tehlikelidir. Yanlışlarını örtbas ederek kadroları esirgemek ve korumak, bu kadroların ta kendisini kesinlikle mahvetmek demektir.

YIĞINLARA ÖĞRETME VE YIĞINLARDAN ÖĞRENME

Lenin, bize sadece yığınlara öğretmeyi değil, aynı zamanda onlardan öğrenmeyi öğretti.

Bu ne demektir?

İlk olarak, biz önderler kibirli olmamalıyız ve Merkez Kurulu üyeleri ya da Halk Komiserleriysek bu, doğru önderlik yapmak için gerekli bütün bilgiye sahibiz anlamına gelmez demektir. Resmi bir mevki kendiliğinden bilgi ve deney sağlamaz.

İkinci olarak, sadece bizim deneyimiz, önderlerin deneyi doğru önderlik yapmak için yetersizdir ve bu nedenle kişinin deneyi, önderlerin deneyi, yığınların deneyiyle, sıradan Parti üyelerinin deneyiyle, işçi sınıfının deneyiyle, halkın deneyiyle tamamlanmalıdır demektir.

Üçüncü olarak, bir an için bile yığınlarla bağlarımızı zayıflatmamalıyız hele hele koparmamalıyız anlamına gelir. Dördüncü olarak da, yığınların sesine, sıradan Parti üyelerinin sesine, "küçük insanlar" denenenlerin sesine, halkın sesine çok dikkat etmemiz gerekiyor demektir.

DOĞRU OLARAK ÖNDERLİK ETMEK - BU NE DEMEKİR?

Bu, asla yazıhanede oturup, yönergeler derlemek demek değildir.

Doğru olarak önderlik etmek demektir:

İlk olarak, sorunun doğru bir çözümünü bulmaktır. Ama önderliğimizin sonuçlarını kendi sırtlarında sıyanan yığınların deneyi hesaba katılmadığı sürece, doğru bir çözüm bulunamaz.

İkincisi, doğru çözümün uygulanmasını örgütlemektir ki bu, yığınların doğru dan yardım olmadan yapılamaz.

Üçüncüsü, bu kararın yerine getirilmesi üzerinde bir denetim örgütlemektir ki bu da gene, yığınların doğru dan yardımı olmadan yapılamaz.

Biz önderler, şeyleri, olayları ve insanları sadece bir yandan, denebilir ki yukarıdan görürüz; bunun sonucunda görüş alanımız az çok sınırlıdır. Yığınlar ise, tersine, şeyleri, olayları ve insanları diğer yandan, denebilir ki aşağıdan görürler; bunun sonucunda onların görüş alanları da belli bir ölçüde sınırlıdır. Soruna doğru bir çözüm bulmak için, bu iki deney birleştirilmelidir. Ancak böyle bir durumda önderlik doğru olacaktır.

Hem yığınlara öğretmek, hem de onlardan öğrenmek işte bu demektir...

Böylece sadece bizim deneyimizin, önderlerin deneylerinin, işlerimize kılavuzluk etmek için yeterli olmaktan çok uzak olduğu ortaya çıkar. Doğru olarak yol göstermek için önderlerin deneyi, Partili yığınların deneyiyle, işçi sınıfının deneyiyle, emekçilerin deneyiyle, "küçük insanlar" denenenlerin deneyiyle tamamlanmalıdır.

Bu ne zaman mümkündür?

Bu ancak, önderler yığınlarla sıkı sığına bağlıysa, Partili yığınlarla, işçi sınıfıyla, köylülükle, çalışan aydınlarla bağlantılıysa mümkün olur.

Yığınlarla bağlantı, bu bağlantıları kuvvetlendirme, yığınların sesini dinlemeye hazır olma. Bolşevik önderliğin gücü ve yenilmezliği burda yatar. Geniş halk yığınlarıyla bağlarını sürdürdükleri sürece, Bolşeviklerin yenilmez olacağı bir yasa olarak kabul edilebilir. Ve tersine, Bolşeviklerin tüm güçlerini yitirmeleri ve bir hiç haline gelmeleri için, Bolşeviklerin yığınlardan kopmaları ve onlarla bağlarını kaybetmeleri yeter, bürokratik pasla kaplanmaları yeter.

Eski Yunan Mitoloji düşünüşünde, deniz tanrısı Poseidon ile toprak tanrısı Gaea'nin oğlu olan Anteus adlı meşhur kahraman vardı. Anteus kendisini doğuran, besleyen ve büyüten annesine özellikle bağlıydı. Bu Anteus'un yenmediği kahraman yoktu. Yenilmez bir kahraman sayılıyordu. Anteus'un gücü neredeydi? Bir düşmanla her kavgaya giriştiğinde toprağa, kendisini doğuran ve besleyen anasına dokunur ve yeni bir güç kazanırdı. İşte Anteus'un gücünün kaynağı. Ama gene de bir zayıf noktası vardı-topraktan herhangi bir biçimde ayrılma tehlikesi. Düşmanları Anteus'un bu zayıflığını hesaba katıp onu kollamaya başladılar. Ve bu zayıflığından yararlanıp Anteus'u yenen bir düşman bulundu. Bu Herkül'dü. Herkül Anteus'u nasıl yendi? Anteus'u toraktan koparıp havaya kaldırdı. Anteus'un toprağa dokunma olanağını ortadan kaldırıp boğuverdi.

Sanırım Bolşevikler bize Yunan mitolojisi kahramanı Anteus'u hatırlatıyorlar. Tıpkı Anteus gibi, kendilerini doğuran, besleyen ve eğiten analarıyla, yığınlar ile bağlarını sürdürerek güçlüler. Ve analarıyla, halkla bağlarını sürdürdükleri sürece Bolşevikler yenilmez olarak kalmanın her olanağına sahiptirler.

Bolşevik önderliğin yenilmezliğinin anahtarı budur. ■

Sanat Üzerine

Devrimin arka bahçesi:
Kültür-Sanat cephesi

Ogün K.

Her devrim kendi kültür ve sanatını yaratır. Bu olgu, doğal, tarihsel bir gerçek; bir zorunluluk yasasıdır. Sınıflar mücadelesinin sürecinde kültür, sanatın da yine doğal olarak ve varoluşunun sonucu olarak iktidar olma "sıkıntısı" vardır. Bu sıkıntı, siyasal iktidarı alma eyleminin zorunlu sonucudur. Bu anlamıyla da siyasal iktidar olma perspektifini önüne koymayan yapılanmaların kültür-sanat alanında kendi kültürünü yaratması ve kendi sanatsal ayrıcalığını (ki bu sınıfsal bir ayrıcalıktır) olgunlaştırması olası değildir. Kültür-sanat olgusunun sosyal yaşamın içinde belirleyici etkilerini yadsımak, devrimci sınıf mücadelesinin sürecinin iktidar perspektifini ve amacını yadsımaktır. Yani, gerek siyasal iktidarı alma eylemi ve gerekse kültür-sanatsal üretime eylemi bizzat tarihsel sınıflar mücadelesi süreçlerinin toplamıdır.

Eylem, süreç ve iktidar kavramlarının oluşturduğu üçlü bileşke, buradaki o an alıcı noktadır. Bu üçlemenin eksenini sınıf olgusu oluşturur ve içinde-özünde-siyasal karakter yatar. Eylem, süreç ve iktidar, siyasal aksiyonun etkide bulunduğu bir bütündür. Bu açıdan bakınca şu gerçeğe varırız: Kültür-sanat, bizzat siyasetin karakterize ettiği bir tarihsel sınıf süreci eylemidir.

Kültür-sanat'ı toplumsal yaşamın ötelinde bir yerlere koymaya kalkışmak, onu tekleştirilmiş bir olgu halinde tanımlamak; esas olarak sınıf mücadelesini yadsımak, sınıfları yadsımak ve elbette sanatın-sanatçının tarafsızlığı, ideolojizizliği kuramına yaslanmaktır.

Bu, burjuva-feodal kültür-sanatın bizzat kendi egemenliğini sürdürmesinin yoludur. Kendi sınıf çıkarı adına bu eylemi yapan burjuvazi, öte yandan kendini yıkıma çalışan sınıfın kültür-sanatın eylemine karşı çıkmakta; kendi kültürünü tüm bir toplumun, toplumun tüm sınıf ve tabakalarının kültürü olarak kabullendirmeye zorlamaktadır. Kısa bir deyişle; egemen kültür, egemenliği altındaki kültür ve sanatı yadsır. Kendini mutlaklaştırır, ebedileştirir.

Ancak bütün bu zor'a karşı, sınıf mücadelesi süreci kendi kültür ve sanatını bu sürecin eyleminde ortaya çıkartır. Ve egemen hale gelmesiyle de (proletaryanın egemenliği-iktidarı) ileri ve yeni bir boyuta sıçrayarak proleter kültürü hakim kılma ve yukarıdan aşağıya örgütlenme eylemine girer. Kısacası, siyasal iktidarı eline geçiren sınıf, kültür-sanat egemenliğini de eline geçirir.

Sanat, yıkma eyleminin örgütleyicisidir. Gerçeğin estetize edilmesi ve gerçeğin değiştirilmesi olarak tanımlayabileceğimiz sanat, yıkarak, karşıtı ve kendini değiştirir. Salt gerçeğin gösterilerek bunun estetize edilmesi, burjuva-feodal sanatın çetli akımlarının özelliğidir. Sanatın ayrıştığı yer burasıdır. Proletaryanın sanatı, değiştirme eyleminin sanatçı tarafından bizzat örgütlenmesiyle ayrışır. Sanat, sürmekte olan sınıf savaşına ikili bir biçimde girer. Bir yandan sanatçı kendini bu alana-sınıf savaşına sürer, diğer yandan bu sürecin içinde oluşturduğu sanat eserini yendi- den üretmek savaşa sürer. İşte sanat ve sanatçının sınıf tavrı burada ayrışır. Sanat ve sanatçının kendini ve sanatını yendi- den bir üretimi söz konusudur. Sınıf savaşının her bir aşamasında bu üretim kendini niteliksel bir değişime uğratarak kanıtlar. Mücadele süreci, sanatçıyı yetkinleştirir. Devrimci sürecin hızlanması, imnenin yükselmesi ile sanat ve sanatçı da niteliksel olarak olgunlaşır.

devam edecek

KADIKÖY PSAD'NDE

Mayıs şehitleri anıldı

Onları anmak
Kavgalarını
Direnişlerini
Azim ve inançlarını
Ve bayraklarını
Daha bir azimlice taşımaktır.

Kültür Servisi-27 Mayıs günü İçerenköy'deki Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kadıköy Şubesi'nde Mayıs ayında şehit düşmüş tüm kızıl karanfiller yapılan anmayla mücadelenin kızılığında yaşatıldıkları haykırıldı. Saat 14.00'de yaklaşık 100 kişinin katılımıyla yapılan anma tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ardından yapılan konuşmalarla ülkemiz devrim tarihinde Mayıs ayının önemi vurgulandı.

Ya 31 Mayıs 1971'de silah elde Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga gibi Nurhak dağlarında,

Ya 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan gibi darağaçlarında,

Ya Türkiye Proletaryasının önderi İbrahim Kaypakkaya gibi işkencelerde sır verip ser vermeyerek

Ya 1 Mayıs 1977'de ölen 37'ler gibi Taksim alanında,

Ya 13 Mayıs 1980'de Karakoçan'da Orhan Bakır gibi çatışmalarda,

Ya 27 Mayıs 1980'de Sanyer'de Cihan Celebi gibi,

Ya 18 Mayıs 1980'de Diyarba-

kır'da kendilerini yakarak ölümü zilgıtlarla karşılayan Ferhat Kutay, Necmi Ören, Mehmet Zengin, Eşref Anık gibi cezaevlerinde,

Ya 19 Mayıs 1991'de Hasanpaşa'da İsmail Oral ve Hatice Dilek gibi yargısız infazlarda katledilerek Türkiye devrim tarihinde kızıl bir gül olarak onurlu yerlerini aldılar.

Konuşmalarda yüzmetreyi en hızlı koşanlarından idam sehparında düzeni yargılayan Deniz Gezmiş'in babasına yazdığı mektup ve Diyarbakır zindanlarında üç ay boyunca direniş destanları yazan, işkencecileri kimi zaman hayrete düşüren, iradesiyle hayran bıraktıran, ser verip ser vermeyen ko-

münist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölen yoldaşları için yazdığı şiir büyük bir coşkuyla haykırıldı. Ayrıca, onları anmanın yas tutmak, ağıt yakmak olmadığı, onları anmanın kızıl bayrağı bıraktıkları yerden alarak daha da yükseklere taşımak olduğu vurgulandı. Daha sonra sahneye çıkan Ozan Savaş Somutça söylediği 18 Mayıs marşıyla kitle bir anda hüzünlendi, bir yandan da kin dolu yürekler. Ardından eski Ozan Ferhat çıktı sahneye. Türküleriyle coşan kitle halaya durdu. Derneğin bir köşesinde ise Hasan Ocak'ın resmi ve yanında yanan mumlar dikkat çekiciydi. Coşkulu geçen anma saat 16.00'da sona erdi. Daha sonra arabalarla YDH'ndeki açlık grevine giden kitle grevcilere maddi ve manevi desteklerini sundular. Zilgıtlarla karşılanan kitle yine zilgıtlarla uğurlandı. ■

"Bornova Edebiyat Günleri"

■ **İZMİR/Kültür Servisi-Yazın** Kitabevi tarafından 26-28 Mayıs tarihleri arasında Bornova Edebiyat Günleri adı altında imza ve söyleşi düzenlendi.

26 Mayıs Cuma günü şair-yazar-araştırmacı olan Zeki Büyüktanır, şair Ercan Kızılay ve şair Sedat Durur okuyucularına kitaplarını imzaladılar. 27 Mayıs Cumartesi günü şair Adnan Özer ve Yusuf Alper, 28 Mayıs pazar günü ise şair Gülsüren Alçı ve Gülay Soysal Gürsev okuyuculara kitaplarını imzalayarak şiir ve edebiyat konularında söyleşi yaptılar. Saat 16.30-19.30 arasında Bornova Sanat Sokağı'nda yapılan imza ve söyleşi halktan ilgi görmedi.

Tuncelililer gecesine ceza

■ **İZMİR/Kültür Servisi-4 Mart** tarihinde İzmir Enternasyonal Fuarı, Celal Atik Spor Salonu'nda Tunceli Kültür Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu'nca düzenlenen Tuncelililer gecesinde, yasadışı sloganlar atıldığı gerekçesiyle Tertip Komitesi'ne dava açıldı.

Kangurular

Roman-419 sayfa
M.ORUÇOĞLU
Umut Yayımcılık

Medet ŞAHİN

Öncelikle yazarın son dönemde çıkan kitaplarındaki (Tohum, Kahramanlık Kılamları, Newroz) ortak bir yön, bu romanında da dikkat çekiyor: **Kapak resmi:Oruçoğlu'nun kendisinin çalışmaları olan bu resimlerden, ben en çok etkileyeni Kangurular'ın kapağı oldu.** Kitap, kapağıyla öylesine bütünlüştürmüş ki, kitabı açarken adeta üstü çeşitli renklerden nakışlarla bezenmiş bir çeyiz sandığını açıyorsunuz. Daha da ilginç, sandığın içinden, yavaş yavaş, nakşedilen türlü şeyler çıkıyor, canlanıyor ve yanbaşı- nızda olduğunu hissediyor. Öyle ki, roman bittiğinde, çeyiz sandığının kapağındaki nakışların sirlarını çözmüş oluyorsunuz.

Örneğin kapaktaki kara du-manlı fabrika, size Wog Veli'yi anımsatıyor. Avustralya'da bir ev yaptırabilmek ve batırdığı işyerinin borçlarını ödemek

Ne Okuyalım?

baş köşesini ayıran Türkiye coğrafyasında yaşayanları derinden etkileyeceğini düşünüyorum. Ve tabii yurtdışında yaşayan gurbetçileri... Çünkü özenle seçilmiş kelimeler ve cümlelerle çizilen Avustralya dünyası, müthiş bir acıklık ve en küçük bir zorlamanın dışında öylesine süslenmiş ki, adeta oraya gidiyorsunuz. Wog Veli ile birlikte Celal Çiftşeker'in arabasına binip şehre gidiyor, yolda Çiftşeker'in anılarını, özellikle de kadınlarla olan maceralarını dinliyorsunuz. Tamar ve Metin, sizi kapitalizmin yığıttığı, talan ettiği eski Aborincilere ve coğrafyalarına götürüyor. Yağmurlarla yıkıyor, bereket danslarına katılıyorsunuz. Wog Veli'nin ve Hacı Hüseyin'in sıkıntıları, kaygıları başınızı ağrıttırıyor bazen. Celal Çiftşeker'e önce çok gü-lüyor, sonra, bir kültür bunalmı içerisinde kaybolacağınızı zannediyorsunuz.

Roman hüzünle bitiyor. Kapitalizmin keşmekeşi ve girdabı içindeki maddi ve manevi yitimlerle... Ama, parlak siyah derileri ve bembeyaz dişleriyle gülen, katledilirken bile başlarını dik tutan Aborinciler, size

baş köşesini ayıran Türkiye coğrafyasında yaşayanları derinden etkileyeceğini düşünüyorum. Ve tabii yurtdışında yaşayan gurbetçileri... Çünkü özenle seçilmiş kelimeler ve cümlelerle çizilen Avustralya dünyası, müthiş bir acıklık ve en küçük bir zorlamanın dışında öylesine süslenmiş ki, adeta oraya gidiyorsunuz. Wog Veli ile birlikte Celal Çiftşeker'in arabasına binip şehre gidiyor, yolda Çiftşeker'in anılarını, özellikle de kadınlarla olan maceralarını dinliyorsunuz. Tamar ve Metin, sizi kapitalizmin yığıttığı, talan ettiği eski Aborincilere ve coğrafyalarına götürüyor. Yağmurlarla yıkıyor, bereket danslarına katılıyorsunuz. Wog Veli'nin ve Hacı Hüseyin'in sıkıntıları, kaygıları başınızı ağrıttırıyor bazen. Celal Çiftşeker'e önce çok gü-lüyor, sonra, bir kültür bunalmı içerisinde kaybolacağınızı zannediyorsunuz.

Roman hüzünle bitiyor. Kapitalizmin keşmekeşi ve girdabı içindeki maddi ve manevi yitimlerle... Ama, parlak siyah derileri ve bembeyaz dişleriyle gülen, katledilirken bile başlarını dik tutan Aborinciler, size

kangurular

Muzaffer ORUÇOĞLU

isyanın ve herşeye rağmen yaşamanın yedi rengi zorlayan güzelliğini hatırlatıyorlar.

Neden "Kangurular?" Avustralya kangurularının anavatanı olduğu için mi? Bence, tamamen öyle değil. Romani okuduğunuzda gerçek kanguruları keşfedeceğinizden ve Avustralya'daki kanguruları her gördüğünüzde aklınıza gerçek kanguruların geleceğinden eminim. ■

KARDEŞLİK DOSTLUK ve ÖZGÜRLÜK SÖLENİ

- * Fevzi KURTULUŞ
- * Yenigün Müzik Topluluğu
- * Kutup Yıldızı
- * Metin ve Kemal KAHRAMAN
- * Grup Şiar
- * Kartal Turizm Der. Foklor Ekibi
- * Tuzla Deri İş Foklor Ekibi

- * Boşnak Halk Oyunları
- * Zuğuş Berepe
- * Koma Ayre Jiyan (M K M)
- * Alaaddin US
- * Pir Sultan Abdal (P S A)
- * Kadıköy Şub. Semah Ekibi
- * ve Süpriz Sanatçılar

TERTİP KOMİTESİ

Tarih: 11 Ocak 1985 Pazar Saat: 18.00-24.00 Arası

Yer: SALON SERANAT Üsküdar Cad. No: 75

(Sarıyer) Eski Bahçe Evi KARTAL Tel: 306 01 64

www.partizanarsiv.net

İYİDEN,
GÜZELDEN,
DOĞRUDAN,
EMEKTEN YANA;
GÜÇLÜ SES

RADYO ÇİZGİ
FM. 102.20
"FARKLI BİR ÇİZGİ"
ÇİZGİ'NİZİ KONTROL EDİN.

BİLGİLERİNİZE
RADYO ÇİZGİ

Tel: 0216 427 09 58
Faks: 427 09 57

NAZIM HİKMET'İ 32., AHMET ARIF'I 4. ÖLÜM YILDÖNÜMLERİNDE SAYGIYLA ANIYORUZ

"Tepemde bir çınar yeter"

Türk şiiri, edebiyatı denilince tüm dünya ülkelerinde ilk akla gelen isimlerden biridir Nazım Hikmet. Peki Türkiye'de Nazım Hikmet ne demek? Buna değinmeden önce şairin yaşamına kısaca bir gözatmak gerekiyor.

Nâzım Hikmet 1902 yılında İstanbul'da doğdu. Eğitimini İstanbul'da sürdürdü. Kurtuluş savaşına katılmak üzere Bolu'ya gitti. Ve orada kısa süre öğretmenlik yaptıktan sonra Trabzon üzerinden Batum'a geçti. Moskova Kuvayı Milliye Üniversitesi'nde ekonomik-politik okudu. 1924'de Türkiye'ye dönüp İzmir'de çıkan Aydınlik gazetesine şairler, yazılar yazdı. Bu yazı ve şiirlerden ötürü gıyaben 15 yıla mahkum edilince 1925'te İstanbul üzerinden Moskova'ya kaçtı. 1928 affından yararlanmak için Türkiye'ye gizlice girerken Hopa'da yakalandı. Ancak mahkumiyet kararı bozulunca serbest bırakıldı. 1932'de benzer suçlardan yeniden tutuklandı. Cumhuriyetin 10. yıl affıyla çıktı. 1938'de bir fikir suçlusu olarak yeniden tutuklandı. 28 yıl 4 aya hükümlük, İstanbul, Bursa, Çankırı cezaevlerinde yattı. 1950'de af kapsamına alınarak serbest bırakıldı. Gördüğü yoğun siyasi baskıların yanısıra, subay olarak askerlik yaptığı dönemde (1921) kendisine çürük raporu verilerek askerliği bitirilen Nâzım Hikmet'in 1951'de yeniden askere alınması kesinleşince, önce Romanya'ya, oradan da Moskova'ya geçti. Aynı yıl TC vatandaşlığından çıkartıldı. "Vatansız" Nâzım Hikmet, daha sonra Polonya uyruğuna girdi.

3 Haziran 1963'te Moskova'da öldü.

Ölümlüyle ilgili usta şair Ha-

san Hüseyin şu dizeleri yazıyor:
Uyarına gelirse tepemde bir de çınar demiştin yıllar önce demek ki 10 yıl sonra, demek ki sabah sabah demek ki manda gönü demek ki şile bezi bir de memedin yüzü demek ki göçtü usta kaldı yürek sızısı yıllar var ter içinde taşım ben bu yükü bıraktım acının alkışlarına 3 Haziran '63'ü

Nâzım, Kurtuluş savaşı dönemi yaşamış bir şair olarak TKP'nin o dönemki Kemalizm'i yanlış değerlendiren politikasını benimsemiş ve şekillenmiş o temelde olmuştur. Komünist bir sanatçı olmasına rağmen özel yaşamında bir komünist olmaması gereken bazı zaafı göstermiştir. Nâzım'ın siyasi olarak çalkantılı yaşamı onun özel hayatına, özellikle de aşklarına büyük oranda yansımıştır. Örneğin adına şiirler yazdığı eşi Piraye ve oğlu Memed'i Moskova'ya kaçtıktan sonra tanıştığı Vera Tulyokova uğruna terk etmiş ve onları arkadaşlarına emanet ederek, Vera'yla Moskova'da yaşamayı seçmiştir.

Şiirleri materyalist tarzda olmasına rağmen, temelde bir duygu küpüdür Nazım Hikmet. Bir şiirinde ağlayan, diğer şiirinde aşka davet eden, bir diğerinde ise yüreğindeki isyan duygularını kabartan bir anlatım bulabiliyorsunuz. Ve Nâzım'ın şiirlerini unutulmaz kılan her hissettiğiniz birçok şeyi şiirlerinde bulmanız ve sizden bir şeyler anlatıyor olması.

Ama Nâzım her zaman için inandığı, savunduğu siyasi görüşlerinden taviz vermemiş, bunun

uğruna yıllarca hapislerde yatmayı, hatta çok sevdiği ülkesinden ayrılmayı bile göze almıştır. Memleketi için şu dizeleri yazıyor Nazım;

*Sen esirliğim ve hürriyetimsin
Çıplak bir yaz gecesi gibi yanan etimsin.
Sen memleketimsin...*

Ve Nâzım ölmeden önce "Anadolu'da bir köy mezarlığına gömün beni" satırlarıyla vasiyetini de yazmıştı.

Ve bugün her yıl olduğu gibi, Nâzım'ın mezarının Türkiye'ye getirilip-getirilmemesi noktasında tartışmalar başladı. Bilindiği gibi bu tür tartışmalar her zaman belli bir süre kamuoyunu yoğunlukla olarak meşgul eder ve her nedense hiçbir sonuç alınmadan diğer sene yeniden başlamak üzere unutulur gider.

Kültür Bakanı Ercan Kara-

kaş'ın "Nâzım'ın mezarı en geç 3 Haziran'a kadar Türkiye'ye getirilecek" açıklaması hiç de inandırıcı olmamakla birlikte devletin gerçek yüzünü anlayanlarca tepkiyle karşılanıyor. Yazar Aziz Nesin ise tepkisini şu sözlerle ifade ediyor: "Eğer mezarı burada koymayızsak, neye yarar getirilmesi? Ayrıca orda kalsın ki tarihsel aybımızı ömür boyu taşıyalım" Nâzım Hikmet'in vasiyetinde "Tepemde bir çınar yeter" dediğini hatırlatan Nesin, onu sevenlerin bahçelere, parklara, tarlalara, dağlara çınar dikmeleri ve bu çınarlara Nazım Çınarı demeleriyle Nâzım'ın Anadolu'da binlerce mezarı olacağını söyledi.

"En sevdiğim memleket yeryüzüdür. Sıram gelince yeryüzüyle örtün üzerimi" diyen şairin mezarının Türkiye'ye getirilmesiyle Nâzım'ı "aklayacaklarını" ve onu ölümsüzleştireceklerini sananlar, onu yaşatmanın ve tarihteki gerekli yerini almasının tek yolunun ateşle harlanan dağlarda, metropollerde devrim mücadelesine bir ses daha katmakla mümkün olacağını anlayacaklardır.

*Sen ey her şey,
Sen ey AÇLIK!!!
Çıplak yakalarına alınıp koyar andederim ki,
derim ki:
DÖĞÜŞECEĞİM,
Benim, bizim, onun, onların değil
SENİN mukaddes karnın doyana kadar...*

"Kirvem hallarımı aynı böyle yaz.."

ladı. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümünde okurken, siyasi eylemliliklerinden dolayı tutuklandı. Ve yine aynı nedenlerden dolayı 1952 yılında iki yıl hapis cezası aldı. Cezaevinden çıktıktan sonra ise gazetecilik yapmaya başladı.

Ahmed Arif Orhan Veli'nin en popüler olduğu dönemde şiirler yazmaya başladı. O'nun en çok etkilendiği şair ise Nazım Hikmet'ti. Ama O, Nazım'dan farklı olarak şiirlerini Kürt duyarlılığı ve Anadolu özlemiyle donattı. Anadolu insanlarına mal olmuş bütün ozanları, şiirlerinde birleştirdi. Anadolu güzelliklerini, Kürt ulusunun çilesini, ezilen emekçi halkın sorun-

larını ve bunlar karşısındaki tavırlarının ne olması gerektiğini şiirlerinin ana teması yaptı. Halkın acılarını satırlarına harf harf, kelime kelime işledi.

Şiirlerinde uyumluluktan, kaçıyeden çok, söze ve ona yüklediği anlamlara önem verdi.

Gerçek anlamda adının duyulması, kitlelere mal olması Otuzüç Kurşun adlı şiir kitabıyla gerçekleşti. Bu kitap on yılda tam on sekiz baskı yaptı. Ve hala da baskısı devam etmekte.

*Vurun ulan
Vurun,
ben kolay ölmem
Ocakta küllenmiş közüm
Karnımda sözüm var*

Haldan bilene

(...)

Kirvem hallarımı aynı böyle yaz

*Rivayet sanılır belki
Gül memeler deşün
Domdom kurşunu
Paramparça ağzımdaki...*

Halk dilinde en güzel şiirleri yazan şairdir Ahmet Arif. Onun bu güzel şiirleri birçok besteciye harekete geçirmiş ve bir çok şiiri bestelenerek, türkü türkü dillerde dolmuşlardır.

2 Haziran 1991'de aramızdan ayrılan Arif, şiirlerinin bilgeliliğiyle, acılara rağmen hayata karşı dolu dolu gülümsemeyi yüzendeki eksik etmemiştir.

Ahmed Arif

1927'nin 21 Nisan'ında Diyarbakır'da doğan Ahmed Arif, ortaöğrenimini burada tamam-

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

SOLDAN SA A

1) 21.12.1879'da Gürcistan'ın Gori kasabasında doğdu. ML'e özellikle milli mesele sorunu üzerine katkıları büyük olan, dünya proletaryası ve ezilen halklarına sosyalist devletin sürdürülmesinde maddi gerçekliyi sunan usta. 2) Sonsuz, ölümsüz-RSD P'in yayın organı. 3) Cilve-Türk alfabesinde bir harfin okunu u- Bir hayvan. 4) Normal sıcaklıkta ve basınçta, kömür ocaklarında ortaya çıkan ve büyük bölümü saf metalden oluşan, kolayca tutu-

an (... patlaması, kömür ocaklarımızda yüzlerce emekçinin katline yol açan patlama)-Tersi bazı yörelerimizde "amca" anlamında kullanılan söz. 5) Nikelin simgesi-Kınakınadan elde edilen ve sıtmanın son altımında kullanılan beyaz alkaloit. 6) Bir gösterme sıfatı. 7) Ba ta olan-Bir ekerleme. 8) Nazım Hikmet'in soyadı-Geçti imiz günlerde kontr-gerilla tarafından bombalanarak 1 ki inin ölümü, 19 yurtseverin yaralanması ile sonuçlanan gazete-Yüzölçümü birimi. 9) Nicelik, güç, nitelik, süre bakımından eksiklik bildirir-Mesafe-Anadolu'da iyi öten avcı kekli ine verilen isim. 10) Marksizmin üç bile eninde, (Marksizm-Leninizm'in sonraki gelişmesi olarak sınıf mücadelesinin yeni ko ullarında, geli menin özgün alanlarında özel ve yeni olanın çağımızda ula ilan a amasına ismini veren usta.

YUKARDAN A A IYA

1) Ortak bir atadan geldikleri kabul edilen, kendi aralarında evlenmeyen ve kapalı bir yerle me alanında oturan insan topluluğu u-Tersi C A, M T ve kontr-gerilla tarafından hazırlanan, TC'nin bunalımının yolu ula tı ve halk muhalefetinin yükseldiği dönemlerde katliamlarını gerçekle tirmek için beslenen MHP'li sivil-fa ist ma alarına 21.12.1978'de yaptıkları katliamla, yüzlerce insanın katledildi i. 2) Göçebelerin konak yeri-Onurun ortası-Uye. 3) Sezme yetene i, do üstü ö renme biçimi, gerçe in deneye ya da usa vurma-dan do rudan do ruya kavranması-Ma ara. 4) Edebiyatın kısa yazılı ı-Kırmızı-Tersi Güney Afrika'nın plaka ı aratı. 5) Genel ya da gecici yaşalara ba lı deneysel olarak ara nılabilen, ölçülebilten matematiksel olarak tanımlanabilen, madd ve

enerji olgularıyla u ra an bilim dahı-Madenici oca-1, maden fırını. 6) Ezilmi olan-Tersi a aç kolu. 7) Titan simgesi- Tahıl tozu-Beyaz. 8) ... Yılmaz. 1956'da Bingöl'de do du, Türkiye proletaryası ve ezilen halklarının biricik kurtulu u yolu olarak benimsedi i TKP(ML) T KKO'nun demir disiplinine gönüllü olarak katıldı, TKP(ML) üyesi ve T KKO'nun stanbul Bölgesi gerilla komutanı oldu. 30 Kasım 1978'de Gülsuyu'nda imal etmekte oldu u bombanın patlaması sonucunda yaralandı. Hastanede kısa süre tutulduktan sonra yaralı olarak i kençeye alındı. kençehanede "ser verip sır vermeme" tavrıyla i kençecileri kendi inlerinde altıtmeyi ba ard i 24 Aralık 1978'de katledilen T KKO komutanının adı-De eri ve görevi tartı lmayan. 9) Kapitalizmin ula tı i evrenin somut tahlinini yaparak uluslararası planda revizyonizmle mücadele iğeri-sinde sosyalist teorinin maddi bir gerçekli e dönü -mesini sa layan uluslararası planda dünya üzerinde ilk sosyalist devletin önderi-Egmekten emir. 10) Cennet-Adanan ey. 11) 'N' imgesiyle gösterilen element-Erdal ... Giresun'da do du.2 ubat 1980'de bir kor-san gösteride "Askeri erin katil" zannlı olarak yakalandı. 12-13 Aralık gecesi 17 ya ında idam edilen devrimcinin soyadı.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	E	N	V	E	R	H	O	C	A	
2	M	I	S	K	A	V	A	R	E	
3	E	S	L	A	L	A	L	A	I	N
4	K	A	D	E	R	E	T	I		
5	N	E	M	E	L	A	Z	I	M	
6	A	M	D	O	B	E	A	M	A	
7	P	A	R	A	D	E				
8	B	T	E	K	N	T	E	K		
9	T	O	R	A	N	O	V	S	K	
10	K	A	L	S	G	A	V	O	T	

Değirmeler

Ali D.Kardeş

Mücadeleden mücadeleye

Öncelikle başlattıkları mücadeleye "kayıp" cinayetlerini belgelendirip, cinayet sahiplerinin suratlarına çarpan bir aileyi ve onlarla olanları selamlamak istiyorum.

Gazi Mahallesi'ndeki, devlet vahşetine gösterilen tepkilerde öldürülenlerin yanında, gözaltına alınanlar oldu. Hasan Ocak da gözaltına alınanlardandı. Ancak, malum güçler, Hasan Ocak'ı gözaltında "kayıp" etti. Hasan'ın bulunması için girişimlerinde ısrarcı olan ailesi, dünyayı ayağa kaldırdı. İnsan yaşamına ve haklarına duyarlı dünya kamuoyu, Ocak ailesinin yanında, devletten Hasan'ı istedi. Girişimler sonuç verdi, Hasan bulundu. Fakat, Hasan katledilmiş, işkenceye öldürülmüştü. Hasan'ın ölü bedeni kendini katledenleri ele veriyordu. Bu olaya "faili meçhul cinayet" diyen güçler, aslında faileri biliyordu. "Fail", devletti, Hasan'ı gözaltına alan güçlerdi... Ocak ailesinin, evlatlarının ölü de olsa bulunmasında gösterdiği azim, gerçekten selamlanmaya değer bir mücadele örneği olarak, devrim tarihimizde yerini aldı. Hasan'ın bedeni, bir mücadele sonucu bulundu. Bu örnek; mücadelenin başarı getireceğine dair göstergedir. Mücadele, devrim evlatlarının şimdilik bedenlerini ortaya çıkarmayı sağlamışsa ve bu mücadele onbinlerce emekçiyi bir araya toplamışsa; yakın geleceğe büyük umutlar vermektedir.

Devletin faşist çetecikleri; yıllardır rüzgar ekiliyorlar; kitlelere korku vermeye çalışıyorlardı. Yıllardır; devrimci-demokrat yüzlerce değerli insan "gözaltında", "kayıp" ediliyor ve mücadeleciler emekçiler korkutulmak isteniyordu. İşte, bir ailenin başlattığı haklı mücadelenin sonucu: Faşist devletin ektiği rüzgarı, onbinlerce kitle fırtınaya çevirdi.

Hasan Ocakları, ailelerini ve destekçilerini, mücadeleyi getirdikleri aşamadan dolayı selamlamak istiyorum.

Gazi Mahallesi'ndeki emekçi duyarlılığı, Ümraniye'ye ve birçok il'e, ilçeye yansıdı. Emekçi halk, faşist saldırılara karşı bir vücut direnmeyi biliyor. Tam bu sırada İstanbul'da Okmeydanı ve Nurtepe'de bir kahvehanede verilme istenen gözdağı mahalle halkı tarafından yanıtı aldı. Bir gecede binlerce kişi bariyerlerini kurdu, ateşlerini yaktı, halaylarını, zılgıtlarını çekti.

Bütün bunlar olurken; emekçilerin haklı eylemliliklerini görmezden gelen basın ve televizyonlar; habercilik işlevlerini gene egemen güçlerden yana kullandı. Olay karşısındaki susuşu Yeni Yüzyıl gazetesindeki şu paragraf özetliyor: "Bu arada televizyonların Gazi Mahallesi'ndeki olayların aksine bu kez daha duyarlı davranması ve bu olayı araya girerek vermemesi de dikkati çekti"(1)

ANALAR KURULTAYI DEVLETİN TÜM ENGELLEMELERİNE KARŞIN BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİ

Öğütlenin! Örgütlenmek kazanmaktır

Analar Kurultayı'na hazırlık çalışmaları ve yapılması gerektiği anlayışı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınların Dayanışma ve Mücadele gününde EKB'nin almış olduğu bir dizi kararlar içerisinde yer alıyordu.

EKB'nin 8 Mart etkinlikleri içerisinde anaların T.Kürdistanı'na yürüyüşü, miting ve analar kurultayını organize etmek vardı. Bunlardan anaların T. Kürdistanı'na yürüyüşü ve miting devletin engellemelerine rağmen gerçekleştirildi. Analar Kurultayı ise zamanlama olarak burjuvazinin içi boşaltılmış sahte anneler gününe denk getirilmeye çalışılarak, alternatif anneler günü anlayışı yerleştirilmeye çalışıldı.

Burjuvazinin anneler gününü içeriğinden uzak anlayışlarla şekillendirmeye çalışması ve o günü tüketimin arttığı bir gün haline çevirmesinde yatan mantık kitleleri apolitikleştirmeye, Türkiye gerçekliğinden uzak tutmaya, anneliği ve onun işlevini boşaltmaya yönelik uğraşlardan ibarettir.

İşte analar Kurultayı bu karşı anlayıştan yola çıkarak gündeme getirildi. Bir dizi aksaklıktan dolayı zamanında gerçekleştirilemeyen Analar Kurultayı son olarak Valiliğin bu etkinliğe izin vermemesi üzerine zorluklar yaşadı. Sınıf perspektifiyle donanmış olan EKB'nin bu karara boyun eğmesi düşünülemezdi elbette. Egemen sınıfların yükselen sınıf bilinçli emekçilerin gür sesinden ve pratiğinden korkması ve bu yönde hukuki, fiili şiddeti uygulamaya sokması nasıl ki devletin niteliğini ortaya koyuyor, acizliğini sergiliyorsa, devrim cephesinde yer alan güçlerinde direnmesi, ilkeler ışığında her türlü yöntemi kullanması ve iktidar mücadelesini boyutlandırması meşrudur, haklıdır. İşte bu gerçeklikten yola çıkan Analar Kurultayı valiliğin tutulan yere ve kurultaya izin vermemesi üzerine 28 Mayıs Pazar günü son anda bulunan YÇKM'inde bu arzusunun büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi. Kurultaya yaklaşık 300 kişi katılım sağladı. Saat 11.00'de EKB adına Seza Mis'in yapmış olduğu konuşmayla Analar Kurultayı başladı. 12 Eylül'den günümüze geçen süreci kısaca anlatan konuşmada "12 eylül karanlığını ilk parçalayan ses, özgürlük savaşçıları zindanlardan yükselen sesine karışan anaların çığlığı olmuştur. ...Çekilen onca acının, dökülen onca kanın, yaşamımızdan çalınan onlarca yılın hesabını sormak için anaların yükselen çığlığının örgütlü güce dönüşmesi artık bir zorunluluk olarak dayatmaktadır. Gün bu zorunluluğu yaşamla bütünleştirme günüdür. Çocuklarımız onurumuzdur, geleceğimizdir, faşizme ezdirmeyeceğiz." dedi.

Açılış konuşmasının ardından devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Divan oluşumundan sonra konuşmacılar tek tek söz aldılar. Kurultaya Filistin, Almanya, Fransa, Irak'dan, Almanya göçmen kadınlar adına gelen anaların dışında Diyarbakır, Adana, İzmir, Bursa, Balıkesir, Bandırma, Eskişehir, İzmit, Çorlu, Ankara ve İstanbul'dan katılım sağlayan anaların varlığı kurultayın kucakladığı kitle açısından oldukça önemliydi. Ara ara yurdun değişik bölgelerinden ve alanlarından gelen mesajlarda okundu.

Filistin'den Demokratik Kadın Örgütü Temsilci Latife El-Şemi gelerek bir konuşma yaptı. Konuşmasında, "Devrimci yoldaşlar, 1948 işgalinden bu yana Filistin halkının meşru devrimci mücadelesi kendi kaderini tayin hakkı ve bağımsızlık istemi çiğnenerek 4 milyondan fazla Filistinli ülkesinden atılmıştır. Halkımızın, kaderini tayin hakkı, bağımsızlık ve dönüş için mücadele sürecinde, kadınların rolü ileri ve cesur oldu" diyen Latife El-Şemi konuşmasını karşılıklı ilişki-

▼ "Anaların yükselen çığlığının örgütlü güce dönüşmesi artık bir zorunluluk olarak dayatmaktadır. Gün bu zorunluluğu yaşamla bütünleştirme günüdür. Çocuklarımız onurumuzdur, geleceğimizdir, faşizme ezdirmeyeceğiz."

lerin süreklileştirilerek derinleşmesini ve somut pratik faaliyetlerde ifade edilmesi gerekliliğiyle sona erdirdi. Daha sonra kürsüye gelen TİKKO gerillası Mehmet Zeki Kargın'ın anası Dersim'li Leyla Kargın "Biz evlatlarımızla gurur duyuyoruz ve ölene dek onların yanındayız. Devlet köylerimizi yakıp yıkarak bizi göç ettiriyor. Ama Dersim bizimdir. Kan can vermişiz. Dersim'e geri döneceğiz. Dersim faşizme mezar olacak" diye haykırdı.

Bu arada Emekçi Kadınlar Bülteni eski yazışları müdürü Cemile Yürümez'in mesajı okundu. Yürümez bundan bir buçuk yıl önce yürüttüğü insanlık ve onur mücadelesinde faşist devlet tarafından tutuklanmış ve halen Sağmalcılar Özel Tip cezaevinde tutuklu bulunmaktadır. Yürümez mesajında, "Burjuvazi, emeğin kurtuluşu için mücadele eden biz devrimci ve sosyalistleri dört duvarın arasında tutmayla haklı mücadelemizi boğacağını sanmasın. Bizler senlerceyiz, milyonlarca... Bugünde sizin yanınızdayım, kurultaydayım, aranızdayım. Kurultayın ANALAR BİRLİĞİ şeklinde bir örgütlülüğe dönüşmesini diliyorum" diyerek anaları örgütlü mücadeleye çağırdı. Ardından Almanya Göçmen İşçileri Federasyonu adına Hatice Şagale konuştu. Şagale, konuşmasında, infazlara, kayıplara, şehitlere sahip çıkma, baskı ve sömürüye karşı anaların tek yumruk, tek barikat olması gerektiğini belirterek Analar Kurultayı'nın bunun ilk adımı olması açısından önemli olduğunu dile getirdi.

Sağmalcılar cezaevinden 600 devrimci ve yurtsever tutsağın mesajı büyük bir dikkatle dinlendi. Mesajda, "Faşizmin tüm azgınlığıyla saldırdığı bugünlerde siz analarımız ve emekçi kadınlarımızın düzenlemiş olduğu bu kurultayın önemi bir kez daha artıyor. Kurultayımızı birlik ve mücadele kararlarıyla tamamlayacağımıza olan inancımızla başarılar diliyoruz" dendi.

Diyarbakır'dan kurultaya katılan bir ananın konuşması dinleyicileri etkiledi. Ana konuşmasında, "Bütün anneleri örgütlenmeye çağırıyorum. Benim çocuğum 7 aydır tutuklu ve tek başıma elimden bir şey gelmiyor. Bizler örgütlenmezsek, birşey başaramayız. Ayırım kayırm olmamalı." diyerek duygularını dile getirdi ve yumruklarını sıkarak "Yaşasın Özgürlük!" "Yaşasın Bağımsızlık!" sloganıyla salonun ruh halini yükseltti.

Fransa Sağlık Emekçileri Sendikası'nda faaliyet yürüten Evlyne konuşmasını Fransızca olarak yaptı, ardından konuşmanın Türkçe metni okundu. Evlyne, "Sizin mücadelemizi, kendi mücadelemiz olarak görüyor ve uluslararası alan-

da yürütülen demokratik mücadelenin geliştirilmesinin bir parçası olarak kavruyoruz..."

Sizler, kaybettirilen militanların anaları, Arjantin'in başkentinde bulunan, PLACE de MAYO (mayıs Meydanı)'nda mücadeleciler anaların evlatları için sürdürmüş oldukları mücadelenin devamlılığını" diyerek analarımızın günbe gün yanında olduklarını ifade etti.

Program anaların konuşmaları ve mesajlarla oldukça duygu yüklü geçerken Yeni Gün Müzik Topluluğunun müzik ve Genç Ekin şiir grubunun şiir dinletisi ortamı renklendirdiği gibi izleyiciler tarafından da beğenile alkişlandı.

Analar Kurultayı'na yollanan mesajların yoğunluğu dikkat çekiyordu. Haberimizde bunların hepsini aktarmamız olanaksız olduğundan belli başlılarını aktarmaya çalışacağız. Bu arada anaların duygu ve kavga yüklü konuşmaları program içerisinde devam ediyordu.

Divanda yer alan Selvi Gülmez ana konuşmasına 3 çocuğunun devrimci olduğunu ve bundan gurur duyduğunu anlatarak başladı. Ve ardından TMLGB sekreteri M. Ali Çakıroğlu'nun cenazesine giderken toplu gözaltına alınış serüvenlerini mizahi bir dille dile getiren Selvi ana dinleyicilerin sıcak gülüşmelerine neden oldu. Ardından Erzincan'ın Kemah ilçesinde devlet güçleriyle şehit düşen TKP(ML)TİKKO önderlerinden Halil Çakıroğlu'nu ve kavgasını anlatan konuşması ve onun üzerine söylediği türkülerin duygu yüklü havasını yoğunlaştırdı. Kurultayın valiliğin yasaklama kararına karşı yapılması ve salonun küçüklüğü dolayısıyla slogan atımına müsait olmaması "Halil Yoldaş Ölümüdür!" sloganının atılımına engel olamadı.

Ankara'dan Ümmü Ana, TKP(ML) 3. Genel Sekreteri Şehit Kazım Çelik'in ablası Aşlı Çelik, Bursa'dan gerilla anası Havva Özdemir, Diyarbakır'dan Hatice ana, Balıkesir'den şehit Özgür Evrim'in anası Leyla Evrim, şehit gerilla anası Azime Akbaba, Gazi şehitlerinden Fevzi Tunç'un anası Hediye Tunç, şehit gerilla Müslüm Akyol'un anası Elif Akyol, kayıp anası Hatice Toraman, Kayıp Hasan Gülünay'ın eşi Birsen Gülünay, Adana'dan işkence gören Şerife anamız, Adana'dan Makbule Berktaş, Adana'dan gerilla ablası Hatice Tiryaki, Fatma anamız, Zahide anamız ve daha niceleri vardı kurultayın o küçük ama yüreği ve kavgası büyük salonunda.

Yüreği öfke dolu yumruğu sıkı 35 ana, anamız tek tek söz alıyor, kurultayla ilgili düşüncelerini dile getiriyorlardı. İlk de-

fa mikrofonda konuşmanın verdiği heyecanın dışında paylaştıkları düşüncelerini ifade edişleri düşmana korku bizlere ise güven veriyordu. Ortak sözleri direnişti analarımızın ama tek başına değil. Örgütlü mücadelenin gerekliliğini kavramış, direniş, birlik ve kavga sözleri dökülüyordu analarımızın ağızından. Döküldükçe salonda çoğalıyor, yankısını buluyordu insanların yüreklerinde. Evet, bu analarımızın ilk adımıydı. Salonda söylenen sözler sokaklara taşacak, devletin ummalı başağrısı olacaktı. Devletin top-yekün saldırısına karşı, devrim cephesinin top-yekün iktidar mücadelesi. Kadınımla erkeğimizle, anamızla, evladımızla halk savaşıyla iktidara! Analar Kurultayı ilk adım, yarın bir adım daha sonra koşacağız sömürsüz, sınıfsız insanın insanca yaşadığı günlere doğru.

Bu arada yollanan mesajlar ara ara okunmaya çalışılıyordu. HADEP Bursa Kadın Komisyonu adına yollanan mesajda "Biz yurtsever analar olarak evlatlarımızı ağıtlarımızda değil, serhildanlarda yaşatacağız" dendi. İzmir Emekçi Kadınları Birliği ise gönderdiği mesajda "Çiğlıkları dünyayı saran Arjantinli analar artık öldürülenlerin listesini değil, öldürülenlerin listesini istiyoruz" diye haykırıyorlar... Tüm anaları duyarlılığa ve kavga çağırıyoruz" dedi.

Partizan Kamu Emekçiler ve Partizan İşçiler Analar Kurultayı'na gönderdikleri mesajda "... Emeginizin hakkını ödemek güç. Bizlerin özgür geleceği yaratarak, sınıfsız, sömürsüz bir dünyayı size sunmak tek hedefimiz. O güzel güne değin kavganın sahibi olmaya devam edin. Çünkü kavga sizinle güzel, yaşam sizinle güzel" dediler.

Demokratik Mücadele Platformu adına Asiye Baş gönderdiği mesajda "Biz gözaltında kayıpların aileleri ile birlikte CHP Beyoğlu ilçe teşkilatında oturma eylemindeyiz. Tüm anaları, tüm yüreği yananları, hepinizi bu soylu mücadelede yanımıza, gücümüze güç, sesimize ses katmaya çağırıyoruz" dedi.

YÇKM Gençlik Kültür Komisyonu ise, "Tüm bu baskı ve zulümler nasıl ki mücadeleleri engelleyemiyor, nasıl ki devrimcileri yıldırıyor, siz analarımızda yıldırılmayacaktır" dedi.

Atılım Gazetesi Analar Kurultayı'na gönderdiği mesajda "Analar Kurultayı faşist zulme karşı sömürgeci, soykırımcı kirli savaşa karşı kavgada bende varım diyen herkesi tek barikatta tek yumruk olarak toplasın" dedi.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevinden MLKP-K, TKP-L, TKP(ML) davası tutsakları da gönderdikleri mesajda "Analar kurultayını örgütlü mücadelenin ilk adımı olması dolayısıyla kutlayarak başarılar dilediler.

Sağmalcılar TKP(ML) davası tutsakları gönderdikleri mesajda "Analarımızı cenazelerde, demir parmaklıklar ardında, yokluğumuzda ağıt yakarken değil, alanlarda bu zulüm düzenine karşı öfkelerini haykırırken görmek istiyoruz. İstiyoruz ki, bu adım yarım kalsın. Analar mücadeleyi evladını büyütür gibi özenle büyünsün!"

Gazetemiz Özgür Gelecek'in ve Umud Yayıncılık bünyesinde çıkan Partizan, Yeni Demokrat Gençlik imzalı mesajda "Burjuva-feodal-faşist devletin önümüze koyduğu setleri yıkmalı, dönen çarkları durdurmalıyız. Analarımızın kahredici gücü bir karabasan gibi çökmeli devletin üzerine. Cesaretle ilerlemeli ve örgütlenmeliyiz." denerek sosyalist bir gazete olarak bu oluşumun her zaman yanında, destekleyicisi olduğumuz vurgulandı. Analar kurultayı verilen önergeler ardından saat 18.00 civarlarında sona erdi. ■

Meşruluğumuz güce dönüşmelidir!

Bugün devletin zayıf olduğu, tıkanmış, tepki topladığı, devletten kopuşu hızlandığı 3 nokta vardır. Kürt sorunu, ekonomik terörü yarattığı bunalım ve insan hakları sorunu. Sınıf bilincinde olan- ki bunlar sınıfsal kurtuluş için mücadele veriyorlar- ya da olmayan milyonlarca insan, en sıradan insani haklarını kullanmakta bile sıkıntı çekmekte yaşamın her alanında ezilerek, aşağılanarak yaşamaktadır. Onunda ötesinde insanların artık yaşam hakları bile tehdit altında, nerde ne zaman katledileceği, ne zaman kaybedileceği, kim ne zaman sıranın geleceği belli olmamaktadır. Tüm bu gerçeklerin yaşandığı ülkemizde eğer insan haklarına sahip çıkmayı, örgütleyemiyorsak, "insan, haklarıyla insandır" bilincini insanlara kazandırma noktasında zayıf kalıyorsak, demek ki daha yolun başındayız. Ve el yordamıyla yönümüzü bulmaya çalışıyoruz.

Bugün bir avuç patron- ağa sömürücü sınıf dışında milyonlarca insan, faşizmden acı çekmektedir. Bu acıyı direkt kanında, canında yaşayanlar bile yeterince tepki vermemektedir. Yüzbinlere varan siyasi tutsak, onbinlere varan şehit olmasına rağmen kaç kişi devletten hesap soruyor? "Umutla doğurup büyüttüğüm evladımı, ne hakla elimden alırsın? Ne hakla katledersin?" diyen kaç kişi var? En çok ciğeri yananlar bile soruna yeterince sahip çıkmıyorsa başkalarını duyarlı hale getirmek çok daha zor olacaktır. Eğer sınıfsal köken diyorsak, bu insanların ezici çoğunluğu zaten işçi emekçi, ezilen si-

▼ **Faşist devlete, "Umutla doğurup, büyüttüğüm evladımı, ne hakla elimden alırsın? Ne hakla katledersin?" diyen analarımız örgütlü mücadelenin ilk adımı olan Analar Kurultayı'nı başarıyla gerçekleştirdiler.**

nifa mensuptur.

Demek ki yapılması gereken en önemli şey, insan haklarını savunma noktasında güçlü bir kurumsallaşmayı yaratmaktır. Ve yaşamın her alanında bu sorunu gündeme getirerek komisyonlar oluşturmaktır. Kurumlaşma bir yandan devletin boununda hesap soran değirmen taşına dönerken, diğer yandan dağılmış olan halk güçlerine güç verip, bölük pörçük çalışmalarını toparlayıp bir güç haline dönüştürür. Kenarda duran insanların teşvik eder, ya da manevi baskı uygulayarak işin ucundan tutmasının ön koşulunu yaratır.

Toplumumuzda sistemden

kaynaklanan çok kötü bir gelenek var. Sorunun çözümünü başkalarından beklemek ya da işin yükünü başkalarına yüklemek. Bugün cezaevlerinde ziyarete olanlarca yüzlerce insan gider ama cezaevi, gözaltı, ya da kayıplarla ilgili eylemlilikler olduğunda bu insanların büyük çoğunluğu ortada görünmez. İnsanlar artık ziyaretlerle vicdan rahatlatmadan vazgeçip meşruluğu yüreğinde hissedip baskı ve zulmün hesabını devletten sorulması kavgasına katılmıdır. Bu katılımın sağlanması için her kurum her birey kendine düşen sorumluluğu yerine getirmelidir. Ülkemizdeki genel panorama şudur; bir avuç özverili insan genel adına koşutur. Dönem

dönem bir kısmı yorgun düşüp kenara çekilir, yine bir takım insanlar girer, bir süre sonra onlarda yorgun düşer yerine başkaları geçer. Nicelik ve nitelik olarak büyüme yerine varolanı koruma hakim hale gelir. Hatta dönem dönem geri bile gidilir.

Bu kısır döngünün kırılmasının yolu, birincisi, başta söylediğimiz gibi kurumların yaratılması, ikincisi ise meşruluğun şu yada bu yöntemle bilince çıkarılmasıdır. Devlet kendine yönelik her muhalefeti, bölücü, terörist, yasadışı niteliklerle baskı ve zulüm altında tutmaktadır. İnsanlarda bu niteliklerle karşılaşmamak için muhalefet edenlere destek vermede edilemiyor. Oysa belirleyici olan devletin nitelemesi değil savunulan ya da yapılan şeylerin doğru, insani ya da haklı olup olmadığıdır. İnsan olmak iyiyi ve doğruyu hakim kılmak için diyet ödemeye göze almaktır. Bu diyeti göze alamayanın insanım diye ortada dolma hakkı olmamalıdır.

Emekçi Kadınlar Birliği'nin organize ettiği Analar Kurultayı'nda bir avuç yürekli ana insanlık dersi verdi ve insanları insan olmaya çağırdı. "Çiçeğimizin dallarda kırılmaması için geleceğimizin aydınlık olması için ve bizden sonrakilere karşı başımızın eğik olmaması için zulmedenlere karşı tek yumruk tek barikat olalım." diye.

Yeni Demokrat Kadınlar olarak çağrılarını çağırımız, kavgalarını kavgamızdır diyoruz. ■

Omuz Omuz

Gülistan Deniz

Mücadelede omuz omuzla-ll

Egemen sınıflar tarafından emekçi sınıflara başlıca dört çeşit baskı uygulanıyor. Siyasi, baskı, ekonomik baskı, din baskısı ve kan baskısı denilen aile büyüklüğü, aşiretin, akraba çevrelerinin baskısı. Bu baskılara her iki cinsten maruz kalıyor. Bunların yanısıra beşinci bir baskı olarak özel mülkiyetin ortaya çıkmasından, köleci toplumdaki bu yana kadınların üzerinde erkeklerin baskısı vardır. Bu cins baskısı özel mülkiyetle birlikte ortaya çıkmıştır. Köleci toplum, feodal toplum boyunca sürmüştür ve burjuva sistemi boyunca da sürecektir. Kapitalizm yıkılmadığı müddetçe bu baskılardan kurtulamayacaktır. Ancak birey olarak devrimcileşerek, MLM bilimini benimseyerek bunu beyinlerimizde yıkabiliriz. Beynimizi özgürleştirebildiğimiz oranda çevremizi kazanabiliriz ve bu baskılardan kurtulabiliriz. Bu baskılardan kurtulup meydan okuyanlarla birlikte proletarya ve emekçi kitleleri örgütleyip harekete geçirecek, burjuva özel mülkiyet sistemini yıkıp, siyasi iktidarı ele geçirecek bu baskılardan kurtulabiliriz. Ve bu baskıların maddi temellerini sosyalizm sürecinde ortadan kaldırarak ebedi kurtuluşu sağlayabiliriz. Bunun dışında bir yol yoktur. Bu amacı gerçekleştirmek için, bu baskıların temeli, köyücu, koruyucu ve sürdüren feodal- kapitalist özel mülkiyet aşaihlik sistemine karşı isyan etmek, mücadeleye atılmak ön koşuldur. Bu sistemi yıkmak zorundayız. Ya bu baskılara "modern köle"ce boyun eğip, her geçen gün daha da rezilce sürünerek öleceğiz, ya da bu baskılara ve sistemine karşı insanlığımıza sahip çıkıp onurluca mücadele edeceğiz ve sonuçta gerçek özgürlüğümüze kavuşacağız. Ve böylece gelecek kuşakların nihai kurtuluşunu sağlayacağız.

Baskıların temel sömürücü sınıflar olduğuna göre ve hayatın her alanında kadın ve erkekleri yani bütün ezilenleri kapsadığına göre, kadımla erkeğiyle, çocuğuyla, yaşıyla bütün insanlar hep birlikte mücadele yürütmeliyiz. Din, dil, mezhep, milliyet, cinsiyet farkı gözetmeksizin egemen sınıflar ve sistemine karşı hayatın her alanında, fabrikada, tarlada, okulda, işyerinde, mahallelerde, evlerde nerde bulunursak bulunalım birlikte omuz omuzla mücadele yürütmek zorundayız. Egemen sınıfların "böl, parçala, yönet" politikalarının her türüsüne karşı uyanık olup, mücadele ederek kavgada yerimizi almamız.

Kadınların üzerindeki "erkek egemenliği" ve baskısının temelinde bu sistemdir. Bu sistemin ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vs. marifetidir. O halde sistem yıkılmadan bunun temelini ortadan kaldırmamamızın unutmamamızdır.

Yine unutmamamız ki, kadınlar üzerindeki "erkek egemenliği" özel mülkiyet sisteminin yerleştiği toplumsal bir baskıdır. Sadece evde erkeklerin baskısıyla sınırlı değildir. Kadınlar evde eş, kardeşi ve babasının baskısını ortadan kaldırsa bile, toplumda, çevresinde, birakalım toplumdaki kadınların kendisi üzerindeki cinsi baskıyı bile ortadan kaldırmayacaktır. Yine ev dışındaki bütün toplumsal ilişkilerde aynı baskıya uğrayacaktır. Hor görme, ikinci sınıf görme, küçümseme, cinsel baskılara maruz kalma vs. vs. Demek ki kurtuluş yok tek başına- kurtuluş ancak ve ancak erkek kardeşi, yoldaşı vb. ile birlikte omuz omuzla sermaye sınıfının devletini yıkmayla, özel mülkiyet sistemini yıkmayla olacaktır.

Ve yine biz kadınlar unutmamamız ki; kendimizi geliştirmedikimiz, devrimci- komünistleşmediğimiz müddetçe babamız, erkek kardeşlerimiz ve eşimizin baskısından bile kurtulamayız. Ama devrimcileşince onları kadınlara başla açısını değiştiririz, onlarda devrimcileştiririz. Mücadeleye sevk ederiz. Aksi halde aynı çatı altında bile baskıdan kurtulamayız. Dolayısıyla başta kendimizi ve en yakınlarımızı devrimcileştirmeli, erkeklerle beraber sermaye sınıflarının her türlü baskı ve zulmüne karşı omuz omuzla mücadele yürütmeliyiz. Kurtuluş yok tek başına- ancak işçi, köylü ve tüm ezilen kadın ve erkekler hayatın her alanında, her işte, her yerde birlikte mücadele yürüterek bu baskılardan ortadan kaldırmalıdır. - O halde insanların insanları üzerindeki her türlü baskısının adım adım ortadan kalkacağı sosyalizm ve komünizme varmak için mücadelede görev başına! ■

Anaların isyanı katilleri boğacak!

EKB'nin Analar Kurultayı'na hiçbir gerekçe göstermeden yasak koyan valilik yapılan telefon görüşmesinde tertip komitesinde yer alanlardan bazılarının çeşitli dönemlerde gözaltına alındıklarını bu nedenle kurultayın sorumluluğunu taşıyamayacaklarını (!) bildirmişlerdir.

Bu kendi yasalarına da ters. Çünkü prosedüre göre sabıksız olmak yeterlidir ve tertip komitesinde yer alanlarında sabıksız yoktur. Konuyla ilgili hukuk savaşı vereceklerini söyleyen EKB yaptığı basın açıklamasıyla kamuoyuna şu sonuçları bildirdi. Analar kurultayı gözaltında kayıplara, infazlara, politik tutsaklara yönelik devletin katliam ve baskılarına karşı şu kararları almıştır.

Analardan oluşan komisyonlar ülke çapında ve uluslararası planda tüm kurumlarla ilişkiye geçecektir. Komisyonların oluşturduğu illerde irtibat bürolarının açılması hedeflenmektedir. Devletin herhangi bir saldırısında tüm illerde vakit geçirmeksizin kampanyalar örgütlenmesi, tek merkezde birleştirilmesi gözetilecektir.

Her ayın ilk pazarı anaların sembolik eylem günü olacak, kırmızı fular ve yakılan mumlarla sembolize edilecektir.

Hasan Ocak kampanyasının ortaya çıkardığı ve belkide yıllardır aranan kayıpların birço-

Devletin tüm yasaklamalarına ve zorluklarına rağmen gerçekleştirilen Analar Kurultayı düşmanın yüreğine korku bizlere ise güç verdi.

ğunun kimsesizler mezarlıklarında bulunması ihtimalinin üzerine gidilecek, bu noktada hem bir hukuk savaşı verilecek hem de anaların yükselteceği eylemlerle adil tip ve savcılıklardaki sahipsiz cesetlerin fotoğraf ve parmak izlerinin kamuoyuna açıklanması sağlanacaktır.

Politik tutsaklar için gözaltı, işkence kayıp ve sokak infazlarına karşı başta analar olmak

üzere şehit ve tutsak ailelerinin örgütlü bir güç olarak faşizme karşı çıkışı örgütlenecektir.

Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden halkların gönüllü birliği ile örgütlülükler oluşturularak baskı zulüm ve sömür çarklarına karşı mücadele edilecektir.

Plaza De Mayo analarının yarattığı geleneği sık sık anan çeşitli milliyetlerden analar, bu geleneği ülkemiz koşullarında yaşama geçirerek, faşizmden hesap soracaklarını bildiri-

Yine Filistin, Fransız ve göçmen kadınlarla başlatılan enter-nasyonalist ilişkileri geliştirerek devam ettirilmesi kararı alınmıştır.

Analar Kurultayı'nın gerçekleştirilmesi bir kez daha faşizmin baskı ve yasaklarına karşı diktatörlüğe indirilen bir darbe olmuştur.

Yaşasın Analar Kurultayı!
Yaşasın Anaların Örgütlü Birliği! ■

Kavganın Güncesi

15- 16 Haziran İşçi Direnişi

Kitle hareketleri, sınıf çelişkilerinin şiddetlenen yanının ifadesidir. Mevcut olanı kabul etmemektir. Haklarını korumak geliştirmek ve yeni haklar elde etme mücadelesinin sonuçlarıdır.

Bugün nasıl ki işçi direnişleri, memur eylemlilikleri, Gazi, Ümraniye ve Nurtepe direnişleri; ekonomik, demokratik istemler ve varolan faşizan uygulamalara yönelik ise o zaman 15-16 Haziran İşçi Direnişi de sınıfın kendiliğinden gelme mücadelesinin/ hesaplamasının onlarca biçiminden biriydi.

O dönemde, grev ve direnişlerle, boykot ve yürüyüşlerle, toprak işgalleriyle, ulusal taleplerle vb. kendiliğinden gelme mücadelelerle her ne kadar belirleyici olan iç dinamiklerin kendisi olsa da konjoktürün etkileyciliğini de gözönünde bu-

lundurmak gerekir. Zira, sömürge ve yarı- sömürge devrimci savaşlar, Batı Avrupa'da öğrenci hareketleri ve özellikle Çin'deki Proleter Kültür Devrimi tüm dünyayı etkisi altına almıştı. Dünyadaki bu gelişmelerden ülkemizin etkilenmemesi düşünülemezdi.

274 ve 275 sayılı sendikalar yasasındaki değişikliklerle o dönem için TÜRK-İŞ'ten bir adım ileri olan DİSK'in tasfiyesi gündeme gelince bizzat DİSK tarafından örgütlenen fakat emekçilerin mücadelesi DİSK barikatını da ezip geçince, karşısına DİSK, TÜRK-İŞ, AP, CHP..... bloğu olan 15-16 Haziran İşçi eylemlilikleri gelişti.

Ve ancak direnerek hak alınabileceğini, ancak direnerek egemen sınıflara diz çöktürülebileceğini 150 bin işçi, eylemliliklerle/ direnişleriyle gösterdi. Sonuçta, 275 sayılı tasarı meclise henüz sunulmadan çekildi. 274 sayılı yasa tasarısında ise yapılan değişikliklerin önemli bir bölümü iptal edildi.

Her türlü işgaller, yürüyüşler, mitingler, direnişler vb. eylemliliklerde bir ML'nin yapması gereken bilimsel bir tarzda (olumlulukları ve olumsuzluklarıyla) gerekli dersleri çıkartarak sınıf mücadelesinin hizme-

tine sunmaktır.

Komünist önder İbrahim KAYPAKKAYA'da bizzat pratiğin içerisinde ön saflarda yer alarak 15-16 Haziran eylemliliklerini muhasebesini yapmış ve şu dersleri çıkartmıştır:

İşçi hareketi, birinci olarak, devrimin şiddete dayanacağını, bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Aybar-Aren oportünizmine ve bütün pasifist parlamentarist görüşlere ağır bir darbe indirdi.

İkinci olarak, işçi hareketi, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu egemen sınıfların ordusundan beklemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle, sıkıyönetimle bastırılmıştı. Süngülerin gölgesine sığınan patronlar, sıkıyönetim makamlarıyla birlikte yüzlerce işçiyi işten atmışlardı. Yüzlerce devrimci işçi, aydın, sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandı. Bütün bunlar M. Belli'nin, D. Avcıoğlu'nun ve H. Kıvılcımlı'nın cuntacı hayallerinin ve anti Marksist-Leninist devlet ve ordu tahlillerinin saçmalığını ortaya çıkardı.

Üçüncüsü, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, gerçek kahramanların kitleler oldu-

nu bir kere daha gösterdi. Ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci küçük-burjuva akımlarına ağır bir darbe indirdi.

Dördüncüsü, 15-16 Haziran direnişinin bastırılması, devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını, şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak işçi ayaklanmalarının kırılık bölgelere çekilmediği takdirde, bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi. PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte, şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi.

Beşincisi, 15-16 Haziran'dan sonra gelen ve üç ay süren sıkıyönetim, en zor koşullarda dahi mücadeleye devam etmenin ancak gerçek devrimci bir örgütlenmeyle, yasadışı bir temel atarak ve çalışmalarını bu temel üzerine inşa ederek mümkün olabileceğini gösterdi. Legaliyete bel bağlamanın, revizyonist örgütlenmenin, şiddetlenen sınıf mücadelesi koşullarında halkımıza zarar vermekten başka bir işe yaramayacağını gösterdi.

Altıncısı, 15-16 Haziran Direnişi, ülkemizde devrimin nesnel koşullarının ne kadar olgunlaştığının somut bir kanıtı oldu.

lerini taşıyordu. Mayıs ayının sonlarına doğru hükümet Başkent Pekin'in bir çok semtinde sıkıyönetim ilan etti. Ordu-polis harekete geçirildi. Meydan tanklarla sarılıyordu. 8 Haziran da 27. ordu tank desteğinde direnişçileri kurşun yağmuruna tuttu. Meydan da ve değişik bölgelerdeki direniş gösterilerinde kurşunlarla binlerce kişi öldürüldü ve onbinlerce kişi yaralandı.

Başkan Mao'nun BPKD ile geliştirdiği ve kitlelere kavratıldığı "gericilere karşı isyan etmenin meşruluğu" prensibinin genelleşmesinin yeni bir örneğini Tiananmen direnişi teşkil eder. ■

tarihten kısa kısa olaylar

● Mikhail Ivanoviç Kalinin ölümü

Kalinin, işçi kökenli ünlü Bolşevik önderlerinden biridir. "Komünizmin ideallerini yaymak için tutku gerekir. Kitlelere öncülük etmek için insanın kendisi de kitlelerle birlikte aynı tutkuyla yanmalıdır" diyen Kalinin'e 71 yıllık yaşamında hep tutku yol gösterdi. SBKP yöneticilerinden Lenin ve Stalin'in savaş yoldaşı M. L. Kalinin 3 Haziran 1949'da öldü.

● Hukuk Fakültesi işgal edildi

İstanbul Hukuk Fakültesi'nden Deniz Gezmiş'inde içinde bulunduğu 30 devrimci öğrenci 12 Haziran 1968 yılında fakülteyi işgal ettiler. Öğrenciler "reform isteğiyle" boykota başlamışlar ve sınavların yapılmasını engel olduktan sonra rektörler binasını, profesörler evini, Hukuk fakültesini işgal edip büyük demir kapıları kapayarak merkez binaya el koymuşlardır. Bu öğrenci gençleri 300 yakın diğer öğrenci arkadaşları da desteklemiş ve isteklerin kabul edilmesiyle işgal eylemi son bulmuştur.

● İsrail Lübnan'ı işgal etti

6 Haziran 1982'de İsrail ordusu Lübnan'a girdi. FKO üşlerinin yok olduğu bu işgal eyleminde 50 bin kişi öldü.

Tiananmen Katliamı

Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki reformlara SSCB'de kinin tersine bir gelişme sürer eşlik etmedi. Bu doğrultuda toplumdaki gelen talepler giderek yoğunlaştı ve 1988'in sonlarından itibaren kitlesel gösterilere yol açmaya başladı. Çin'de yıllardan beri siyasi eylemlere ve hareketlenmelere sahne olan ünlü Tiananmen (Sürekli Barış) Meydanı'nda öğrencilerin başlattığı gösteriler kısıyasürede büyüyerek ciddi bir boyut kazandı. 15 Nisan 1989 tarihinde Pekin Üniversitesi'ne bağlı öğrenciler, Komü-

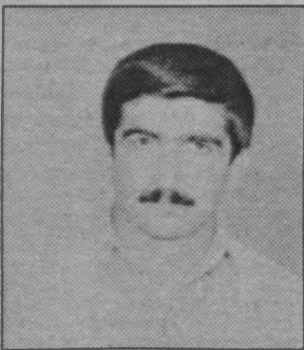
nist Gençlik Birliği'nin eski liderlerinden "liberal-Maocu" olarak nitelendirilen bir dönemin başbakanı Hu Yaobang'ın ölümüyle sokaklara döküldüler. Hu 1987 öğrenci eylemlerine "hoşgörüyü" yaklaştığından görevine son verilmişti.

Öğrencilerin bürokratik-burjuva diktatörlüğüne duydukları tepkiyi dile getirmek için Hu Yaobang'ın cenaze töreni iyi bir fırsat oldu. Törene bir milyon aşkın kişi katıldı. Öğrenciler sloganlarıyla yönetimi eleştirirken Deng ve Li Peng'in de istifasını istiyorlardı. Öğren-

cilere halkın yanısıra, öğretmen üyeleri ve işçi konfederasyonları da destek sunuyordu. Binlerce öğrenci Tiananmen Meydanı'nı işgal etmiş çadırlar açmışlardı. Aralarında bir çok öğrenci Başkan Mao'nun poster-

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

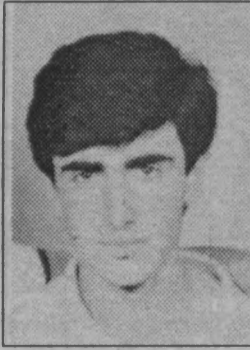
NAKİ GÖKSU

Dersim'de düşmanla girdiği çatışmada yaralı olarak kurtulur. Gittiği köyde düşman tarafından esir alınır ve 8 Haziran 1991 yılında bir binbaşı tarafından infaz edilir.

YILDIZ ÇİÇEK

Artvin Şavşat'ta girdiği çatışmada 8 Haziran 1992 yılında şehit düştü.

HİDİR DOĞAN

Dersim Hozat ilçesine bağlı Zimek Köyü'nde düşmanla girdiği çatışmada 6 Haziran 1992 yılında şehit düştü.

HAŞİM GÖZOĞLU

1 Haziran 1990 tarihinde Gölbaşı'da düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü.

GÜLBAHAR GÖYNEK

9 Haziran 1994 tarihinde Dersim'in Ovacık ilçesinde girdiği çatışmada şehit düştü.

HAKKI ŞENLİ

11 Haziran 1992 tarihinde İsviçre'nin Züriç şehrinde sabahleyin kendi evinde ölü bulundu.

Ayrıca Proletarya Partisi üyesi ve savaşçılarından A. Asker Doğan, Aziz Ardas, Mehmet Zeki (kod adlı) yoldaşları ve diğer tüm devrim şehitlerini saygıyla anıyoruz. Anıları mücadelemize ışık tutacaktır.

www.partizanarxiv.net

Hasan Ocak katledildi, katiller biliniyor

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- Gözaltında kayıplar ülkesiyiz. Gün geçmiyor ki gözaltına alındıktan sonra kaybedilen ve katledilen insanların ilgili haberler almayalım. Faşist TC gelişen devrimci mücadele karşısında acizleştiğe faşist baskılarının boyutunu artırıyor, yeni yol ve yöntemlerin arayışına giriyor. En ufak demokratik hak ve özgürlüklerin isteminde geniş yoksul ve emekçi yığınlar üzerinde estiren terör boyutlanırken, buna karşı duran ve halk iktidarı için savaşan güçlerde her alanda, her platformda haklı mücadelenin ivmesini arttırmakla karşı karşıydılar. Karşı-devrim cephesinin başvurduğu faşist baskılar karşısında devrim cephesi güçleride ona karşı duruşta ilkeleri ışığında her türlü yöntem ve aracı kullanmaları en meşru haklarıdır. Olaya gözaltında kayıplar noktasında baktığımızda devrimci güçlere düşen görevin ne olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Bizler gözaltında kayıplarla ilgili olarak yürütülen kampanyaların boyutunu arttırmak ve bu konuda devletin üzerine bir karabasan gibi çökmek zorundayız.

Son olarak gözaltında kaybedilen Hasan Ocak'ın cesedinin kimsesizler mezarlığında bulunması bir geçişi daha gözler önüne serdi. Devleti bu konuda sıkıştırmak ve neticesinde verilecek bir dizi hukuksal girişimler ve bunu destekleyecek fiili eylemliliklerle kimsesizler mezarlığının açılıp, incelenmesine yönelik talepler devrim cephesinin kazanımlar elde etmesini getirdiği gibi egemen sınıfların teşhiri de beraberinde getirecektir. Bir ülkedeki faşist uygulamaları gözler önüne sermenin en etkili yollarından biride devletin legal ve illegal meşru güçlerince yapılan katliamların, gözaltında kayıpların teşhididir.

Ailesi Hasan Ocak'ı bulabilmek için 1,5 ay boyunca her türlü yöntemi (işgaller, hukuksal girişimler, kamuoyu yaratmak amacıyla basın açıklamaları, açık grevleri yürüyüşler, y) kullanmada tereddütsüzce çaba sarfettiler. İlk önce açık grevi başlattılar. Ardından CHP Beyoğlu İl Binası'nı işgal ettiler, bir dizi eylemlilikler gerçekleştirdiler. Bakanlarla, emniyet müdürleriyle görüştüler. H. Ocak'ın ailesi en son olarak İstanbul'daki morglara gitmeye karar verdi. 15 mayısta Cerrahpaşa Adli Tıp morgunda resimlerden H. Ocak'ın cesedi ailesi tarafından teşhis edildi. Savcılığın onca zorluk çıkarmasına rağmen H. Ocak'ın cesedi kimsesizler mezarlığında bulundu.

...VE HASAN OCAK'IN DÜĞÜNÜ YAPILDI

19 Mayıs günü Hasan Ocak'ın cenazesi Altınşehir Kimsesizler Mezarlığı'ndan alınıp saat 12:00'de Devrim Mahallesi'ndeki

▼ Arjantin'li analardan sonra yaşadığımız coğrafyadaki kayıp aileleri de haykırıyor: "Artık öldürülenlerin değil, öldürenlerin listesini istiyoruz!"

Cemevi'ne getirildi. Bu andan itibaren Hasan Ocak'ın düğününe katılmak için İstanbul'un bir çok yerinden insanlar yüreklerinde öfke, gözlerinde kin "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!" sloganlarıyla Cemevi'nin önünde toplanmaya başlamıştı. Ailesi H. Ocak'ın cenazesini yeşil ve kırmızı bezlere sarıktan sonra "Biz oğlumuzun düğününü yapıyoruz" diyerek kefene kına sürdüler. Burada bir konuşma yapan Baba Ocak, oğulunun yiğitliğini ve haksızlığa karşı savaştığını anlattıktan sonra "Senin de anıtının dikileceği bir gün gelecek" diyerek konuşmasını bitirdi. Dışarıda bekleyen 5 bini aşkın kişilik kitle kortej oluşturarak Hasan Ocak'ın cenazesini beklemeye başladı. Bekleyiş sırasında "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!", "Katil Devlet!" sloganları Devrim Mahallesi'nin sokaklarında yankılanıyordu. Devrim Mahallesi bir ilk'e daha imzasını atmıştı. Taşlar ve yüreklerle oluşturulan barikatlardan sonra tüm devrimci-demokrat ve komünistleri bir araya toplayan bir şehitin uzun süre kayıp olan fakat sonra Türkiye'de ilk defa bulunan bir devrimcinin cenazesine ev sahipliği yapmak. Bundan dolayı "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Hasan Ocak Ölümsüzdür!" sloganlarının Devrim Mahallesi'ndeki yeri çok önemlidir. Artık Hasan Ocak'ı toprağa verme, babasının deymiyle düğününü yapma zamanı gelmişti.

Hasan Ocak'ın tabutu Cemevi'nden dışarı çıkartıldı. "Kahrolsun Patron- Ağa Dü-

zeni, İktidar Partizan'ın Hedefi!", "Hasan Ocak Yaşıyor, MLKP-K Savaşıyor", "Hasan Ocak Ölümsüzdür!" sloganları eşliğinde Hasan Ocak'ın tabutuna MLKP-K bayrağı sarıldı. Damatlıklar giydirilmişti. Düğün yerine gidilebilirdi artık.

Hasan Ocak damattı, peki gelin? Gelinde sosyalizm ve komünizmdi. Uğrunda nice canlar verilmişti, verilmeye devam edilecekti.

Kortej önde Hasan Ocak'ın tabutu olmak üzere "Hasan Ocak Ölümsüzdür!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "İktidar Namlunun Ucundadır!", "Halk Ordusu TIKKO Katilerin Peşinde!" sloganlarıyla mezarlığa kadar yüründü. Hasan Ocak'ın cenazesi toprağa verilip tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunulduktan sonra "Bize ölüm yok" marşı okundu. Burada Hasan Ocak'ın bir arkadaşı, abisi ve babası birer konuşma yaptı. Baba Ocak "Oğlum toprağa vermekle mücadelemiz bitmedi. Burada biten oğlumun düğünüdür. Mücadelemiz asıl şimdi başlıyor" dedi. Daha sonra kitle yavaş yavaş dağıldı.

150 kişilik Partizan korteji mezarlıkta devrim andı içtikten sonra marşlar okuyarak Cemevi'ne kadar yürüdü. Bu arada "Hasan Ocak Ölümsüzdür!" TKP(ML) TMLGB imzalı bir pankart cemevi'nin karşısına asıldı. Daha sonra ise buradan dağıldı.

Hasan Ocak nezdinde gözaltına kayıplara ilişkin, geniş boyutlu kampanyalar yürütüldü. Neticede H. Ocak'ın cenazesi devlete

karşı girişilen dışı dışı mücadele sonucu bulundu. Şimdi sıra sayıları yüzleri bulan ve gündün güne artan kayıpların akıbetini öğrenmektir. Artık öldürülenlerin listesini değil, öldürenlerin listesini istiyoruz. Kayıp aileleri en son bu kampanya çerçevesinde CHP Beyoğlu İlçe Teşkilatı'nda oturma eylemine başladılar. Ve haykırıyorlar. "Gözaltında Kayıpların Akıbetini Soruyoruz!", "Katilleri İstiyoruz!", "Tüm Belgeler, Dosyalar, Ailelere ve Kamuoyuna Açılsın!", "Devlet Hesap Versin!" Bu istemler doğrultusunda gözaltında kayıpların yakınları ve duyarlı çevreler eylemliklerini kampanya çerçevesinde genişletiyorlar. Bu kampanya geniş bir şekilde desteklediği takdirde Arjantin'de olduğu gibi Türkiye'de de egemenleri dize getirecektir.

HASAN OCAK'IN ANISINA CAN YEMEĞİ

Polis tarafından gözaltına alındıktan sonra öldürülen Hasan Ocak'la ilgili olarak 21 Mayıs pazar günü Devrim (Gazi) Mahallesi Cemevi'nde can yemeği verildi. Alevi geleceği olan can yemeğine Hasan Ocak'ın ailesi, arkadaşları ve devrim Mahallesi halkı katıldı.

600 kişinin katıldığı yemek devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve konuşmayla başladı. Ardından kitle marşlar ve sloganlar eşliğinde Gazi Mezarlığı'na doğru yürüyüşü geçti. Mezarlığa gelindiğinde kitlenin sayısı 1000'e yaklaşıyordu. Mezarın başında yapılan saygı duruşu ve anmanın ardından kitle yine aynı şekilde sloganlarla geriye döndü.

GÖZALTINDA KAYIPLARDAN BİRİ DAHA BULUNDU

15 şubatta gözaltına alınan Rıdvan Karakoç'un cesedi, Hasan Ocak'ın cesedinin bulunduğu Beykoz Bozhane Köyü yakınlarındaki ormanlık alanda bulundu. 15 şubattan bu yana kendisinden haber alınmayan Rıdvan Karakoç'un yoğun işkencelerden geçirilmiş ve iple boğularak öldürülmüş cesedi Hasan Ocak'ın cesedinin bulunduğu Beykoz Bozhane Köyü yakınlarındaki Dedeler mevkii'ndeki ormanlık alana 1 mart günü atıldığı anlaşıldı. Karakoç'un cesedinin 26 mart günü İktelli Mezarlığı'nda 1026 numarayla gömüldüğü öğrenildi. Açıkta ki devletin kimsesizler mezarlığı olarak açıkladığı yer kayıplar mezarlığıdır. ■

Trakya kır gezisinde Partizan coşkusu

Trakya/Özgür Gelecek- Trakya Partizan işçileri, Partizan kamu emekçileri ve Yeni Demokrat Gençlik'in düzenlediği kır gezisi büyük bir coşku ve dayanışma ruhuyla gerçekleştirildi. Kır gezisine yaklaşık 150 kişi katıldı.

Gezi arabalarının saat 10.30 civarında bir alanda durması ve kitlenin bir araya gelmesi sonucunda Trakya'nın sarp, coşku verici, dost dağlarına yaklaşık 45 dakika süren bir tırmanış gerçekleştirildi. O dik, kumlu ve taşlı yolları kadın, erkek, yaşlı, çocuk insanlar büyük bir istekle tırmanıyorlardı. Ve birçok sarp dağlardan ve çakıllı yollardan yürüneceğini ve dağların doruklarının ancak böyle fethedilebileceğini olan inançla doluydu yürekler.

Bu yürüyüşten sonra etkinliklerin sunulacağı alana gelindi. Burada ilkönce kumanyalar dağıtıldı. Dostlar, arkadaşlar birbirlerini görünemir sevinciyle selamlaştı. Bu arada alana Partizan imzalı ve Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Stalin'in ve Mao'nun posterlerinin bulunduğu bir pankart asıldı. Bunun yanı sıra TKP(ML) TMLGB'nin iki yere pankartı, bu pankartların yanı sıra 3 yerde TKP(ML) bayrağı asıldığı görüldü.

Saat 12.00 civarında bütün bu çalışmalar ve etkinliklere katılacak insanların provaları devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ardından açılış konuşması yapıldı. Proletarya Partisi'nin 23. kuruluş yıldönümünün kutlandığı konuşmada daha sonra Komünist Önder İbrahim Kaypakka-

ya'nın Diyarbakır zindanlarında katledilişinin 22. yıldönümü olduğu vurgulandı. Kaypakka-ya'nın ancak savaşarak, onun görüşlerini kavrayarak, kavrayarak anılabileceğinin belirtildiği konuşmada, halkın ancak örgütlenerek

feodalizme, faşizme emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı savaşabilecekleri bir kez daha vurgulandı. Bu konuşmadan sonra Proletarya Partisi'nin ve kızıldorunun marşları toplu halde okundu. Marşlardan sonra kitle coşkun duygularla "Yaşasın Partimiz TKP(ML) Ordumuz TIKKO, TMLGB!" sloganını attı. Daha sonra Trakya bölgesi Partizan işçilerinden bir işçi konuşma yaptı. Partizan işçi yaptığı konuşmada, Trakya Bölgesi'nde çalışan işçilerin sorunlarına değindikten sonra "bölgemizdeki işçilerin en yakıcı sorun örgütlenme sorunudur. Bugün voreimizde faaliyet gösteren Türk İş, Hak İş ve DİSK sendikaları bu düzene hizmet et-

Trakya Partizan ve YDG okurlarının düzenlediği kır gezisi büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi.

mektedirler. Bunlardan Türk-İş ve Hak-İş işçilerinin en basit haklarını savunmak bir yana işçilerin emeğini sermayeye peşkeş çekmektedir. DİSK ise sol görünümü fakat reformist bir sendikadır. Bizim yapmamız gereken Proletarya saflarında örgütlenerek, bu düzeni kökten değiştirmektir" şeklinde bitirdi konuşmasını. Yapılan konuşmanın ardından Lüleburgaz'dan Değişim Tiyatro bir skeç sundu. Skeç gösterisinden sonra ise Trakya Kamu emekçileri adına bir konuşma yapıldı. Bu konuşma kamu emekçilerini örgütlenmeye ve mücadeleye çağrı niteliğindedir. Daha sonra kadın sorunu ile ilgili bir skeç oynandı. Skeç kadın-erkek izleyici topluluğu tarafından ilgiyle izlendi. Daha sonra ise Trakya Bölgesi'nden amatör bir grup sahneye çıktı. Türküleriyle güzel bir dinleti sunan bu gruptan sonra Ali Haydar Yıldız'ın katıldığı İbrahim Kaypakka-ya'nın ise yaralı olarak ele geçirildiği gece ile ilgili bir oyun sahnelendi.

Bu oyunla birlikte kitle yüreklerindeki kını faşizmin yüzüne haykıran "İktidar Namlunun Ucundadır!" sloganını haykırıyordu. Bu arada Erzincan direnişinde katledilen 3 kızıl karanfil anıldı. Ardından "Halil Yoltaş Ölümsüzdür!" şiarı Trakya dağlarını inletti.

Bu gösteriden sonra programa bir saat ara verildi. Gezinin ikinci bölümüne gençlikle ilgili bir konuşmayla başladı. Konuşmada gençliğin büyük bir kültür erozyonuna uğratılarak yozlaştırıldığı ve emperyalizmin yoz kültürünün empoze edildiği vurgulandı. Bu yozlaştırılma çabalarına karşı gençliğin mücadele etmesi ve insanlığın nihai kurtuluşu olan komünizm için mücadele etmesi gerektiğinin belirtildiği konuşmada halk gençliği Proletarya Partisi'nin komsomolu içerisinde örgütlenmeye çağrıldı. Bu çağrı konuşmasından sonra amatör bir grubun müzik dinletisi sunuldu. Partizan dergisi adına bir arkadaşın yaptığı konuşmadan sonra programın sonlarına doğru Grup Şiar coşkun müziğiyle bir müzik ziyafeti sundu Trakya dağlarına. Kitle Grup Şiar'ın eşliğinde hallelaylar çekti, karşılıklı oyunlar oynadı.

Kapanışa doğru kitle bir yumruk ve bir yürek, devrim andı içti. Daha sonra ise dost Trakya dağlarından otobüslerin bulunduğu alana doğru harekete geçildi.

Trakya dağlarına yapılan kır gezisi coşku dolu ve dostluk doluydu. Ve öylece sona erdi. ■

kıs... kıs... kıs...

Lewis yargılanıyor

■ Dış Haberler Servisi- Fransa'da yayınlanan Le Monde gazetesinin 16 Kasım 1993 günlü sayısında "Türk hükümetinin Ermenilere karşı sistematik bir soykırımı yoktur" şeklinde açıklamaları çıkan Amerikalı tarih profesörü Bernard Lewis yargılanıyor. Le Monde ve Lewis hakkında iki ayrı dava açan Ermeniler, iki ayrı gerekçeye dayanıyorlar. Birincisi, Yahudi soykırımını reddetmeyi insanlık suçu kapsamına alan Gayssot yasası, diğeri ise medeni kanun. Ceza mahkemesindeki ilk dava, "Gayssot yasası II. Dünya Savaşı yıllarındaki suçları kapsar." gerekçesiyle düştü. Bunun üzerine Ermeni Demekleri Forumu ve LICRA (Irçılıkve Yahudi Düşmanlığına Karşı Uluslararası Lig), medeni kanuna dayanarak "soykırım kurbanları ve aileleri" adına 100 bin franklık manevi tazminat davası açtılar. 17 mayısta ilk duruşması yapılan davaya önümüzdeki aylarda devam edilecek. Duruşmada, Ermenilerin avukatı Patrick Deveciyan, Lewis'in Türk hükümetinin Kürt katliamına karşı sessizliğini de teşhir etti.

Atina'da kutlama

■ Dış Haberler Servisi- Nazilerin ve nazizmin, büyük bir yenilgi ile hüsrana uğramalarının 50. yıldönümü, Yunanistan'ın başkenti Atina'da kutlandı. Atina muhabirimizin gönderdiği habere göre 8 mayısta, Yunanistan'da bulunan devrimci-demokrat komitelerin organizasyonu ile gerçekleşen yürüyüşe, 2 bine yakın insan katıldı. Yürüyüşte TKP(ML), MLSPB ve TDKP taraftarları destek amacıyla yer aldılar. Anarşistlerin yol kenarlarındaki bazı arabaları tahrip etmeleri dışında olaysız olarak geçen yürüyüş parlamento binasının önünde son buldu.

"ETA"yla masaya oturulamaz

■ Dış Haberler Servisi- İspanya merkez sağ lideri, Halkçı Parti Başkanı Jose Maria Aznar, ETA örgütüyle masaya oturulması halinde İspanya'nın parçalanacağını söyledi. "ETA teröristleri silahları bırakır ve şiddetten vazgeçerlerse, o zaman ciddi olarak gelecekları hakkında iyilikler düşünebiliriz. Ama hepsi bu" diyen Aznar, ETA'nın kendisini öldürmek istediğini, çünkü kendisinin pazarlıklara engel olduğunu söyledi. Bilindiği gibi 19 nisanda, Madrid'de Aznar'a suikast düzenlenmiş ancak başarılı olunamamıştı. Aznar'ın söz konusu ifadeleri TC'nin boyalı basımında da övgülerle karşılandı.

Kapitalizmin vahşeti iyice teşhir oldu

Dış Haberler Servisi-Dünya kapitalizminin, ayakta kalabilmek amacıyla yürüttüğü iğrenç politikalar, gün geçtikçe daha büyük tepkileri doğuruyor. 24 yaşındaki Hasija Kesmer, kendisinin ve diğer 10 Müslüman'ın Drina Köprüsü'ne götürülüşünü anlatıyor: "50 yaşındaki kuzenim Hamet'e işkence yapıldı ve başı kesildi. Bir Sırp 'bu kafa top olsun, biz de futbol oynayalım' dedi. Vurdular. Kafa Drina'ya düştü." Anlatılan olay 1992 Mayıs'ında gerçekleşti. Bugün ise Sırp gericileri, atıldığı anda insan derisini yakan fosfor bombası kullanıyorlar.

Geçtiğimiz aylarda, Alberto Scilingo adlı bir albayın itirafları sonucu, "kaybedilen" insanların akıbeti somut olarak açığa çıktı. 1976 ile 1982 arasında devlet tarafından yürütülen kirli savaşta 30 binin üzerinde insan Atlantik okyanusuna atılmıştı.

Geçtiğimiz yıl ise, tam da bu aylarda çoğu Tutsi olan 500 bin insan, Hutu devleti tarafından korkunç bir biçimde katledildiler. 1994'te iktidara gelen Tutsi egemenleri, birkaç ay önce bu kez Hutulara karşı etnik temizlik başlattı.

Bütün bu olanlar, yakın zamana ait. Biraz daha geçmişe gidildiğinde, ırkçı Güney Afrika rejiminin siyahlara karşı süreklilikli düzenlemesi, bir Filistinlinin kolunu taşıyan İsrail askeri, Peru'da ortaya çıkarılan toplu mezarlar, ABD'nin Vietnam icraatları, Nazilerin gerçekleştirdiği toplu imhalar, Çan Kay-şek'in kazıklara diktiği komünist ve yurtsever kelleleri, ABD'nin atom bombası zihinlerde canlanacaktır. Peki ama bütün bunlar neden oluyor?

Geçtiğimiz haftalarda, Arjantin'de kayıplar, Rus çarlığının Çeçenya'da giriştiği işgal ve katliam, Bosna'da etnik temizlik vb. olayların teşhirinden gücünden "ilham alan" burjuva medya, "bir-iki insani şov" yapma amacıyla "Gizlenemeyen Günahlar", "Dünyada Şiddet Eğilimi" gibi manşetler atıldılar. Oysa, bütün ha-

▼ Güney Afrika. Apartheid denilen beyaz ırkçı politikanın mimarları, siyahları adeta hayvanlar gibi katlettiler.

▼ Arjantin. Latin Amerika'da kayıplar politikasının pilot bölgesi. 30 binden fazla insan alçakca "kaybedildi".

ber ve makaleler gerçek faili gizlemeye hizmet ediyordu.

Örneğin Büyük Proleter Kültür Devrimi suçlandı. 1975'te iktidarı alan Kızıl Kmerler, 1 milyon kişinin ölümünden sorumlu tutuldu. Vietnam? Vietnam'ın failleri "yargılanmıştı". Naziler de yargılanmıştı. Filistin ve Güney Afrika'da ise "asayiş" sağlanmıştı.

Bütün bu iğrenç duygu sömürlerini, en iyi Saraybosna Eğitim Bakanı Enez Karic yanıtladı: "Biri bir adam öldürürse, onu hapse atarsınız. Biri 20 adamı öldürürse, akıl hastası ilan edilir ve psikiyatri tedavi-

sine alınır. Fakat birisi 200 bin adamı öldürürse, Geneva'ya barış görüşmeleri için davet edilir." Bu sözler faşist Sırp lideri Radovan Karadzic'i ima ediyordu.

Gerçekten de bugün emperyalizm yüzünden, insanlık tarihinin en sapkın, en vahşi soykırım politikaları sürdürülüyor. Sömürü ve baskı düzeninin efendileri,

dünyanın ezilen halklarının eti ve kanıyla besleniyorlar ve sonra da "barış güvercinleri" olarak ortaya çıkıyorlar. Gericiliğin kabaran kan dalgası, bugün dünya çapında olağanüstü teşhir olmuş durumda. Ve emekçilerin bedenlerine doyan tarih, yeni toplumun, sosyalizm ve komünizmin ebeledine kaçınılmaz çağını yineliyor: Barbarlık çağını kapatın!

▼ Vietnam. ABD'nin metrekareye 4 ton bomba yağdırdığı ülke.

Köy yolundan geçen silahsız insanlar vahşice tarandı.

Köylüleri öldüren birliğin komutanı yargılandı.

ABD medyası "suçluya"

cezasının verildiğini iftiharla açıkladı.

Gerçek virüs Ebola mı?

Dış Haberler Servisi- Bir Orta Afrika ülkesi olan Zaire'de başlayan, öldürücü Ebola virüsü salgını korkunç bir şekilde yayılıyor ve yüzlerce mason insanın canını almaya devam ediyor.

Salgın, ilk kez, Kimfumu adlı 36 yaşındaki bir laboratuvar teknisyenindeki belirtilerle başladı. Geçen ay, Zaire'nin küçük bir tarım kenti olan Kikwit ana hastanesine acil müdahale için gelen Kimfumu, iki operasyondan geçti. Ancak, cerrahlar hiçbir şey yapamamış, çaresiz kalmışlardı. Çünkü, hastanın tüm iç organları kanama halindeydi. Fakat, daha sonra Kimfumu'ya müdahale eden biri İtalyan rahibe 5 cerrahta aynı belirtiler görüldü: Baş ağrısı, ateş, ishal, burun-kulak-makat-anüs deliklerinden kan gelmesi. Birkaç gün içinde hepsi öldü.

Virüs salgınının duyulması üzerine, Zaire hükümeti, Avrupa ve Amerika'dan kamu sağlığı talebi etti ve yardım istedi. Kikwit'deki sağlık ocakları kapatıldı, okullar tatil edildi. Amaç, kentin 400 km. batısındaki 4 milyon nüfuslu başkent Kinhasa'yı virüsten korumaktır.

Fakat geç kalınmıştı. Civar bölgelerde, Mosango, Bonga-Yasa ve Vanga köylerinde virüs can almaya başlamıştı. Bunun üzerine, İtalya'da, ölen rahibe **Floralba Rondi**'nin iki kızkardeşi karantina altına alındı.

Ebola, daha çok AIDS'e benzeyen özellikler taşıyor. Hasta bir hafta içerisinde iyileşmezse ölüyor. Daha önce, Afrika'nın Lassa ve Marburg, Güney Afrika'nın ise Sabia, Junin ve Machupa bölgelerinde görülmüş. Virüs, kan veya diğer vücut sıvılarıyla doğrudan temas halinde diğer canlılara da geçiyor.

Ebola'nın yayılma özelliği göstermesiyle beraber, WHO (Dünya Sağlık Örgütü) Müdür Yardımcısı Dr. Ralph Henderson "Binlerden veya onbinlerden bahsedemeyiz. Bu bir veba vakası değil." diyordu. Henderson'un bu açıklaması bilim çevrelerinde şaşkınlıkla karşılandı. Çünkü veba, bir orta çağ hastalığıydı ve bu kadar yayılması zaten bir felaket olurdu. Fakat Ebola muazzam şekilde

yayılıyordu ve buna rağmen, Henderson hastalığı abartmamak gerektiğini söylüyordu. İtalyan hükümeti olayı abartmış mıydı? Birçok uluslararası sağlık kuruluşu Zaire'ye gitmesine rağmen, virüs yayılmaya devam etti. Bu da haliyle bazı diğer soruları doğurdu. Örneğin, virüs Kimfumu'ya nasıl bulaşmıştı? Kikwit'deki 350 yataklı hastanede kalan 330 hasta, neden doktorları beklemeden kaçmıştı? Hastalık neden Zaire, Peru gibi ülkelerde ortaya çıkıyordu da, örneğin İngiltere'de ortaya çıkmıyordu?

GERÇEK VİRÜSLER

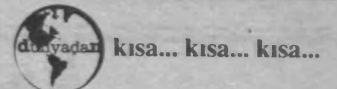
Ebola'nın yayılması üzerine, Kaliforniya Üniversitesi AIDS Araştırma Merkezi'nde çalışan Peter Lurie, anlamlı açıklamalar

yarı yaptı. Lurie, IMF ve Dünya Bankası'nın, toplumların yapısını dikkate almadan hazırladığı "yapısal uyum programları"nın AIDS riskini artırdığını söylüyordu. Lurie, IMF ve Dünya Bankası programlarının kırsal yörelerdeki ekonomiyi gerilediğini, kentlere yoğun göçü doğurduğunu, eşlerini köyde bırakan köylülerin kentlerde rastgele cinsel ilişkilere girdiğini belirtiyordu.

Tabii ki Lurie'nin kaygısı başkaydı. Lurie, "2000 yılına kadar HIV (yani AIDS virüsü) taşıyanların yüzde 90'ı gelişen ülkelere olacak" ifadesiyle, "az gelişmiş" ülkelere pek de düşünmediğini ortaya koydu.

Fakat Lurie'nin açıklamaları, IMF ve Dünya Bankası'nın başka icraatlarını da akla getiriyor. Örneğin, Kimfumu bir laboratuvar asistanıydı. Yani kimyacı. Ebola'nın ilkin onda görülmesi, emperyalistlerin riskli kimyevi bomba veya silah yapımı çalışmalarının Zaire ve benzeri ülkelerde yapıldığı yönlü kanıtları güçlendiriyor. Ayrıca, Kikwit'te firar eden 330 hastanın katledilmekten korktukları, uluslararası sağlık kuruluşları "uzmanlarının" hastaları yok ederek delilleri yok etmeye çalıştıkları söylentileri halk arasında yaygın.

Bütün bunlar, gerçek virüsün, emperyalizmin yanında, Ebola'nın bir türev olduğunu gösteriyor.

"Çiller kardeşim değil"

Dış Haberler Servisi- Libya, Devlet Başkanı Muammer Kaddafi, TC Başbakanı Tansu Çiller'i "artık kardeşi gibi görmediğini" açıkladı. Kaddafi, Foreign Report'a gönderdiği açıklamada, "Kürtlerin davası, Filistinlilerin davası gibi kut-saldır. Bu bir terör kavgası değildir. Onların karşısına çıkan Türk ve Arapların yaptığı her eylemin de karşındayım" dedi. Öte yandan, Güney Afrika Cumhuriyeti, Kürt sorununa yaklaşımından dolayı TC'yi ticaret yapacağı ülkeler arasında sondan bir önceki sıraya aldı. TC de misilleme olarak Güney Afrika'yı "kara listeye" aldığını açıkladı.

İsrail saldırıya hazırlanıyor

Dış Haberler Servisi- İsrail, Kudüs'te, Filistinlilerin yaşadığı 153 hektarlık bir alanı kamulaştırdıktan sonra, şimdi de Batı Şeria'daki Filistin topraklarına yöneldi. İsrail'de yayınlanan Haaretz gazetesi, İsrail'in 130 kilometrelik yol yapmak için Batı Şeria'daki yüzlerce hektar alana el koyacağını yazdı. Gazetede, Başbakan İzak Rabin'in de bu plana yeşil ışık yaktığı belirtildi. FKÖ yetkilileri ise, bu girişimlerin ABD'den kaynaklandığını, çünkü ABD'nin Güvenlik Konseyi'ndeki veto hakkını İsrail lehine kullandığını açıkladılar. İsrail ve ABD, silahlı mücadele veren FKÖ'yü pasifize ettikten sonra, şimdi, Filistin topraklarını parça parça yutuyorlar.

Yunanistan'la savaş senaryosu

Dış Haberler Servisi- CIA ve bir dizi ABD istihbarat servisi, TC ile Yunanistan arasında çıkabilecek bir savaş olasılığının çok yüksek olduğu yollu raporlar üretiyor. Geçtiğimiz günlerde Amerikan Senatosu'na verilen dışişleri ve savunma bakanlıklarına bağlı istihbarat birimlerince hazırlanmış raporlar, Ege'de yapılan askeri tatbikatlarda çatışma çıkabileceği ve bunun savaşa götürebileceği üzerinde duruyorlar. Bu tip raporlar gerçeği yansıtmassa da, ABD emperyalizminin geleceğe yönelik planlarında kullanılıyor.

Kikwit Hastanesi'nde yerler kan içinde (yukarıda). Salgında 100'den fazla insan öldü, halk endişeli.

özgür gelecek

Elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız ABONE OLUN !

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SAN. LTD. ŞTİ Adına Sahibi ve Yazılırları Müdürü: Fehiman Bozgurt Yönetim Yeri: Küçük Ayasofya Caddesi Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23, BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 16 02 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Telefaks: (0312) 230 63 27 İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koças İşhanı No: 87 D. 318 Konak İZMİR Telefaks: (0232) 441 98 09 ÇUKUROVA: Melekçimen Çarşısı 39 Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yani Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04 AVRUPA MERKEZ BÜRO: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169 Duisburg-DEUTSCHLAND Tel: 0049203-4064032 Baskı: BASKIATAŞ

-6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubasına yatırdım. Makbuzun fotokopisini ekte dir.
-6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi Erdal ÇİÇEK, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şb. Merk. Hesabı. 3002500-7 lavigne Fransı. Hesabı. 3002502-3 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisini ekte dir. ADI SOYADI:

ADRESİ: TELEFON: İMZA: Banka makbuzunun fotokopisini: "Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sok. No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

İbrahim Kaypakkaya militan bir ruhla selamlandı

Haber Merkezi-Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 22. yıldönümünde, O'nu anmak için yapılan eylemler mayısın ikinci yarısında da sürdü.

İstanbul'da birçok semtte yazılımlar, afişlemeler, pullamalar yapılırken, Mersin'de bir banka şubesi TKP(ML) militanları tarafından havaya uçuruldu.

İSTANBUL

İstanbul'da Şenevler, Ferahevler, Derbent, Kazım Karabekir, Kocataş ve Dağevleri semt ve mahallelerinde "İbolar Olmez!", "İbo Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor!", "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "18 Mayıs'ın Hesabını Soracağız!" ve "İbolar Olmez, Yaşasın Halk Savaşı!" gibi çok sayıda yazılıma yapıldı. TKP(ML) TIKKO ve TKP(ML) TMLGB imzalı yazılımalarda, militanların şablonlarla çalışması dikkat çekti.

Ote yandan, Anadolu yakasında, özellikle Çakmak ve Site bölgelerinde "18 Mayıs'ı Unutmadık!", "And İçtik, Biz Kazanacağız!", "Bizde Hesapları Namlular Sorar!" vb. yazılımlar yapıldı.

İstanbul Teknik Üniversitesi Maslak kampüsünde, İbrahim Kaypakkaya, İsmail Oral ve Hatice Dilek'i anma amacıyla pullamalar ve afişlemeler yapıldı. Komünist Önder'in bir resmi ve TKP(ML) bayrağının yer aldığı "TKP(ML) TMLGB" imzalı afiş;

inşaat, maden ve kimya fakültelerine asıldı. Afişler Maden Fakültesinde 1 gün, Kimya Fakültesinde 2 gün ve İnşaat Fakültesinde 1 hafta süreyle asılı kaldı. Ayrıca "YDG" imzalı "Katledilişinin 22. yılında Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Yolumuzu Aydınlatıyor" ve "İsmail Oral ölümsüzdür" yazılı pullamaların yoğunluğu dikkat çekti.

MERSİN

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 22. yıldönümü nedeniyle Mersin'de de çeşitli eylemler gerçekleştirildi.

15 Mayıs günü, "Mayısın Kızılığında Bir Kere Daha İbrahim Kaypakkaya Yoldaşı Anıyoruz" başlıklı ve "TKP(ML) İçel İl Komitesi" imzalı 1000 adet bildiri dağıtıldı. TKP(ML) militanları Demirtaş, Alsancak, Portakal, Çay, Çilek, Özgürlük, Yenipazar, Yeni Hal, Gündoğdu ve Güneykent mahallelerinde bildirileri dağıtırken halktan sıcak ilgi gördüler. Bildiride "İbrahim Kaypakkaya'yı anmak, O'nun kurduğu partimiz TKP(ML)'nin programını, tüzüğünü ve yarattığı değerleri sahiplenerek daha da yükseltmektir" ifadesi kullanıldı.

İki gün sonra, bu kez yine "TKP(ML) İçel İl Komitesi" imzalı 2000 kuşlama dağıtıldı. "18 Mayıs'ı Unutmadık, Hesabını Soracağız!", "TKP(ML) Savaşı Savaşarak öğreniyor, öğretiyor!", "Munzur,

Tokat, Erzincan, İlerliyor Partizan!", "TKP(ML) KÖK Kararları Doğrultusunda Örgütlen, Savaşı Hızlandır!" vb. sloganlar kullanılan kuşlamalar Çay, Yenipazar, Gündoğdu, Yeni Hal, Demirtaş ve Portakal mahalleri giriş-çıkışlarında ve Gazi Lisesi giriş-çıkışlarında yoğun olarak dağıtıldı.

18 Mayıs günü ise, İçel Atılım Dersanesi'nde, yaklaşık 40 kişilik Partizan okuru komünist Önderi andılar. Anma başlamadan önce dersane yönetimi engelleyici tavırlar içine girdiyse de, öğrenciler "bu dersane bizim, sosyal ve kültürel faaliyetlerimizi hiçbir güç kısıtlamaz" diyerek anmayı gerçekleştirdiler. 18 Mayıs'ın ağıtların değil kavganın şafağı

olduğunu belirten öğrenciler, şiirler ve türküler okudular, halay çektiler.

25 mayısta ise, Pamukbank Merkez Şubesi, TKP(ML) militanları tarafından havaya uçuruldu. Gazetemize ve çeşitli basın kurumlarına PTT kanalıyla gönderilen haberlerde, İbrahim Kaypakkaya'yı anmak amacıyla eylemin yapıldığı, bombanın zaman ayarlı ve parça teşirli olduğu, eylemi TKP(ML) İçel İl Komitesi'nin üstlendiği açıklandı. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı. Bombalamadan sonra, polislin gecekondu mahallelerine giriş-çıkışlarda yoğun kontrole girişmesi dikkat çekti. Banka şubesinde ise hasar olduğu görüldü. ■

Sarıyer ve Ümraniye PSA'da komünist önder Kaypakkaya anıldı

Komünist önder İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın hayatını anlatan konuşmayla başlayan anma P. Partisi ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra başladı. 200 kişinin katılımıyla gerçekleşen anmada, Grup Şiar'ın ve çeşitli amatör müzik gruplarının coşkulu dinletileri kitleyi yeniden o günlere götürmüştü. Alınları ve Kurtuluş dergilerinin okurlarının mesajları okunduktan sonra Devrim (Gazi) Mahallesi şehitlerinden ZEYNEP POYRAZ'ın anısına bir arkadaş konuşma yaptı. Geceye sloganlarıyla katılan kitle düzene olan kinini kusuyordu. Anma devrim şehitleriyle P.P. gerilları içeren slayt gösterimiyle son buldu.

PSA'da anma

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve Hasan Ocak'ın

O'nu anmak demek; çizdiği güzergahta cesaretle ilerlemek ve kavganın kızılığını yaşamak demektir.

gözetiminde katledilmesi de figür olarak, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ümraniye Şubesi Gençlik Komisyonu tarafından ayrı ayrı iki

basın açıklaması yapıldı. Kaypakkaya'nın katledilişinin 22. yıldönümü nedeniyle bir anma düzenlemek isteyen gençlik komisyonu dernek yönetimi ve Gürbüz Çuhadar'ın engeliyle karşılaştı. Engelleme kararını anlamsız ve yanlış bulduklarını ifade eden gençlik komisyonu üyeleri bu kararı kınadıktan sonra bir basın metni okudular. Metinde "Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve ezilen halkların öncü müfrezesi TKP(ML)'nin kurucusu ve önderini, hayatını halkımızın halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine adayan komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşı artan sınıf kinimizle anıyoruz" denildi. Ayrıca Hasan Ocak'ın katledilmesiyle ilgili açıklamada "Dostlar, gün ağlama günü değildir. Gün faşist diktatörlükten hesap sorma günüdür" ifadesi kullanıldı. ■